โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมพันธุทิพย์ ปาร์ค กรุงเทพฯ

นายวรวัฒน์ พัฒนเมฆินทร์

A020476

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2533

วพ
เลขหมู่ ก 2770 2533
เลขทะเบียน 716020476
วัน เดือน ปี 11 พ.ย. 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง	โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมพันธ์ทิพย์ ปาร์ค กรุงเทพฯ
ชื่อนักศึกษา	นายวรวัฒน์ พัฒนเมธินทร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	คุณอนุชา เปล่งวิทยา
	อาจารย์สัญชัย สุพิพัฒน์มงคล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและเห็นชอบแล้วจึงอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2533

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คุณหญิง วนิดา ธูปะเตมีย์)
คณบดี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค กรุงเทพฯ

ชื่อนักศึกษา นายวรวัฒน์ พัฒนเมธินทร์ รหัส 320317

สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน

ปีการศึกษา 2533

ข้อปัญหา

วัตถุประสงค์ของโครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค กรุงเทพฯ ก็เพื่อศึกษาค้นคว้า วิธีการและแนวทางในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมเป็นพิเศษในการบริการนักธุรกิจระดับผู้บริหารทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

วิธีการวิจัย

เพื่อให้การออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมสอดคล้องกับความต้องการต่างๆ ของผู้มาใช้บริการและผู้ให้บริการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาความเป็นมาของโครงการ
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
3. ศึกษารายละเอียดของโครงการ
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษามาสู่การออกแบบ
5. นำผลวิเคราะห์มาใช้ในการออกแบบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

1. โครงการนี้เป็นโครงการที่ตอบสนองความต้องการที่พักในกรุงเทพฯ เพื่อบริการนักธุรกิจระดับผู้บริหารทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2. ลักษณะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจชาวต่างประเทศประมาณ 80% และเป็นผู้ใช้บริการอื่นๆ อีก 20%

3. การออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมมีส่วนดึงดูดผู้มาใช้บริการเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นยังรวมไปถึงการบริการที่ดีในทุกด้านจากพนักงานที่ให้บริการด้านต่างๆ ด้วย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีก็ด้วยคำแนะนำ และข้อมูลต่าง ๆ จากท่านทั้งหลายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบุคคลต่าง ๆ ที่คอยแนะนำในด้านข้อมูลและการออกแบบ อีกทั้งกำลังใจ คำตักเตือนต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ข้าพเจ้าด้วยดีมาโดยตลอด ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ

คุณพ่อทวีศักดิ์ – คุณแม่สมหรง พัฒนเมธินทร์	ผู้คอยสนับสนุนทางด้านการเงิน และกำลังใจอันสูงสุด
คุณอนุชา เปล่งวิทยา และ อาจารย์สัญชัย สุพิพัฒน์มงคล	อาจารย์ที่ปรึกษา
คุณนิมิต เหมะจุฬา บ.โมเบลีกซ์	เอื้อเฟื้อแบบมาทำวิทยานิพนธ์
โรงแรมปรินเซส	สถานที่ศึกษาโครงการเปรียบ
โรงแรมแลนมาร์คพลาซ่า	เทียบและข้อมูลรายละเอียด
โรงแรมซิลตัน กรุงเทพฯ	ต่าง ๆ ของโรงแรม
โรงแรมรีเจนท์ กรุงเทพฯ	

นอกจากนี้ยังขอกราบขอบพระคุณบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่ได้กรุณาให้ข้อมูล คำแนะนำ กำลังใจและความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์นี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		ก
กิตติกรรมประกาศ		ค
สารบัญ		ง
สารบัญภาพประกอบ		จ
บทที่ 1	บทนำ	1
1.1	ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2	เหตุผลในการเลือกโครงการ	1
1.3	วัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์	2
1.4	ที่มาของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหา	2
1.5	วิธีการดำเนินการวิจัย	2
1.6	ขอบเขตของวิทยานิพนธ์	3
1.7	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2	การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	5
2.1	ประวัติความเป็นมาของธุรกิจการโรงแรม	5
2.2	การแบ่งประเภทและชนิดของโรงแรม	6
2.3	มาตรฐานของโรงแรมระดับ 5 ดาว	10
2.4	โครงการเปรียบเทียบ	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดของโครงการ	19
3.1 สภาพที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ	19
3.2 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของโครงการ	21
3.3 สภาพแวดล้อมภายในอาคาร	32
3.4 การบริหารและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล	36
3.5 สายการบริหารงานและอัตรากำลัง	41
3.6 พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	47
บทที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	53
4.1 การวิเคราะห์สภาพที่ตั้งและอาคาร	53
4.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	55
4.3 การวิเคราะห์พื้นที่องค์ประกอบของโครงการ	56
4.4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์	58
บทที่ 5 บทสรุปและแนวทางการออกแบบ	63
5.1 บทสรุป	63
5.2 แนวทางการออกแบบ	63
5.3 ผลงานการออกแบบ	68
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	82
ก. สถาปัตยกรรมสมัยใหม่	83
ข. ข้อมูลพื้นฐานเชิงเทคนิค	89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

			หน้า
ภาพที่	2.1	การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	18
"	2.2	การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	18
"	3.1	ที่ตั้งและบริเวณทางเข้าโครงการ	19
"	3.2	สภาพแวดล้อมโครงการ	20
"	3.3	สายบริหารงานของโครงการ	46
"	3.4	สายบริหารงานของโครงการ	46
"	3.5	ประเภทผู้ใช้อาคาร	52
"	3.6	พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	52
"	4.1	ผลกระทบจากสภาพแวดล้อม	54
"	4.2	รูปแบบของตัวอาคาร	54
"	4.3	กิจกรรมผู้ใช้อาคาร	55
"	4.4	กิจกรรมผู้ใช้อาคาร	55
"	4.5	การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบโครงการ	56
"	4.6	การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบโครงการ	56
"	4.7	การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบโครงการ	57
"	4.8	ตารางความสัมพันธ์ในโครงการ	58
"	4.9	ตารางความสัมพันธ์ในโครงการ	58
"	4.10	แผนผังความสัมพันธ์ในโครงการ	59
"	4.11	แผนผังความสัมพันธ์ในโครงการ	59
"	4.12	แผนผังความสัมพันธ์ในโครงการ	60
"	4.13	แผนผังความสัมพันธ์ในโครงการ	60
"	4.14	แผนผังหน้าที่ในโครงการ	61
"	4.15	แผนผังหน้าที่ในโครงการ	61
"	4.16	การแบ่งขอบเขตภายในโครงการ	62
"	4.17	การแบ่งขอบเขตภายในโครงการ	62
"	5.1	กระบวนการความคิดสู่การออกแบบ	68
"	5.2	แนวความคิดทางการออกแบบ	68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

			หน้า
ภาพที่	5.3	การวิเคราะห์สู่งานออกแบบ	69
"	5.4	การวิเคราะห์สู่งานออกแบบ	69
"	5.5	แปลนบริเวณชั้น 1	70
"	5.6	แปลนส่วนล้อบบี้	70
"	5.7	รูปด้านส่วนล้อบบี้	71
"	5.8	รูปด้านเคาท์เตอร์บริการในล้อบบี้	71
"	5.9	ทัศนียภาพส่วนล้อบบี้	72
"	5.10	วัสดุ – โครงสีส่วนล้อบบี้	72
"	5.11	แปลนส่วนคอฟฟี่ช็อป	73
"	5.12	รูปด้านส่วนคอฟฟี่ช็อฟ	73
"	5.13	ทัศนียภาพส่วนคอฟฟี่ช็อฟ	74
"	5.14	วัสดุ – โครงสีส่วนคอฟฟี่ช็อฟ	74
"	5.15	แปลนห้อง EXECUTIVE SUITE	75
"	5.16	รูปด้านห้อง EXECUTIVE SUITE.	75
"	5.17	ทัศนียภาพส่วนห้องพัก – รับประทานอาหาร ห้อง EXECUTIVE SUITE.	76
"	5.18	ทัศนียภาพส่วนห้องนอนห้องใหญ่ ห้อง EXECUTNE SUITE	76
"	5.19	วัสดุ – โครงสีส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE.	77
"	5.20	แปลนห้อง PRESIDENTIAL SUITE.	78
"	5.21	รูปด้านห้อง PRESIDENTAL SUITE.	78
"	5.22	ทัศนียภาพส่วนพักผ่อน – รับแขก ห้อง PRESIDENTIAL. SUITE.	79
"	5.23	ทัศนียภาพส่วนห้องนอนใหญ่/ห้อง PRESIDENTIAL SUITE.	79
"	5.24	วัสดุ – โครงสีห้อง PRESIDENTAL SUITE.	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทยนับได้ว่าเป็นจุดที่สำคัญจุดหนึ่งสำหรับชาวต่างประเทศที่ได้เข้ามาเยือนประเทศไทยทั้งการท่องเที่ยวและการติดต่อธุรกิจซึ่งได้มีการขยายตัวสูงขึ้นเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

ยิ่งในด้านธุรกิจนั้นถือได้ว่ากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางของการติดต่อธุรกิจต่างๆ ทั่วประเทศจึงทำให้มีจำนวนนักธุรกิจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมากที่อยู่ในเมืองหลวงแห่งนี้ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ธุรกิจเกี่ยวกับห้องพักที่รองรับความต้องการอยู่นั้นมีจำนวนมากขึ้นและเกิดการแข่งขันสร้างมาตรฐานต่างๆ เพื่อที่จะดึงดูดให้นักธุรกิจเหล่านี้มาใช้บริการและเกิดความประทับใจ

จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้มีกลุ่มนักลงทุนกลุ่มหนึ่งในนามของ "ม.ล. ทรีทศฤทธ เทวกุล" ได้มีแผนที่จะสร้างโรงแรมระดับมาตรฐาน 5 ดาว จำนวนห้องพัก 120–150 ห้อง ภายใต้ชื่อโครงการ "โรงแรมพันธุ์ทิพย์ปาร์ค" ซึ่งรูปแบบของโรงแรมนี้จะมีลักษณะรูปแบบของ "โรงแรมสวีท" ซึ่งมีตลาดกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างจากโรงแรมทั่วไปอย่างสิ้นเชิงโดยมุ่งเน้นรองรับนักธุรกิจระดับผู้บริหารจากต่างประเทศที่ได้เข้ามาติดต่อธุรกิจภายประเทศรวมถึงผู้บริหารระดับสูงภายในประเทศและผู้นำจากต่างประเทศที่ได้รับเชิญจากรัฐบาลไทย

1.2 เหตุผลในการเลือกโครงการ

1. จากลักษณะรูปแบบของโครงการและจากความต้องการในกลุ่มผู้ที่จะลงทุนโครงการที่ต้องการให้มีการตกแต่งภายในอย่างทันสมัยและเกิดความหรูหราซึ่งก็เป็นการห้าหายความสามารถของผู้ออกแบบว่าจะมีความสามารถตกแต่งและจัดพฤติกรรมผู้มาใช้บริการให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสะดวกสบายและความประทับใจที่สูงสุดให้เกิดขึ้นแก่ผู้มาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เป็นโครงการที่มีความน่าสนใจในการศึกษาวิจัยอันเนื่องมาจากลักษณะรูปแบบของโครงการนี้แตกต่างจากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

3. เป็นโครงการจริงที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงปัญหาของโครงการได้อย่างชัดเจนและตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง

1.3 วัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมในด้านการออกแบบตกแต่งภายในของอาคารโดยการนำเอาศิลปสมัยใหม่มาใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและสัมพันธ์กับตัวอาคารซึ่งเป็นแบบสมัยใหม่

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ให้บริการและผู้ที่มาใช้บริการเพื่อเป็นแนวในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม

3. เพื่อให้เป็นโรงแรมที่ทันสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการผู้มาใช้บริการ

1.4 ที่มาของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

ที่มาของปัญหา จากวัตถุประสงค์ของกลุ่มผู้ลงทุนในโครงการโรงแรมพันธุ์ทิพย์ปาร์ค ที่ต้องการต้อนรับนักธุรกิจระดับผู้บริหารทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ทำให้การออกแบบตกแต่งภายในนั้นต้องเน้นถึงความทันสมัย ความสะดวกสบายและความหรูหรา เพื่อทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความประทับใจและรู้สึกคุ้มค่าในการที่จะมาใช้การบริการ

แนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้นทำให้การที่จะบรรลุถึงความต้องการของกลุ่มผู้ลงทุนและผู้ที่จะมาใช้บริการ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาค้นคว้าและทำการวิจัยตามขั้นตอนอย่างละเอียด เพื่อที่จะได้บทสรุปที่นำมาใช้ในการออกแบบตกแต่งภายในได้อย่างเต็มที่และบรรลุถึงความต้องการ

1.5 แนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัย

เพื่อให้การแก้ปัญหาในข้างต้นนั้นสามารถบรรลุได้ตามความต้องการผู้ดำเนินการวิจัยได้มีแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานทางกายภาพที่ประกอบขึ้นเป็นโรงแรม

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษารายละเอียดของโรงแรมที่มีผลต่อการออกแบบตกแต่งภายในอาคาร

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อที่จะได้ผลสรุปและนำ ไปใช้ในการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลต่างๆ ที่วิเคราะห์ได้จากข้อมูลที่ศึกษามาและนำมากำหนดแนวทางในการออกแบบตกแต่งภายในพร้อมกับสรุปผลการออกแบบกับการเสนอแนะ

1.6 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์

จากขอบเขตของโครงการทั้งหมดนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายส่วน เพื่อความเหมาะสมในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ที่จะต้องมีการศึกษาค้นคว้าและทำการวิจัยข้อมูลต่างๆ ทำให้ผู้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต้องคัดนำมาเพียงบางส่วนที่ มาศึกษาค้นคว้าซึ่งส่วนที่ได้นำมาทำวิทยานิพนธ์ในที่นี้ คือ

1. ส่วนสาธารณะ (Public Area)
   - Lobby, Lobby Lounge
   - Coffee Shop
2. ส่วนบุคคล (Privacy)
   - ห้องพักชุด 3 ห้องนอน
   - ห้องพักชุดพิเศษ

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1. ทราบถึงแนวทางในการที่จะออกแบบตกแต่งภายในโครงการประเภทโรงแรม
2. ทราบถึงรูปแบบของศิลปสมัยใหม่ที่สามารถนำมาใช้กับการออกแบบตกแต่งภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทราบถึงแนวทางในการออกแบบตกแต่งภายในให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

4. ทราบถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอยู่ในอาคารประเภทของ " โรงแรม "

5. ทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานและการติดต่อกับบุคคลต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน

2.1 ประวัติความเป็นมาของธุรกิจการโรงแรม

ธุรกิจการโรงแรมเป็นธุรกิจหนึ่งในสามแขนงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ

1. ธุรกิจการนำเที่ยว
2. ธุรกิจการขนส่ง
3. ธุรกิจการโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมเริ่มมีขึ้นในประเทศอังกฤษ เรียกว่า "Inn" มีสภาพเป็นเพียงที่พักค้างคืนและรับประทานอาหารสำหรับผู้ที่เดินทางมาจากแดนไกลใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราว อาจมีการให้เงินหรือทรัพย์สินเป็นการตอบแทนแก่เจ้าของบ้างตามสมควร

นอกจากที่อังกฤษแล้ว ยังมีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า "Tavern" ในประเทศกรีซ โดยจะมีสตรีคอยดูแลและบรรเลงขับกล่อมดนตรี ต่อมายุคอาณาจักรโรมันรุ่งเรืองได้มีการจัดทำรูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่

สำหรับในประเทศไทยนั้น โรงแรมได้เริ่มในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหรือประมาณ 120 ปีมาแล้ว จากหลักฐานหนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศที่พิมพ์จำหน่ายในประเทศไทย พ.ศ. 2405-2407 เริ่มมีประกาศแจ้งความถึงโรงแรม 2-3 แห่งบริเวณตำบลคอกควาย ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาเกิดไฟไหม้ในโรงแรมเหล่านี้ต่างสูญเสียทรัพย์สินไปเป็นอันมาก

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงมีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้น แต่ต่อมาเกิดไฟไหม้ขึ้นอีกและได้สันนิษฐานว่าบนเนื้อที่ไฟไหม้นั้นก็คือโรงแรมโอเรียลเต็ลปัจจุบัน

ในสมัยรัชกาลที่ 6 พ.ศ.2465 กรมรถไฟสร้างโรงแรมหัวหินขึ้นเป็นโรงแรมชายทะเลแห่งแรกของประเทศไทย

และใน พ.ศ. 2469 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 7 มีโรงแรมเดลลุกซ์แห่งแรกคือ โรงแรมวังพญาไท มี 60 ห้องพัก ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็น " PALACE HOTEL" ที่ยอดเยี่ยมที่สุดในตะวันออกไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมที่เกิดขึ้นในสมัยต่อมา คือ โรงแรมรัตนโกสินทร์ โรงแรมหรอคคาเดโร และประมาณ 20-30 ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้จึงทำการสนับสนุนอย่างเต็มที่ โดยดำเนินกิจการโรงแรมเป็นตัวอย่างคือโรงแรมเอราวัณ เพื่อต้อนรับแขกของรัฐบาลเอง และแขกต่างประเทศทั่วไป

กิจการโรงแรมได้ขยายตัวและเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก มีอาคารโรงแรมที่มีมาตรฐานสากลแข่งกันในความใหญ่โตหรูหรา มีกลอำนวยความสะดวกสบายยิ่งขึ้นทุกขณะ ในปัจจุบันเฉพาะในกรุงเทพฯ มีโรงแรมชั้นหนึ่งมากกว่า 70 แห่งและมีห้องพักได้รวมกันกว่า 20,000 ห้อง

2.2 <u>การแบ่งประเภทของโรงแรม</u>

การแบ่งประเภทของโรงแรม สามารถแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการดังนี้

1. การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากมาตรฐานของโรงแรม
3. การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากขนาดของโรงแรม
4. การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากลักษณะการดำเนินการ
5. การแบ่งประเภทตามระยะเวลาการเข้าพัก
6. การแบ่งประเภทตามลักษณะของการเข้าพัก

1. <u>การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากลักษณะที่ตั้ง</u>

แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

ก) โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือโรงแรมในเมืองใหญ่ๆ ที่มีความสำคัญทางธุรกิจการค้า การทูต หรือการท่องเที่ยว โดยเฉพาะที่มีสถานท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมแก่แก่ของเมืองโบราณ สถานโบราณวัตถุ และอื่นๆ ผู้ที่ใช้บริการของโรงแรมประเภทนี้จะได้รับความสะดวกสบายต่างๆ อย่างพร้อมมูล

นอกจากนี้โรงแรมประเภทนี้ยังได้จัดให้มีการบริการ เพื่ออำนวยความสบายต่างๆ แก่แขกโรงแรมและบุคคลภายนอก เช่น ห้องอาหาร ภัตตาคาร COCKTALL LOUGE DISCOTAQUE, CLUB, FOOD CENTER หรือบริการสำหรับนักธุรกิจ เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BUSINESS CENTER เป็นต้น

ข) โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALL CITY HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองที่อยู่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่ หรือชนบทและแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

ค) โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อการพักผ่อนตากอากาศโดยเฉพาะ ตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นสถานที่พักผ่อนในการตากอากาศต่างๆ ทำให้มีบรรยากาศโดยรอบบริเวณแตกต่างไปจากโรงแรมในเมือง ส่วนในด้านการบริการของโรงแรมประเภทนี้มีการบริการด้านต่างๆ เช่นกับโรงแรมที่อยู่ในเมืองทั่วไปและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างครบครัน

2. <u>การแบ่งประเภทตามมาตรฐานของโรงแรม</u>

แบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

ก) โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและการบริการพิเศษต่างๆ ครบถ้วน

ข) โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและความสะดวกสบายต่างๆ ครบถ้วน มีการจัดการด้านบริการเป็นอย่างดีมีระบบการบริหารที่ซับซ้อนมากมาย

ค) โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบต่างๆ ด้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง) โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่างๆ มีน้อยหรืออาจไม่มีเลย

จ) โรงแรมชั้นสี่หรือโรงแรมราคาถูก (CHEAP HOTEL) ให้บริการด้านที่พักค้างคืนหรือห้องนอนเท่านั้น

3. <u>การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากขนาดของโรงแรม</u>

โดยถือจำนวนห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

ก) โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไปเป็นโรงแรมที่จัดอยู่มาตรฐานสากล มีการดำเนินกิจการที่สลับซับซ้อนส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีเครือข่ายของการดำเนินกิจการขยายขอบเขตไปตามเมืองหรือประเทศต่างๆ

ข) โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง เป็นโรงแรมที่จัดให้มีการบริการที่ได้มาตรฐานมีการดำเนินกิจการไม่กว้างขวางนักคงจำกัดอยู่เพียงภายในสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงแรมเท่านั้น

โรงแรมประเภทนี้มีอยู่ทั่วไป ถ้าตั้งอยู่บริเวณที่พักตากอากาศหรือตั้งอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัดก็อาจถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งอยู่ในท้องที่นั้นๆ ได้เนื่องจากมีจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง

ค) โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัว หรือโดยเจ้าของภายในสถานที่จัดตั้งโรงแรมนั่นเอง ดำเนินการเป็นธุรกิจขนาดเล็กส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมในห้องถิ่นชนบทหรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในระหว่างเส้นทางการเดินทางและโรงแรมที่อยู่ในบริเวณที่พักตากอากาศซึ่งมีผู้ไปพักในช่วงฤดูพักผ่อน

4. <u>การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากลักษณะการดำเนินการของโรงแรม</u>

ก) ลักษณะอเมริกัน (AMERICAN PLAN HOTEL) คืออัตราห้องพักที่รวมค่าอาหารด้วยซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ (ไม่ยกเว้นในกรณีที่แขกไม่รับการบริการในด้านอาหาร)

ข) ลักษณะยุโรป (EUROPE PLAN HOTEL) คืออัตราค่าห้องพักเท่านั้นส่วนค่าอาหารถ้าแขกที่มาพักจะรับบริการต้องเสียเพิ่มอีก

ค) ลักษณะผสม (DUAL PLAN HOTEL) คือมีการให้บริการให้ทั้งสองแบบข้างต้นโดยจะให้แขกที่มาพักจะเป็นผู้เลือกรับบริการเอง

5. <u>การแบ่งประเภทตามระยะเวลาการเข้าพัก</u>

ก) TRANSIENT HOTEL มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียวหรือมากกว่านั้นไม่มีการจองห้องล่วงหน้า โรงแรมประเภทนี้โดยมากจะอยู่นอกเมืองตามในทางผ่านแขกจะเข้าพักเพื่อพักผ่อน พักรถและชำระร่างกายเท่านั้น

ข) RESIDENT HOTEL เป็นโรงแรมที่แขกผู้มาพักมาดำเนินธุรกิจที่ต้องใช้เวลานานมีการทำสัญญาเพราะต้องใช้เวลาพักยาวนานลักษณะโรงแรมคล้ายและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องมีส่วนบริการที่ดีและอำนวยความสะดวกพร้อม

ค) RESORT HOTEL เป็นโรงแรมที่แขกต้องการมาพักผ่อนหรือพักฟื้นโดยมากจะอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว การบริการเน้นหนักสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักซึ่งระยะพักตั้งแต่ 3 วันไปจนถึง 20 วัน

ง) COMMERCIAL HOTEL เป็นโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่หรือเมืองที่สำคัญตามย่านธุรกิจต่างๆ ระยะเวลาในการพักตั้งแต่ 1-5 วัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น 3-5 วัน

6. <u>การแบ่งตามลักษณะการเข้าพัก</u>

ก) โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ (BUSINESS HOETL) โดยมุ่งบริการด้านที่พัก อาหาร และบริการเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆ เช่น มีห้องประชุมอุปกรณ์ในการประกอบธุรกิจ มีบริการเลขานุการ และพนักงานพิมพ์ หากต้องการมีการสื่อสารก็จะมีบริการ เช่นไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข

ข) โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว (TOUREST HOTEL) โดยบริการด้านที่พัก อาหารและอำนวยความสะดวกเรื่องการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาพัก ปกติแล้วโรงแรมประเภทนี้พร้อมที่จะรับนักธุรกิจด้วย

ค) โรงแรมระหว่างทาง (MOTOR HOTEL) บริการผู้พักที่เดินทาง ผ่านมาโดยวันรุ่งขึ้นจะเดินทางต่อด้วยรถยนต์ มุ่งบริการที่พักและอาหารสถานที่จึงอยู่ระหว่างหนทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งมีบริการที่จอดรถผู้พักอย่างสะดวกสบาย

จากการแบ่งประเภทของโรงแรมสามารถสรุปได้ว่าโครงการโรงแรม "พันธุ์ทิพย์ ปาร์ค" จัดอยู่ในลักษณะและประเภทต่างๆ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมโดยพิจารณาจากลักษณะที่ตั้ง

โครงการนี้ได้จัดตั้งอยู่บนถนนอรรถการประสิทธิ์ ย่านสาธรและสีลม ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของการติดต่อธุรกิจต่างๆ ภายในกรุงเทพฯ จึงสามารถจัดให้อยู่ในจำพวก "โรงแรมในเมือง"

2. การแบ่งประเภทโดยพิจารณาตามมาตรฐานของโรงแรม

ตามหลักนโยบายในการที่จะให้มีการบริการต่างๆ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สะดวกสบายและการตกแต่งที่หรูหรา เพื่อให้ได้ตามลักษณะโรงแรมชั้นพิเศษ 5 ดาว

3. การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากขนาดโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการนี้มีจำนวนห้องพัก 120–150 ห้อง ดังนั้นจึงเข้าลักษณะโรงแรมขนาดกลาง

4. การแบ่งประเภทโรงแรมโดยพิจารณาจากลักษณะการดำเนินการ

โรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค นั้นมีการบริการห้องพักและการคิดค่าบริการโดยเฉพาะห้องพักเท่านั้น โดยที่ค่าอาหารจะต้องเสียเพิ่ม จึงเข้าลักษณะ "ลักษณะยุโรป"

5. การแบ่งประเภทของโรงแรมโดยพิจารณาตามระยะเวลาการเข้าพัก

จากนโยบายของโรงแรมที่ต้องการที่จะรองรับนักธุรกิจและจากระยะเวลาที่ต้องมาติดต่อธุรกิจเป็นระยะเวลานานพอสมควรทำให้ระยะเวลาการเข้าพักนั้นต้องใช้เวลาพักยาวนานด้วยจึงเข้าในลักษณะประเภทโรงแรม

6. การแบ่งตามลักษณะการเข้าพัก

"พันธุ์ทิพย์ ปาร์ค" เป็นโรงแรมสำหรับนักธุรกิจ

โดยมองจากนโยบายในการบริการในส่วนต่างๆ และนโยบายของกลุ่มนักลงทุน

2.3 มาตรฐานสำหรับโรงแรมระดับพิเศษ 5 ดาว (DE LUXE)

1. ขนาด

จะต้องมีห้องพักไม่น้อยกว่า 100 ห้อง

2. ขนาดของห้องนอน

ห้องเตียวทุกห้องจะต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 18 ตารางเมตร

ห้องคู่ทุกห้องจะต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 22 ตารางเมตร

3. ห้องชุดรวมห้องนั่งเล่น

มีห้องชุด 1 ห้อง/ห้องพัก 20 ห้อง

4. สถานที่ตั้ง

ก) ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมต่อสภาพของโรงแรม (ในตัวเมืองในชายหะเล สถานตากอากาศฯ)และมีความสะดวกในการคมนาคม (5)

ข) มีรูปแบบและการออกแบบตกแต่งอย่างมีศิลปและใช้วัสดุสูงสามารถได้เป็นโรงแรมชั้นพิเศษ

5. การบำรุงรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบต่างๆ ของโรงแรม (ตัวตึก เครื่องตกแต่ง อุปกรณ์ฯ) ได้รับการทะนุบำรุงให้คงคุณภาพตามมาตรฐานสากล

6. สถานที่จอดรถและทางเข้า-ออก

ก) มีสถานที่จอดรถเพียงพอสำหรับความจำเป็นในการดำเนินธุรกิจและมีระบบเรียกตัวคนขับ (5)

ข) ทางเข้า-ออกของ TRADE & SERVICE ต้องแยกไว้ต่างหากกัน

7. บริเวณพื้นที่จัดเป็นสนามหรือสวน

มีพื้นที่ๆ จัดเป็นสนามหรือสวนไว้เป็นที่พักผ่อนนั่งเล่นสำหรับผู้เข้าพัก

8. สระว่ายน้ำ

จะต้องมีสระว่ายน้ำที่มีอุปกรณ์ถูกต้องตามสุขลักษณะและมาตรฐานที่กำหนด

9. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและการกีฬา

มีบริเวณที่จะจัดให้มีการเล่นเกมส์ที่มิใช่การพนันได้

10. ระบบการปรับอากาศ

ตลอดทั้งตัวตึกของโรงแรมจะต้องมีระบบการปรับอากาศ

11. ห้องน้ำ

ในห้องพักทุกห้องจะต้องมีห้องน้ำพร้อมเครื่องสุขภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานโรงแรมชั้นพิเศษ ออกแบบตกแต่งอย่างทันสมัย มีน้ำร้อนน้ำเย็นตลอด 24 ชั่วโมง พื้นและผนังบุด้วยวัสดุหินที่สวยงามและด้วยฝีมือเยี่ยม

12. สถานที่ต้อนรับและให้ข่าวสาร

จะต้องมีบริเวณที่จัดไว้เป็นสถานที่ต้อนรับและให้ข่าวสาร มีพนักงานที่ได้มีการผ่านการอบรมให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและมีความชำนาญในงานด้านผู้ให้บริการ

13. ห้องพักผ่อน (LOUNGE)

จะต้องมีห้องโถงใหญ่ (LOBBY) และห้องพักผ่อนมีเก้าอี้นั่งพัก โต๊ะและเก้าอี้สำหรับอ่าน-เขียนมีขนาดสัมพันธ์กับขนาดของโรงแรม

14. ห้องรับฝากของ

ต้องมีห้องและบริการรับฝากของเบ็ดเตล็ด ห้องฝากกระเป๋าเดินทางและสัมภาระ บริการตู้นิรภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดประชุม

จะต้องมีห้องประชุมและห้องจัดงานเลี้ยงขนาด 200 คนขึ้นไปและห้องอาหารพิเศษสำหรับจัดเลี้ยงเฉพาะกลุ่ม

16. ร้านค้า

ต้องมีร้านจำหน่ายหนังสือ ร้านดอกไม้ ร้านตัดผมชาย ร้านเสริมสวย ตัวแทนบริษัทนำเที่ยว ตัวแทนบริษัทการบิน ร้านจำหน่ายยา และร้านจำหน่ายของเบ็ดเตล็ด

17. สิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร

ก) จะต้องมีบริการด้านการไปรษณีย์ โทรเลข รวมทั้งการจำหน่ายดวงตราไปรษณีย์และซอง

ข) จะต้องมีบริการโทรศัพท์ทางไกล โทรศัพท์ระหว่างประเทศและเทเลกซ์ภายในโรงแรมบริการตลอด 24 ชั่วโมง

18. ลิฟท์

จะต้องมีลิฟท์สำหรับตัวตึกที่สูงเกิน 2 ชั้น มีบริการตลอด 24 ชั่วโมง มีจำนวนสัมพันธ์กับจำนวนห้องพักในอัตรามาตรฐานและมีลิฟท์สำหรับที่จะบริการอีกต่างหาก

19. การตกแต่งและระบบแสง

ก) ห้องพักทุกห้องจะต้องได้มาตรฐาน มีเครื่องตกแต่งที่มีคุณภาพสูงและครบตามมาตรฐาน พื้นปูพรมตลอดทั้งห้อง ผนังประดับผ้าใช้ผ้าคุณภาพดีตัดเย็บด้วยฝีมือเยี่ยม

ข) การจัดระบบแสงและการตกแต่งไฟในห้องพัก ห้องน้ำ ห้องสาธารณะทางเดิน จะต้องออกแบบให้ทั้งสวยงามและสมประโยชน์

20. โทรศัพท์/วิทยุ

ก) ในห้องพักทุกห้องจะต้องมีโทรศัพท์ติดต่อได้ทั้งภายนอกและภายในโรงแรม มีโทรศัพท์ติดต่อผ่านศูนย์โทรศัพท์และโทรศัพท์สาธารณะที่มีระบบบริการเรียกภายใน

21. ห้องอาหาร

มีห้องอาหารประเภทต่างๆ รวมทั้งคอฟฟี่ช็อปและไนท์คลับพร้อมสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อำนวยความสะดวก มีบริการอาหารนานาชาติ (ไทย จีน ตะวันตก ญี่ปุ่น) อย่างน้อย 5 ห้อง

22. การปูพรม

ห้องพักและห้องสาธารณะทุกห้องตลอดจนทางเดินเท้าจะต้องปูพรมมีคุณภาพดีเยี่ยมและดูแลรักษาให้คงสภาพอยู่เสมอ

23. เครื่องใช้ที่เป็นผ้า

ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดตัว ผ้าห่ม ผ้าคลุมเตียง ฯลฯ จะต้องมีคุณภาพเยี่ยม มีจำนวนสัมพันธ์กับห้องพัก สะอาดปราศจากริ้วรอยผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวต้องเปลี่ยนทุกวัน

24. ภาชนะเครื่องใช้

เครื่องถ้วยชาม ช้อนส้อม มีดและเครื่องแก้วฯ จะต้องใช้ของที่มีคุณภาพดีเยี่ยม ไม่มีรอยบิ่น รอยร้าว เครื่องเงินจะต้องขัดถูให้สะอาดและขึ้นเงา

25. ครัว

ก) ห้องครัว ห้องเตรียมอาหารจะต้องออกแบบให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์พร้อม มีการบำรุงรักษาอย่างดี สะอาดและถูกสุขลักษณะ

ข) การทำความสะอาดเครื่องครัว ถ้วยชาม ช้อนส้อม มีด เครื่องแก้วฯ ต้องทำตามหลักเกณฑ์ด้านสุขอนามัย ต้องมีเครื่องล้างจาน

ค) จะต้องมีห้องเย็นแบ่งเป็นส่วนที่เก็บอาหารประเภทเนื้อสัตว์ กับอาหารสดอื่นๆ และเครื่องดื่ม

26. บาร์

มีบาร์ที่ตกแต่งสวยหรูตามมาตรฐานโรงแรมชั้นพิเศษ และมีบริการที่สะดวกตามมาตรฐานสากล

27. การบันเทิง

มีสถานที่และบริการจัดงานบันเทิง ดนตรีและการแสดง

28. การบริการและพนักงาน

ก) บริการด้านต้อนรับ ข่าวสารและโทรศัพท์จะต้องมีตลอด 24 ชม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข) บริการอาหารในห้องพัก (รวมทั้งอาหารว่างและเครื่องดื่ม)จะต้องมีตลอด 24 ชั่วโมง

ค) บริการขนย้ายสัมภาระจะต้องมีตลอด 24 ชั่วโมง

ง) มีบริการซักรีดและซักแห้งของโรงแรม

จ) พนักงานประจำจะต้องผ่านการอบรม มีประสบการณ์และมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

ฉ) พนักงานจะต้องสวมเครื่องแบบที่สะอาดและสง่างาม

ช) พนักงานที่มีหน้าที่ติดต่อจะต้องเข้าใจและพูดภาษาอังกฤษได้อีกทั้งพนักงานระดับหัวหน้าจะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีถ้าจะมีพนักงานที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ ด้วยก็จะเป็นข้อได้เปรียบในการให้คะแนน

29. งานแม่บ้าน

งานด้านแม่บ้านจะต้องดำเนินไปตามมาตรฐานสากล

30. น้ำร้อน-น้ำเย็น

จะต้องมีระบบน้ำร้อน-น้ำเย็นในห้องพัก และห้องสุขาสาธารณะภายในโรงแรมตลอด 24 ชั่วโมง

31. สถานที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

มีบริเวณที่จัดเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดำเนินงานโดยผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

32. การรักษาความปลอดภัย

จะต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง

33. ตู้เย็น

จะต้องมีตู้เย็นเล็ก ขนาดประมาณ 5 คิวบิคฟุต พร้อมเครื่องดื่มที่บริการด้วยตนเองในห้องพัก

34. ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

จะต้องมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินที่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าให้พอสำหรับระบบแสงสว่างตามทางเดินห้องสาธารณะ ลิฟท์ ห้องเย็น ตู้เย็นและระบบประปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วพ
ว ส๗๗ ว ๒๕๓๓

35. บริการด้านการแพทย์

จะต้องมีห้องพยาบาล พยาบาลประจำโรงแรม และบริการทางการแพทย์ตลอด 24 ชั่วโมง

36. การป้องกันเพลิงและทางหนีไฟ

จะต้องมีอุปกรณ์และระบบการป้องกันเพลิงและทางหนีไฟที่ถูกต้องและเพียงพอ

37. สิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษและบรรยากาศทั่วไป

2.4 <u>โครงการเปรียบเทียบ</u>

ในการดำเนินการวิจัยนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาถึงโครงการที่มีลักษณะการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกันกับโครงการที่ทำการวิจัยซึ่งก็คือ โรงแรมธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อนำมาเปรียบเทียบถึงรายละเอียดต่าง ๆ ที่ต้องการ อันจะได้สรุปที่ถูกต้องและนำไปใช้โดยในการศึกษาโครงการเปรียบเทียบนี้ ผู้ดำเนินการวิจัยได้ทำการเลือกโครงการขึ้นมา 2 โครงการด้วยกัน คือ

1. โรงแรมปรีนเซส
2. โรงแรมแลนด์มาร์ก

<u>เหตุผลในการเลือกโรงแรม 2 แห่งนี้เป็นโครงการเปรียบเทียบคือ</u>

1. โรงแรมปรีนเซส เป็นโรงแรมที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันกับตัวโครงการที่ทำการวิจัยมากที่สุด กล่าวคือ เป็นโรงแรมธุรกิจ มีจำนวนห้องพักใกล้เคียงกัน ซึ่งจะสามารถนำข้อมูลที่ศึกษาได้นั้นมาใช้กับโครงการโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์คได้เป็นอย่างดี

2. โรงแรมแลนด์มาร์ก เป็นโรงแรมที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงรองลงมาจากปรีนเซสซึ่งจะต่างอยู่ตรงจำนวนห้องพักที่มีมากกว่า 2 เท่า ทั้งนี้เพื่อเป็นตัวเปรียบเทียบถึงความต้องการในการใช้พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ นอกจากนี้ยังจะศึกษาถึงระบบสื่อสารที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
716 0104M6

ผลการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

1. โรงแรมปริ๊นเซส เป็นโรงแรมธุรกิจชั้นหนึ่งขนาด 170 ห้องพัก ตั้งอยู่บนถนนหลานหลวง กรุงเทพฯซึ่งเป็นบริเวณที่ใกล้เคียงกันกับส่วนราชการที่สำคัญ ๆ อันส่งผลให้เกิดความสะดวกสบายในการติดต่อ

องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงแรม

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย ล็อบบี้, ล็อบบี้ เลาจน์, คอฟฟี่ช็อป, ห้องจัดเลี้ยง, ห้องอาหารจีน, ห้องอาหารญี่ปุ่น, ห้องอาหารอิตาลี, สระว่ายน้ำและสำนักงานส่วนหน้า

ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย สำนักงานส่วนกลาง, ห้องจัดเลี้ยง

ชั้นที่ 3-5 ประกอบด้วย ห้องพักธรรมดา, ห้องพักชุดธรรมดา

ชั้นที่ 6 ประกอบด้วย ห้องพักพิเศษ, ห้องพักชุดพิเศษและศูนย์บริการธุรกิจ

2. โรงแรมแลนด์มาร์ก เป็นโรงแรมชั้นหนึ่งขนาด 400 ห้อง ซึ่งจะมีศูนย์การค้า รวมอยู่ในอาคารเดียวกันซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสุขุมวิทใกล้สี่แยกนานา กรุงเทพฯ

องค์ประกอบต่างๆ ของโรงแรม

ชั้นใต้ดิน ประกอบด้วย ร้านค้าย่อย 34 หน่วย ดิสโก้เธค

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย ร้านค้าย่อย 21 หน่วย ธนาคาร

ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย โถงต้อนรับและพักคอย, ล็อบบี้เลาจน์, คอฟฟี่ช็อป, ครัวใหญ่, ร้านค้าภายในโรงแรม 4 หน่วย

ชั้นที่ 3-4 ประกอบด้วย ร้านค้าย่อย 70 หน่วย

ชั้นที่ 5 ประกอบด้วย ห้องเครื่อง, ห้องเตรียมอาหาร, คลีนิคแพทย์

ชั้นที่ 6 ประกอบด้วย ที่ทำงานของส่วนบริหาร, สระว่ายน้ำ, ห้อง

(ชั้นลอย) เล่นเกมส์, เบียร์การ์เด้น, ร้านเสริมสวยบุรุษ-สตรี

ชั้นที่ 7-25 ประกอบด้วย ห้องพักแยกแต่ละชั้นแบ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องพักธรรมดา 18 หน่วย
- ห้องพักชุด 3 หน่วย

ชั้นที่ 26 ประกอบด้วยภัตตาคารลอยฟ้าและครัว

สรุปการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

1. จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง 2 โครงการจะพบว่าในที่พื้นที่ส่วนสาธารณะ (PUBLIC) นั้นจะมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก คือในโรงแรมปริ๊นเซสนั้นพื้นที่ในส่วนล้อบบี้และล้อบบี้เลาจน์จะเป็นส่วนเดียวกัน ซึ่งจะต่างกับโรงแรมแลนด์มาร์กที่มีบริเวณล้อบบี้ที่ใหญ่กว่าและมีส่วนล้อบบี้เลาจน์ที่แยกส่วนออกไป

2. จากการศึกษาในโรงแรมปริ๊นเซสที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 1 ว่าเป็นส่วนล้อบบี้และล้อบบี้เลาจน์นั้นจะใช้บริเวณเดียวกันซึ่งจะได้ผลจากการศึกษาอีกประเด็นหนึ่งคือ จำนวนที่นั่งพักคอยที่จัดไว้ในส่วนล้อบบี้และล้อบบี้เลาจน์จะมีจำนวนรวมกัน 40 ที่นั่ง ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับโรงแรมขนาด 170 ห้องพัก

3. จากการศึกษาพบว่าโรงแรมแลนด์มาร์กได้ใช้ระบบ COMPUTER ON LINE มาบริการแก่แขกผู้มาพักภายในโรงแรม โดยระบบนี้จะอำนวยความสะดวกในด้านการติดต่อสื่อสาร เพิ่มความคล่องตัวแก่ผู้มาพักมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

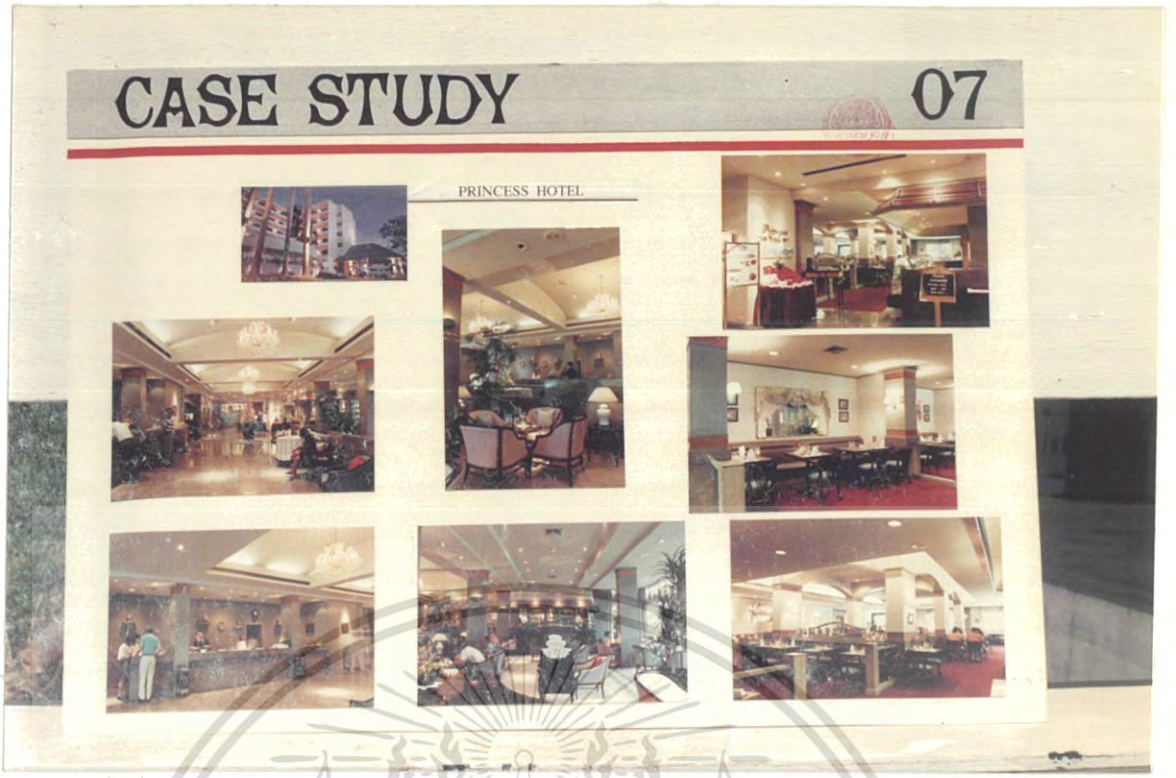

รูปที่ 2.1 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

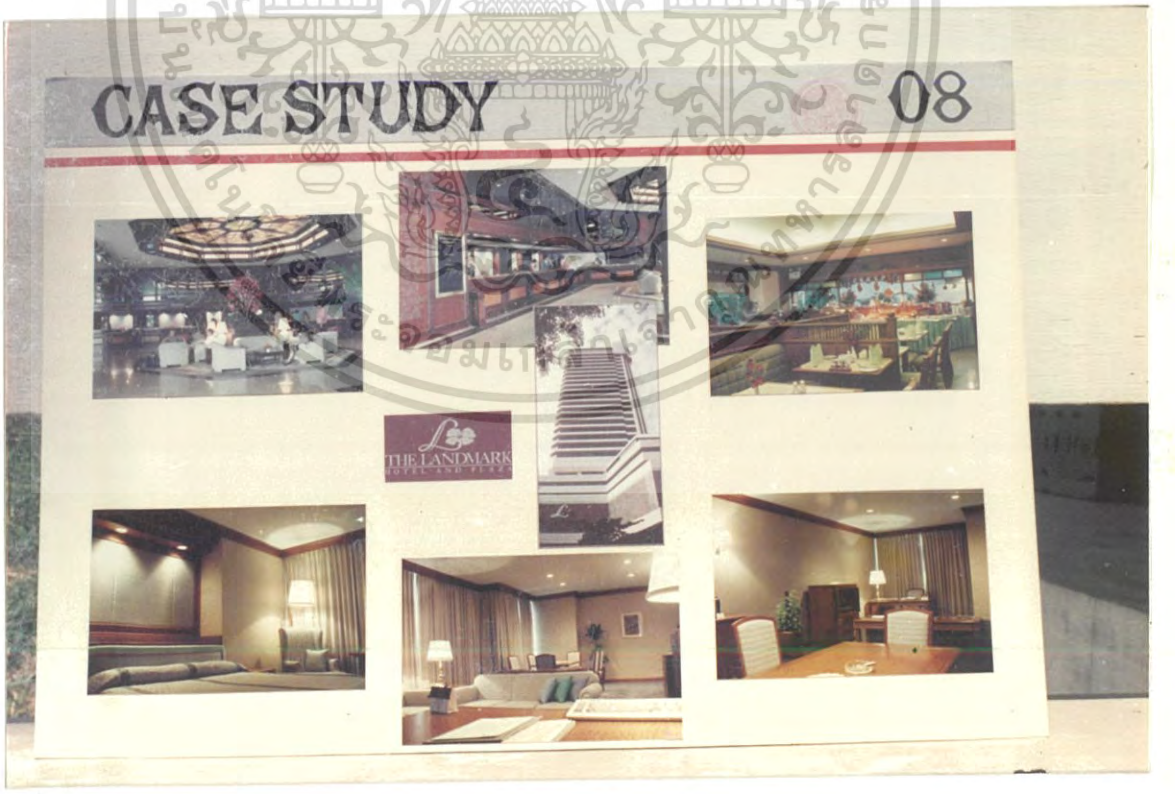

รูปที่ 2.2 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
การศึกษารายละเอียดของโครงการ

3.1 สภาพที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

ชื่อโครงการ	โรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค
เจ้าของโครงการ	บริษัท พันธุ์ทิพย์ ปาร์ค จำกัด
สถาปนิก	MOBLEX CO,LTD.
	ม.ล.ตรีทศยุทธ เทวกุล

สถานที่ตั้งโครงการ โรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค ได้ถูกสร้างขึ้นภายในซอยอรรถการประสิทธิ์ ซึ่งแยกเข้ามาจากถนนสาธรใต้ประมาณ 800 เมตร หรือจะเข้าจากซอยงามดูพลีที่แยกจากถนนพระรามที่ 4

รูปที่ 3.1 ที่ตั้งและบริเวณทางเข้าโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>สภาพแวดล้อมของโครงการ</u> รอบๆ บริเวณที่จัดตั้งโครงการนั้นมีอาคารตั้งอยู่รอบบริเวณตามทิศต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หอศิลป์พีระศรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	สยามเพนท์เฮ้าส์คอนโดมิเนียม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	พิทักษ์คอร์ดและบ้านพักอาศัย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	แฟลตทหารอากาศ

นอกจากอาคารที่อยู่ติดกับโครงการแล้วนั้นยังมีสถานทูตที่สำคัญๆ อยู่ถึง 3 แห่งคือ สถานทูตเยอรมัน, สถานทูตเดนมาร์กและสถานทูตออสเตเรีย

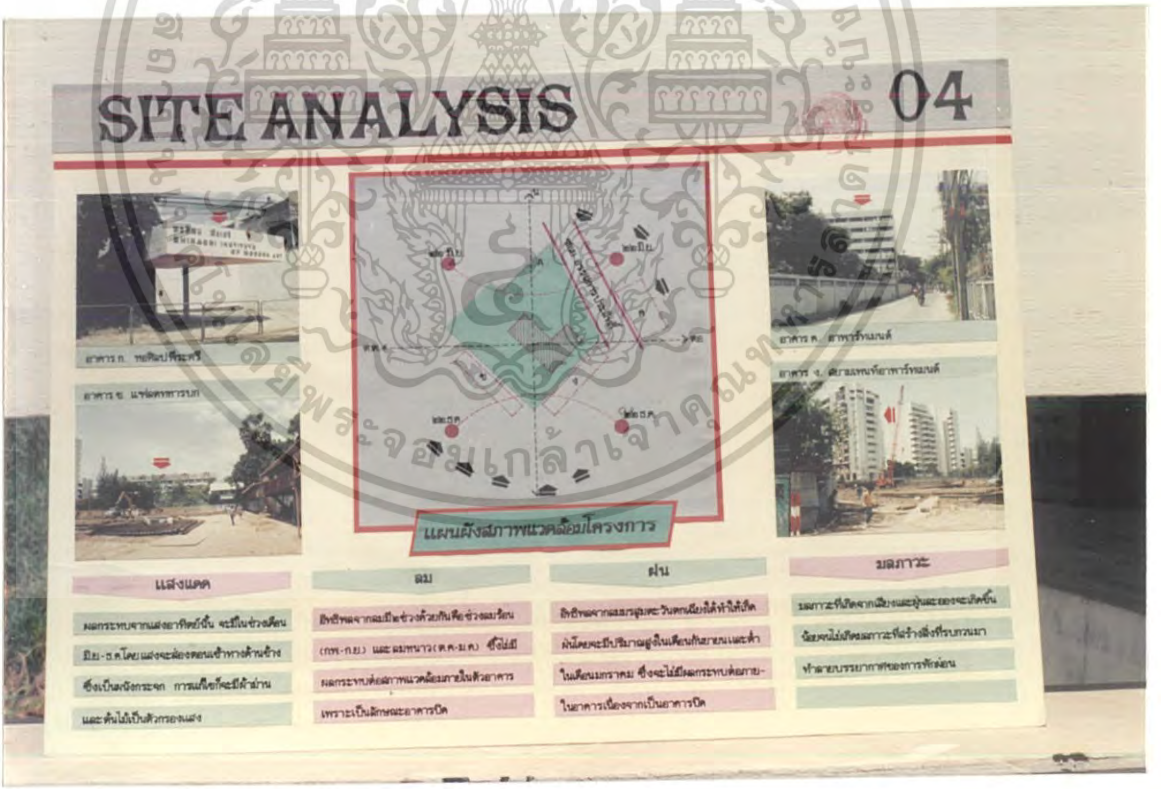

รูปที่ 3.2 สภาพแวดล้อมโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของโครงการ

โครงการโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค ได้แบ่งกลุ่มอาคารออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 อาคารสูง 28 ชั้น

ส่วนที่ 2 อาคารสูง 9 ชั้น

ส่วนที่ 3 ระดับชั้นใต้ดินและชั้นล่าง

ส่วนที่ 1 อาคารสูง 28 ชั้น รูปแบบของอาคารได้รับการออกแบบในลักษณะโดยเน้นถึงความเรียบง่าย ซึ่งภายในตัวอาคารมีองค์ประกอบในส่วนต่างๆ ดังนี้

ชั้นใต้ดิน
- ส่วนทำงานฝ่ายบุคคล (PERSONNEL)
- ส่วนทำงานฝ่ายบัญชี (ACCOUNTING)
- ส่วนทำงานฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)
- ส่วนทำงานฝ่ายซักรีด (LOUNDRY)
- ส่วนพนักงาน, ลูกจ้าง
- ส่วนห้องเครื่อง
- ส่วนห้องเก็บของ

ชั้นที่ 1
- ส่วนต้อนรับและสำนักงานด้านหน้า (FRONT OFFICE)
- ส่วนพักคอยและบาร์ (LOBBY & LOBBY BAR)
- ส่วนคอฟฟี่ช็อฟ (COFFEE SHOP)
- ส่วนร้านขายของที่ระลึก (RETAIL SHOP)
- ส่วนครัวกลาง (KITCHEN)
- ห้องน้ำ (TOILCT)

ชั้นลอย
- สำนักงาน (OFFICE)
- ศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTRE)

ชั้นที่ 2
- ห้องออกกำลังกาย
- ห้องทำผมสุภาพบุรุษและสภาพสตรี
- ห้องอบไอน้ำ
- ห้องพักชุด (JUNIOR
- ส่วนบริการห้องพัก (ROOM SERVICE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 3-26 – ห้องพักชุด (JUNIOR SUITE 1,2
– ห้องพักชุด (DELUXE SUITE)
– ห้องพักชุด (EXECECUTIVE SUITE)
– ส่วนบริการห้องพัก (ROOM SERVICE)

ชั้นที่ 27 – ห้องกลิลส์ (GRILL ROOM)

ชั้นที่ 28 – ห้องพักชุด (PRESIDENT SUITE)

ส่วนที่ 2 เป็นอาคารสูง 9 ชั้น สำหรับจอดรถประมาณ 350 คันซึ่งเชื่อมต่อกับอาคารในส่วนที่ 1 ได้

ส่วนที่ 3 ชั้นใต้ดิน ห้องเครื่องและระบบต่างๆ

ชั้นที่ 1 สระว่ายน้ำ (SWIMMING POOL)

บาร์ริมน้ำ (POOL SIDE BAR)

3.3 การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโครงการ

1. ทางเข้า (HOTEL ENTRANCE)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นทางเข้าหลักของโรงแรม ซึ่งจะเป็นส่วนแรกที่แขกผู้ใช้บริการได้พบเห็นก่อนส่วนอื่นหรือเป็นทางเข้าของที่ทำงานและส่วนบริการภายในโรงแรมซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นดังนี้

1.1 MAIN ENTRANCE (ทางเข้าหลัก)

เป็นทางเข้าใหญ่ของแขกผู้ใช้บริการโรงแรม มีลักษณะเด่นชัดและแสดงออกในลักษณะเชื้อเชิญรวมทั้งทัศนียภาพที่ดี สามารถเข้าถึงได้จากที่จอดรถและสามารถตรงเข้าไปยังส่วนต้อนรับ (RECEPTION) ได้สะดวกจะยกระดับขึ้นเพื่อเน้นความสำคัญจัด LUGGAGE RECEPTION ไว้บนระดับถนนเพื่อบริการขนกระเป๋าได้สะดวก

1.2 SECONDARY ENTRANCE OF SUB - ENTRANCE

เป็นทางที่บุคคลภายนอกที่ไม่ได้พักโรงแรมแต่มาใช้บริการของทางโรงแรม เช่น ภัตตาคาร ห้องประชุมจัดเลี้ยง และร้านค้าในโรงแรมเป็นต้น ทางเข้าย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะไม่มาปะปนกับทางเข้าหลัก

1.3 SERVICE ENTRANCE (ทางเข้าส่วนบริการ)

จะเป็นทางเข้าของพนักงานและส่วนบริการภายในโรงแรมจะไม่ปะปนกับทางเข้าของผู้ใช้บริการของโรงแรม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นจุดผ่านของพนักงานระดับต่างๆ รวมทั้งสิ่งของที่นำมาใช้ของทางโรงแรมบริเวณนี้มักจะสับสนไม่สะอาดเรียบร้อยนัก

2. โถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

2.1 ลักษณะโดยทั่วไป

โถงต้อนรับเป็นศูนย์กลางของโรงแรมเป็นจุดที่แจกไปยังส่วนต่างๆ เป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักจะได้สัมผัสก่อนส่วนอื่น เมื่อก้าวเข้าสู่ตัวอาคารตลอดจนเป็นที่ที่แขกใช้เป็นที่ติดต่อพักคอยและเป็นศูนย์กลางอำนวยความสะดวกที่จะให้ข่าวสารบริการแก่ผู้มาใช้บริการด้านต่างๆ ดังนั้นจึงควรอยู่ในตำแหน่งที่พบเห็นได้โดยง่ายจากทางเข้าใหญ่ สามารถติดต่อได้โดยสะดวกและเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานซึ่งต้องติดต่อกับคนจำนวนมากจึงควรมีขนาดใหญ่พอเหมาะและมีการตกแต่งที่สวยงาม โอ่โถง สร้างบรรยากาศที่ดีที่เพื่อให้แขกเกิดความประทับใจ

2.2 ข้อคำนึงในการออกแบบ

ก. ขนาดของห้องโถง

ขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของโรงแรมนั้นๆ รวมถึงจำนวนของให้ร้านค้าเช่าทำกิจการบริเวณนี้อีกด้วยในการออกแบบห้องโถงควรทำให้มีการรู้จักโรงแรมในด้านการบริการอื่นๆ ด้วยและในโรงแรมใหญ่ๆ ห้องโถงมักจัดให้มีการออกแบบเป็นที่รวมบริการทั้งหลายที่ลูกค้าต้องการ

ข. การออกแบบห้องโถง

เพื่อเน้นความสำคัญของห้องโถงดังนั้นการตกแต่งจึงต้องให้พบเห็นว่าเด่นและมีสง่าเป็นการสร้างบรรยากาศกำหนดจุดที่ตั้งของกลุ่มพักคอยจะไม่เป็นปัญหาการสัญจรไม่สะดวก การจัดวางชุดรับแขกในลักษณะตัวเดียวและอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อว่าแขกที่มาคนเดียวจะได้เลือกนั่งได้โดยไม่เคอะเขินจึงควรเป็นเก้าอี้นั่งสบายเพียงพอ สำหรับ 1 คนแต่จัดให้เป็นกลุ่ม เป็นก้อนซึ่งจะดูเหมาะสมที่สุดและเพื่อเป็นการเน้นในส่วนนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ดูเด่นสะดุดตาขึ้นจึงจัดให้มีการปูพรมรองใต้ส่วนพักคอยนี้โดยเฉพาะในการตกแต่งห้องโถงต้องมีการเลือกวัสดุพื้นผิวและเครื่องตกแต่งอื่นๆ เช่น พื้น ผนัง ประตู เคาน์เตอร์ และเฟอร์นิเจอร์ ควรเป็นชนิดที่แข็งแรงทนทานและสวยงามด้วย

<u>การปูพื้นและวัสดุพื้นผิว</u>

สามารถแบ่งออกเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. พื้นหินอ่อน

ให้ความรู้สึกร่มเย็นดูสมฐานะ แต่มีข้อเสียคืออาจลื่นได้ ดังนั้นทางสำหรับเดินควรปูพรมตลอดจนบริเวณทางเข้าใหญ่ควรมีพรมเช็ดเท้าเฉพาะ

2. พื้นไม้

ให้ความรู้สึกที่อบอุ่น ข้อเสียที่อยู่การดูแลรักษายาก ต้องมีการดูแลเอาใจใส่อย่างดีไม่นิยมใช้ปูในส่วนโถงพักคอยเพราะเป็นการสิ้นเปลืองและใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีเท่าที่ควร

3. พรม

ให้ความรู้สึกสะดวกสบายดูอบอุ่นใจและเชื้อเชิญดี ปูได้เกือบทุกสถานที่อาจใช้ปูทั่วทั้งบริเวณหรือจะปูเฉพาะส่วนเพื่อเน้นความสำคัญก็ได้ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับบรรยากาศแวดล้อมต้องให้เข้ากันได้ ทั้งการเลือกใช้โทนสีและลักษณะรูปร่างต่างๆ

4. ผิวทรายหยาบ หินอ่อน และผิวหินชนิดอื่นๆ

ผิวหินชนิดนี้ทำให้เกิดความสกปรกได้ง่ายและยากต่อการทำความสะอาด อาจใช้กับขั้นบันได ทางเข้าลึกและช่องทางระหว่างประตูในกับประตูนอกทำให้ความรู้สึกไม่เรียบร้อย

5. แผ่นปู (แผ่นคอนกรีต แผ่นหิน)

มีความแข็งแรงทนทานยากต่อการสึกกร่อน แต่ควรคำนึงถึงความหยาบและการสะท้อนเสียงควรใช้สีที่เข้ากับส่วนอื่นๆ ได้ดีเหมาะกับโรงแรมตากอากาศที่คนไปมากันพลุกพล่าน

6. โมเสคและแผ่นประดับอื่นๆ

จะใช้ส่วนที่เป็นจุดกลาง ผลที่จะได้ต้องขึ้นอยู่กับความละเอียดและความสามารถของช่างปูนอยู่ได้ทนทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตกแต่งห้อง

เป็นส่วนประกอบที่ให้ผลต่อการตกแต่งภายในห้องโถงและยังแบ่งบริเวณให้เป็นสัดส่วนเพื่อการใช้งานและสามารถตกแต่งผนังนั้นให้สวยมีความรู้สึกในการมองและก็ไม่ขัดตากับส่วนอื่นๆ การออกแบบควรคำนึงถึงความสะดวกและความสะอาดอีกด้วย การตกแต่งผนังอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น

1. ฉาบปูนโดยใช้เกรียงแต่ง
2. ฉาบปูนเรียบทาสี
3. โชว์โครงสร้างของวัสดุ เช่น อิฐหรือหิน
4. พ่นด้วยวัสดุเคลือบผิว โดยใช้กับพื้นผิวเรียบ
5. ใช้วิธีปูเซรามิคตกแต่ง ติดภาพ
6. อื่นๆ

ผลกระทบที่ควรคำนึงถึง

– โครงสร้าง

พื้นผิวที่ใช้ตกแต่งมีความสามารถทนต่อแรงกด แรงอัด เมื่อต้องการใช้การยึดเกี่ยวกับผนังในกรณีออกแบบให้ติดตั้งดวงโคมหรือกรุทับด้วยไม้ อุปกรณ์ต่างๆ

– ความทนต่อไฟ ความไวไฟ และการที่ไฟจะสามารถแผ่ไปได้บนพื้นผิว

ข้อนี้การออกแบบห้องโถงถือว่าสำคัญมากเพราะสามารถใช้ห้องโถงด้านอพยพหนีไฟได้ ควรคำนึงถึงการกันไฟในช่องโปร่ง โดยจัดแผ่นรองกันไฟได้ด้วย

– การป้องกันเสียงสะท้อน

การซึมของเสียงและชนวนกันเสียง ปริมาณที่สูงมากของเสียงในห้องโถงโรงแรมที่สะท้อนกลับไปมา ช่วยแก้ไขโดยการออกแบบเพดาน การปูพรม ติดม่านหรือการป้องกันเสียงอื่นๆ โดยรอบของบริเวณต้อนรับนี้ การใช้ชนวนก็จะช่วยกันเสียงอื่นๆ ได้ดี

– บริเวณที่ต้องรักษาเป็นพิเศษ

เช่น เคาน์เตอร์ส่วนหน้า โถงที่นำไปสู่บันไดหรือลิฟต์ นอกจากนี้รวมถึงที่การป้องกันการขูดขีดจากรถเข็น กล่องของ

การตกแต่งเพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบริเวณโถงแผนกต้อนรับและบริเวณสาธารณะ ส่วนมากจะออกแบบโครงสร้างของพื้นชั้นบนเป็นพิเศษ เพดานจึงควรมีความลึกพอที่จะซ่อนท่อแอร์ ท่อร้อยสายไฟอีกทั้งอุปกรณ์อื่นๆ และจะปิดท่อต่างๆ ด้วยฝ้าเพดาน ซึ่งอาจจะตกแต่งให้เป็นรูปแบบต่างๆได้หลายลักษณะ โรงแรมที่มีฝ้าเพดานห้องโถงสูงมากก็อาจจะตกแต่งด้วยโคมไฟระย้า โครงสร้างภายในควรเป็นชนิดที่เบาที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ความแข็งแรงของโครงสร้างของพื้นที่ชั้นเหนือขึ้นไปต้องแข็งแรงพอที่จะรับน้ำหนักของการตกแต่งฝ้าเพดานได้และควรจะมี ช่องท่อเข้าไปทำการบำรุงรักษาซ่อมแซม หรือบริการอื่นๆ ที่ต้องทำ การใช้วัสดุในการที่จะก่อสร้างและตกแต่งควรคำนึงถึงเรื่องการป้องกันไฟ

3. <u>เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า</u> (FRONT DESK)

คือหน่วยงานส่วนใหญ่ของ FRONT OFFICE ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับห้องโถงพักคอยมากเพราะการติดต่อต้อนรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถงในการลงทะเบียนแคชเชียร์และประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้แต่อย่างไรก็ตามพนักงานหลังเคาน์เตอร์ต้องสามารถไปสู่ห้องทำงาน FRONT OFFICE ซึ่งอยู่ด้านหลังได้โดยสะดวกและรวดเร็วที่สุด แผนกต้อนรับควรมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกที่เข้ามาในโถงของโรงแรมและตำแหน่ง FRONT DESK ควรอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟท์และบันไดขึ้นลงได้ชัดเจนทั้งแผนกต้อนรับและแคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้งของประชาสัมพันธ์ไม่แน่นอนอาจจะอยู่รวมกับแผนกทะเบียน นอกจากนี้ควรมีส่วน BELL CAPTAIN หรือเคาน์เตอร์สำหรับ BELL CAPTAIN

<u>การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนหน้า</u>

ลักษณะโดยทั่วไปจะเป็นเคาเตอร์ตามยาวอาจแบ่งเป็นช่วงตามช่วงของเสาควรจะให้เห็นถึงความเป็นกลุ่มก้อนของแผนกด้วย ควรโชว์ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการออกแบบและควรลดระดับความสูงของเพดานเพื่อเน้นถึงความสำคัญของเคาน์เตอร์และขอบเขตบริเวณ

ส่วนนี้นั้นควรมีการออกแบบให้เห็นชัดเจนด้วยการติดตัวหนังสือขนาดประมาณ 10 เซ็นติเมตรก็สามารถมองเห็นได้ชัดเจนพอสมควรในระยะจากทางเข้าและบริเวณ ห้องพักคอยในห้องโถง

<u>สัดส่วนของเคาน์เตอร์</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรจะเป็น 2 ระดับคือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขกยืนเขียนสูงประมาณ 1.00 เมตรและส่วนด้านในสำหรับพนักงานสูงประมาณ 70 เซ็นติเมตร สำหรับนั่งทำงานและเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซ็นติเมตร ช่วงด้านในนี้จะเว้นช่องให้สำหรับพนักงานเดินกว้างอย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความด้านกว้างของเคาน์เตอร์เพื่อสะดวกในกรณียื่นของไปมา ควรกว้างประมาณ 0.60–0.65 ม.

ส่วนหลังของเคาน์เตอร์จะเป็นแผงแสดงห้องพัก ช่องใส่กุญแจ ช่องใส่ จม. บอร์ด ประชาสัมพันธ์ควรจัดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ไม่ควรให้แขกมองเห็นหลังเคาน์เตอร์ช่องเก็บเงินได้

ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

จำนวนห้องพักของโรงแรม	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.00	30.00

คอฟฟี่ช็อฟ (COFFEE SHOP)

1. ลักษณะทั่วไป

เป็นที่บริการอาหารและเครื่องดื่มซึ่งโดยปกติมักเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมงมีลักษณะการตกแต่งภายในให้มีบรรยากาศแบบสนุกสนานเป็นกันเอง

คอฟฟี่ช็อฟ ส่วนใหญ่มักมีเคาน์เตอร์บริการเสมอเพราะสะดวกในการนั่งรับประทานอาหารและดื่มเครื่องดื่มได้อย่างสะดวก การบริการทำให้รวดเร็วและด้านอาหารในนี้นับว่าถูกที่สุดในโรงแรมจึงเป็นที่ตกแต่งปานกลางไม่ต้องหรูหราจนเกินไปเป็นสถานที่ที่ไม่ต้องมีพิธีรีตอง จึงปรากฏว่ามีบุคคลหลายประเภทสามารถใช้บริการได้ตลอดเวลามักมีส่วนบริเวณโต๊ะอาหารมากกว่าบริเวณเคาน์เตอร์และมีครัวต่างหากเป็นครัวที่มีขนาดย่อย (AUXILIARY KITCHEN) ที่ทำการปรุงอาหารเบาๆ และทำหน้าที่ในการปรุงอาหารเมื่อครัวใหญ่ปิด

พื้นที่ครัวจะประมาณ 20 ถึง 25% ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อคำนึงในการออกแบบ

ก. การจัดความสัมพันธ์ระหว่างโต๊ะอาหาร เคาน์เตอร์เสริฟ ครัว และเนื้อที่ใช้สอยอื่นๆ

ข. ตำแหน่งของทางเข้าออกของลูกค้าและพนักงานต้องไม่ปะปนกัน

ค. ชนิดของวัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง สิ่งที่ใช้ป้องกันเสียงรบกวนจากบริเวณข้างเคียง เช่นครัว

ง. การเลือกวัสดุปูพื้น

จ. การให้แสงบริเวณทั่วไป ควรใช้ DIMMER ความสว่างตั้งแต่ 0 ถึง 320 วัตต์ ส่วนบริเวณเคาน์เตอร์ควรติดตั้งแสงสว่างที่ให้ความนุ่มนวลและรู้สึกอบอุ่น

ฉ. การออกแบบ วิธีจัดโต๊ะ เก้าอี้ โต๊ะบริการและเครื่องเรือนอื่นๆ

ช. ระบบการถ่ายเทอากาศ

<u>การตกแต่งภายใน</u>

การตกแต่งภายในเน้นหนักด้านการบริการที่สะดวกสบาย การจัดภายในจะแบ่งเป็น 2 เท่า ส่วนนอกให้บริการแขกผู้มารับประทานอาหารทั่วไป ไม่ใช่อาหารหนักใช้เวลาในการรับประทานน้อย ส่วนในสุดให้บริการอาหารที่หนักที่ใช้เวลานานกว่า เพราะมักจะกั้นส่วนโดยที่นั่งยาวพนักพิงให้หรือใช้กระถางต้นไม้หรือทำบันไดขึ้นไป นอกจากนี้ยังมีเคาน์เตอร์บริการด้วย อาจใช้เป็นที่นั่งคอยโต๊ะในขณะที่ยังไม่ว่างหรือบริการอาหารและไม่ก็เครื่องดื่ม

<u>พื้น</u>

โดยทั่วไปควรเลือกวัสดุที่แข็งแรง คงทน ปัจจุบันนี้มีการคิดค้นพรมใยสังเคราะห์ขึ้นเพื่อป้องกันความสกปรกและทำความสะอาดได้ง่าย แต่ยังมีการใช้พรมชนิดดีในคอฟฟี่ช็อฟพร้อมด้วย BUILT - IN ACOUSTIC สามารถสร้างความสบายขึ้นในการรับประทานอาหาร

<u>ผนัง</u>

อาจมีการตกแต่งเล็กน้อย คือ ทาสีหรือ WALL COVERING ที่เข้ากับบรรยากาศภายในได้ดี โดยทั่วไปแล้วผนังด้านติดถนนใหญ่มักทำด้วยกระจกใส การตกแต่งโดยการแบ่งช่องของบานกระจกเป็นกรอบบานหรือใช้ม่านโปร่ง ม่านปรับแสงตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพดาน

ควรเป็นวัสดุดูดเสียง มีการตกแต่งไม่มากนักหรืออาจใช้โครงสร้างทางด้านสถาปัตยกรรมที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ เว้นเสียจากต้องแก้ปัญหาท่อแอร์และซ่อนสายไฟฟ้าที่จำเป็นต้องลดระดับเพดานลงมา อาจมีอะไรเล็กน้อยที่ช่วยให้เพดานไม่เรียบจนเกินไปอีกทั้งการติดตั้งดวงไฟไว้ในเพดาน

อย่างไรก็ดี คอฟฟี่ช็อฟไม่ควรหรูหราเกินไปนักในด้านการออกแบบ มิฉะนั้นก็จะเป็นการเสียงความประสงค์จนเกินไป การออกแบบควรคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยให้ได้ความรู้สึกสะดวกไม่แห้งแล้ง สีสดใสและดูบอบบาง จะทำให้ดูสะอาดตา รายการอาหารก็ถ้วยชามและเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารจะช่วยเน้นลักษณะเด่นขึ้นมาเอง

เครื่องเรือนในคอฟฟี่ช็อฟ

(ขนาดและการจัดให้ดูจากภัตตาคาร)

ส่วนประกอบมีดังนี้

1. เคาน์เตอร์และสตูล
2. โต๊ะติดตาย
3. BOOTH
4. โต๊ะอาหาร
5. เก้าอี้อาหาร
6. โต๊ะบริการ

1. เคาน์เตอร์และสตูล

เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธีแล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ห้อง คือ

- แบบตรง
- แบบรูปตัว "U"
- แบบรูปตัว "U" หลายตัวประกอบกัน

ส่วนสตูลเคาน์เตอร์แบ่งออกเป็น

- สตูลชนิดติดตาย มีพนักหรือไม่มีก็ได้ (จะต้องมีความห่างจากหางเก้า 0.55 ถึง 0.60 เมตร)
- สตูลถอยตัวชนิดมีพนักพิง
- สตูลถอยตัวชนิดไม่มีพนักพิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โต๊ะติดตาย

การจัดคล้ายกับการจัด BOOTH ต่างกันที่ที่นั่งอาจนั่งได้ถึง 2-3 ด้าน โต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถวประกอบโต๊ะนั้น เป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งอยู่ติดกับผนัง บางครั้งอาจทำให้การเข้าออกลำบากขึ้น วิธีแก้คือจัดให้ฐานโต๊ะติดตายกับพื้น แต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความสะดวกในการเข้าออก

3. BOOTH

ตามปกติโต๊ะควรมีขนาดเล็กเพื่อประหยัดเนื้อที่ แต่ควรมีขนาดที่ขาของผู้รับประทานอาหารจะไม่ชนกัน ซึ่งอย่างต่ำจะต้องกว้าง 0.60 เมตรและตามปกติความกว้างของโต๊ะจะมีขนาด 0.75 เมตร ส่วนความยาวนั้นขึ้นอยู่กับขนาดของไหล่ของผู้นั่งซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วความกว้างของแต่ละคนเท่ากับ 0.60 เมตร ซึ่ง BOOTH ปกติอาจมีส่วนยาว 1.10 เมตร สำหรับที่นั่ง 2 คนถ้าหากเป็น BOOTH ที่มีด้านหนึ่งติดผนังจะต้องมีการคำนึงถึงช่วงแขนของบริกรที่จะเอื้อมเข้ามาบริการด้วยซึ่งไม่ควรเกิน 1.20 เมตร

4. โต๊ะอาหาร

โต๊ะปกติขนาดใหญ่มากควรมี 4 ขา แต่ถ้าใหญ่มากอาจมีขาเกิน 4 ขาก็ได้วัสดุที่ใช้ทำโต๊ะอาจจะเป็นไม้ เหล็กหรือพลาสติก พื้นผิวของโต๊ะนั้นจะต้องเรียบไม่ว่าที่ด้านบนหรือด้านล่าง ถ้าหากเป็นโครงโลหะอาจใช้วัสดุหลายชนิดแต่ต้องมีคุณสมบัติทนทานที่สำคัญทำความสะอาดง่าย เช่น วัสดุจำพวกพลาสติก กระจก ไม้อัด แผ่นโลหะ และอื่นๆ

5. เก้าอี้

ขนาดของที่นั่งเฉลี่ยแล้วต้องลึกเท่ากับ 0.43 ถึง 0.45 เมตร ความเอียงของพนักพิงประมาณ 3 ถึง 5 องศา (ไม่นับความหนาของเบาะ) ความสูงของที่นั่ง 0.43 เมตร ควรใช้กับโต๊ะสูง 0.70 เมตร

4. ห้องพักแขก (GUEST ROOM)

1. ลักษณะทั่วไป

ห้องพักเป็นส่วนที่จะสร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของโรงแรมเพราะว่าการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ มีความสะดวกสบายจะทำให้แขกผู้ที่มาพักนึกถึงความสบายที่เกิดขึ้นในห้องนี้ จึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขกและผู้ที่ว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไรแล้วจึงจัดส่งที่แขกต้องการ ลงมาในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อคำนึงในการออกแบบ

ห้องพักแขกมีหลายแบบ ห้องที่มีความการมากคือ ห้องที่มีเตียงคู่และห้องคู่ การออกแบบสีของห้องพักควรเลือกใช้เพียงสีเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกจองห้องจากแขกผู้มาพัก อีกทั้งยังสะดวกในการดูแลรักษาส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นไป ห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของโรงแรมเพื่อผู้ที่ต้องการห้องพักที่สมฐานะและยังเป็นสถานที่พบปะกันและจัดงานปาร์ตี้เล็กๆ ระหว่างการประชุมใหญ่

ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่วๆ ไป

1. เตียงนอน โดยมากใช้แบบเตียงแฝด (TWIN BED) นอกจากนี้เนื้อที่ห้องไม่อำนวยจึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่ (DOUBLE BED)

ขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป

ลักษณะของเตียง	ขนาดความกว้าง (เมตร)	ขนาดความยาว (เมตร)
TWIN BED	9.50	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา

ลักษณะของเตียง	ขนาดความกว้าง (เมตร)	ขนาดความยาว (เมตร)
SINGLE	1.00	2.00
DOUBLE	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.35	1.90

ข้อกำหนดสำหรับเตียงในโรงแรม

ก. ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว ความสูงต่อขนาดของห้อง

ข. ให้ความรู้สึกสบาย คุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน

ค. มีความทนทาน ประกอบด้วยซอบสันที่แข็งแรง

ง. ไม่มีเสียงรบกวนเวลาพลิกตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่าย (สำหรับการซ่อมแซมและเปลี่ยนสถานที่หรือการเก็บ)

2. แผงหัวเตียง (HEAD BOARDS AND END BOARDS)

แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญเพื่อใช้เป็นที่นั่งอ่านหนังสือ กันและรักษาหมอน แผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียงติดกับเตียงเป็นเบาะกับกันกระแทก ผนังในกรณีนี้ยังต้องคำนึงถึงการป้องกันความเสียหายจากการขีดข่วน เช่น จากกิ๊บติดผม ตราบน้ำมันที่ใส่ผม ความสูงทั่วไปประมาณ 90 เซ็นติเมตร

สำหรับแผงปลายเตียง อาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอน ให้เรียบร้อยและควรติดอย่างหนาแน่นเพราะใช้เป็นที่จับในการเคลื่อนย้ายเตียง

3. โต๊ะข้างเตียง

ขึ้นอยู่กับลักษณะของห้องพัก คืออาจอยู่ระหว่างเตียงแฝดหรืออยู่ 2 ข้างของเตียงใหญ่ ส่วนมากจัดเป็นจุดรวมสวิทช์ไฟฟ้า โทรศัพท์ วิทยุและใช้วางโทรทัศน์ได้เหมือนกัน ขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงเตียงมากนัก คืออย่าให้สูงกว่า 60-70 เซ็นติเมตร โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อความสะดวกในการทำความสะอาด ความกว้างถ้าเป็นโต๊ะที่ขนาดข้างเตียงใช้ขนาด 37-46 เซ็นติเมตร ถ้าอยู่ระหว่าง 2 เตียงใช้ขนาด 60 เซ็นติเมตร

4. ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75.9 0 เซ็นติเมตร ควรอยู่ติดกับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ สูงจากพื้นประมาณ 45 เซ็นติเมตรสำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

5. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING)

ความกว้างควรกว้างประมาณ 40-45 เซ็นติเมตรควรเป็นแบบติดตายสูงประมาณ 75 เซ็นติเมตร ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43-45 เซ็นติเมตร

ข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว

แบบเคลื่อนย้ายได้	แบบติดตาย
ก. มีมากชนิดที่เลือกใช้ได้	ก. การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด
ข. ใช้วัสดุที่ดีกว่า ออกแบบที่ดีกว่า โครงสร้างดี	ข. โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว

แบบเคลื่อนย้ายได้	แบบติดตาย
ค. ให้ความสะดวกในการเคลื่อนย้ายตามความต้องการ	ค. ช่วยลดเนื้อที่การปูพรม
ง. ใช้ต้นทุนการผลิตสูง	ง. ใช้ต้นทุนปานกลาง

6. เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ (LOOSE FURNITURE) ประกอบด้วย
   - เก้าอี้แต่งตัว (DRESSING CHAIR OR STOOL)
   - เก้าอี้นั่งพักผ่อนตัว 1 คน (EASY CHAIR)
   - โต๊ะตั้งโคมไฟ (STANDARD OR TABLE LAMP)
   - โต๊ะกลาง (COFFEE TABLE)
   - ตระกร้าทิ้งขยะ (WASTE BASKET)
   - ที่เขี่ยบุหรี่ (ASH TRAYS)

7. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ (OTHER FACILITIES)
   - โทรศัพท์
   - โทรทัศน์
   - วิทยุ
   - กริ่งกดเรียกบ๋อยบริการ แผ่นประกาศบอกอัตราค่าห้องพัก แบบฟอร์ม 1 แผ่น ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม

8. ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

ความสำคัญของแสงสว่างในห้องพักคือ ช่วยสร้างบรรยากาศที่นักออกแบบต้องการและทำให้แขกรู้สึกว่าเป็นห้องพักที่ดี สิ่งเหล่านี้จำเป็นมากสำหรับโรงแรมในเมืองและโรงแรมตากอากาศ มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือ ไฟหัวเตียงซึ่งมีที่นั่งไว้เพื่อสะดวกในการดับไฟ ห้องพักแขกต้องการแสงสว่างเพียงพอแต่ไม่มากเกินไป ควรติดตั้งไฟส่องในตู้เสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่าย (สำหรับการซ่อมแซมและเปลี่ยนสถานที่หรือการเก็บ)

2. <u>แผงหัวเตียง</u> (HEAD BOARDS AND END BOARDS)

แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญเพื่อใช้เป็นที่นั่งอ่านหนังสือ กั้นและรักษาหมอน แผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียงติดกับเตียงเป็นเบาะกับกันกระแทก ผนังในกรณีนี้ยังต้องคำนึงถึงการป้องกันความเสียหายจากการขีดข่วน เช่น จากกิ๊บติดผม คราบน้ำมันที่ใส่ผม ความสูงทั่วไปประมาณ 90 เซ็นติเมตร

สำหรับแผงปลายเตียง อาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอน ให้เรียบร้อยและควรติดอย่างหนาแน่นเพราะใช้เป็นที่จับในการเคลื่อนย้ายเตียง

3. <u>โต๊ะข้างเตียง</u>

ขึ้นอยู่กับลักษณะของห้องพัก คืออาจอยู่ระหว่างเตียงแฝดหรืออยู่ 2 ข้างของเตียงใหญ่ ส่วนมากจัดเป็นจุดรวมสวิทช์ไฟฟ้า โทรศัพท์ วิทยุและใช้วางโทรทัศน์ได้เหมือนกัน ขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงเตียงมากนัก คืออย่าให้สูงกว่า 60-70 เซ็นติเมตร โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อความสะดวกในการทำความสะอาด ความกว้างถ้าเป็นโต๊ะที่ขนาดข้างเตียงใช้ขนาด 37-46 เซ็นติเมตร ถ้าอยู่ระหว่าง 2 เตียงใช้ขนาด 60 เซ็นติเมตร

4. <u>ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง</u> (LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75.9 0 เซ็นติเมตร ควรอยู่ติดกับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ สูงจากพื้นประมาณ 45 เซ็นติเมตรสำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

5. <u>โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว</u> (WRITING DESK AND DRESSING)

ความกว้างควรกว้างประมาณ 40-45 เซ็นติเมตรควรเป็นแบบติดตายสูงประมาณ 75 เซ็นติเมตร ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43-45 เซ็นติเมตร

<u>ข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว</u>

<u>แบบเคลื่อนย้ายได้</u>	<u>แบบติดตาย</u>
ก. มีมากชนิดที่เลือกใช้ได้	ก. การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด
ข. ใช้วัสดุที่ดีกว่า ออกแบบที่ดีกว่า โครงสร้างดี	ข. โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว

เบบเคลื่อนย้ายได้	เบบติดตาย
ค. ให้ความสะดวกในการเคลื่อนย้ายตามความต้องการ	ค. ช่วยลดเนื้อที่การปูพรม
ง. ใช้ต้นทุนการผลิตสูง	ง. ใช้ต้นทุนปานกลาง

6. เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ (LOOSE FURNITURE)

ประกอบด้วย

- เก้าอี้แต่งตัว (DRESSING CHAIR OR STOOL)
- เก้าอี้นั่งพักผ่อนต่อ 1 คน (EASY CHAIR)
- โต๊ะตั้งโคมไฟ (STANDARD OR TABLE LAMP)
- โต๊ะกลาง (COFFEE TABLE)
- ตระกร้าทิ้งขยะ (WASTE BASKET)
- ที่เขี่ยบุหรี่ (ASH TRAYS)

7. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ (OTHER FACILITIES)

- โทรศัพท์
- โทรทัศน์
- วิทยุ
- กริ่งกดเรียกบ๋อยบริการ แผ่นประกาศบอกอัตราค่าห้องพัก เบบฟอร์ม 1 แผ่น ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม

8. ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

ความสำคัญของแสงสว่างในห้องพักคือ ช่วยสร้างบรรยากาศที่นักออกแบบต้องการและทำให้แขกรู้สึกว่าเป็นห้องพักที่ดี สิ่งเหล่านี้จำเป็นมากสำหรับโรงแรมในเมืองและโรงแรมตากอากาศ มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือ ไฟหัวเตียงซึ่งมีที่นั่งไว้เพื่อสะดวกในการคับไฟ ห้องพักแขกต้องการแสงสว่างเพียงพอแต่ไม่มากเกินไป ควรติดตั้งไฟส่องในตู้เสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งที่ให้แสงสว่างในห้องพัก

ทางเข้า

เหนือทางเข้าบริเวณห้องพัก ควรใช้ดวงไฟประมาณ 60 วัตต์

ที่แต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ

ติดซ่อนอยู่เหนือกระจกส่องหรือมีโคมไฟตั้งโต๊ะประมาณ 100 วัตต์

หัวเตียง

มักจะอยู่เหนือหัวเตียงในกรณีเตียงแฝดควรติดแบบสองจุด เหนือโต๊ะข้างตรงกลางหรือไม่ใช้ไฟแยกกันเลยก็ได้ ประมาณ 40–100 วัตต์

ห้องน้ำ

เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิทช์แยกสายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้าหรือกระจก ตามปกติจะควบคุมด้วยสวิทช์เดียวกัน ใช้ฟลูออเรสเซนต์ประมาณ 30 วัตต์

ตู้เสื้อผ้า

ใช้ฟลูออเรสเซนต์ ประมาณ 15 วัตต์

บริเวณกลางห้อง

ควรเป็นแสงสว่างที่ให้ความสว่างให้ทั่ว มีสวิทช์อยู่ที่ทางเข้าห้องพัก

ตำแหน่งติดปลั๊กและสวิทช์

ปลั๊กตัวเมียทั่วไป	สูงเหนือระดับพื้น 0.30 เมตร
ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต๊ะ	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
สวิทช์	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
ปลั๊กเครื่องโกนหนวด	สูงเหนือระดับพื้น 1.35 เมตร

9. ห้องรับแขก

ก. ผนังห้องน้ำ

ผนังด้านอ่างอาบน้ำปูกระเบื้องเคลือบ จากขอบอ่างลึงเพดาน ผนังด้านที่อื่นฉาบปูนเรียบ ทาสีหรือวัสดุที่ดีกว่า เช่น VINYL WALL PAPER ก็ได้ ผนังด้านหลังโถส้วมปูกระเบื้องเคลือบ

ข. พื้นห้องน้ำ

พื้นที่อาบน้ำต้องใช้กระเบื้องเซรามิค บริเวณที่อาบน้ำการปูกระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบื้องต้องเอียงลาดให้น้ำไหลลงท่อน้ำทิ้งได้สะดวก บริเวณแต่งตั้ง ปูพรมหรือกระเบื้องเซรามิค

ค. อ่างอาบน้ำ

ที่มีฝักบัว ขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 เมตรถึง 1.70 เมตร 0.70 เมตร

ง. อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลือง

ควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน-น้ำเย็นมีตัวตัดของที่ก๊อกน้ำร้อน-น้ำเย็นโดยเฉพาะ

จ. โถส้วม

ควรเป็นแบบยาวหรือกลม เปิดข้างหน้าที่นั่งเป็นพลาสติกแข็งสามารถยกตั้งขึ้นโดยไม่ล้ม

ฉ. น้ำร้อน

ที่ใช้สำหรับห้องพักควรมีเครื่องปั้มติดไว้โดยเฉพาะเมื่อเปิดน้ำร้อนก็จะออกมาทันที

ช. ที่แต่งตัวและที่อาบน้ำ ต้องมี

- กระดาษเช็ดหน้า
- กระดาษม้วนรวมทั้งที่ยึดกระดาษสำหรับห้องส้วม
- ราวแขวนผ้าเช็ดตัว 1 ราว ขนาด 80 เซ็นติเมตร และมี 2 ราว ถ้าที่อาบน้ำกับโถส้วมมีผนังกั้นแยกออกจากกัน
- ที่วางสบู่กระเบื้อง แบบที่มีที่จับ
- พรมยางปูภายในอาง

ช. อ่างล้างหน้า-ล้างมือ พร้อมที่วางสบู่

ฌ. เคาน์เตอร์ล้างหน้า

ท็อฟและที่กันน้ำกระเซ็นด้านหลังต้องใช้ถังพลาสติกลามิเนต ตัวโครงสร้างใช้ไม้อัดขนาดประมาณ 10 มิลลิเมตร

ญ. กระจกเงา

ขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 1.00 เมตร ติดอยู่เหนืออ่างล้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฎ. เครื่องหมาย

ควรคำนึงถึงเครื่องหมายของหัวก๊อกน้ำใช้เครื่องหมายที่คนเข้าใจได้ง่าย

3.4 การบริหารและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล

การจัดการบริหารงานของโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์คนั้นแบ่งออกเป็นหน่วยงานต่างๆ ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกลุ่มผู้บริหารสูงสุด เรียงตามลำดับคือ

1. เจ้าของโครงการ ได้แก่ บริษัท พันธุ์ทิพย์ ปาร์ค จำกัดเป็นผู้ดูแลกิจการทั้งหมดของโรงแรม

2. คณะกรรมการ เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่จะสามารถบริหารกิจการทั้งหมดของโรงแรมได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีหน้าที่ดังนี้

- จัดวางนโยบายและวัตถุประสงค์ที่สำคัญของโรงแรม
- ควบคุมและแนะนำการทำงานของพนักงาน
- คัดเลือกผู้บริหารและกำหนดอัตราเงินเดือนของพนักงาน
- มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้บริหารโรงแรมปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์
- ควบคุมเงินของบริษัท

3. ผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการด้านธุรการโดยมีผู้ช่วยในฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมโดยจะมีหน้าที่ดังนี้

- จัดแบ่งงานแก่พนักงานอย่างเหมาะสม
- ควบคุมการทำงานของพนักงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานของโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ

1. ส่วน FRONT OF THE HOUSE เป็นส่วนของโรงแรมที่มีการทำงานติดต่อกับลูกค้าที่มาใช้บริการเป็นส่วนมาก

2. ส่วน BAUK OF THE HOUSE เป็นส่วนบริหารโรงแรมที่จะควบคุมการดำเนินงานและกิจการต่างๆ ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทั้ง 2 ส่วนใหญ่ๆ นี้ยังสามารถแบ่งออกเป็นฝ่ายต่างๆ รวมทั้งสิ้น 6 ฝ่ายด้วยกันคือ

1. ส่วน FRONT OF HOUSE ได้แก่
   - ฝ่ายห้องพัก (ROOMS DEPARTMENT)
   - ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE)
2. ส่วน (BAUK OF HOUSE ได้แก่
   - ฝ่ายบัญชีและการเงิน (ACCOUNTING DEPARMENT)
   - ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEEPING)
   - ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)
   - ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT)

จากฝ่ายต่างๆ เหล่านี้ยังสามารถแบ่งเป็นแผนกย่อยๆ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบต่างกันออกไปดังนี้

1. ฝ่ายห้องพัก (ROOMS DEPARTMENT) มีหน้าที่บริการที่ในด้านเกี่ยวข้องกับห้องพัก โดยแบ่งงานรับผิดชอบออกเป็น 3 ส่วนคือ

1.1 แผนก LOBBY มีหน้าที่บริการแก่แขกในบริเวณล็อบบี้ (LOBBY) ซึ่งจะประกอบด้วย

- ส่วนต้อนรับ จะคอยต้อนรับแขกของโรงแรมโดยทำหน้าที่ร่วมกับส่วนสัมภาระ
- ส่วนสัมภาระ มีหน้าที่ขนและเก็บกระเป๋าเดินทางของแขกที่มาพักโดยนำกระเป๋าและนำไปส่งยังห้องพัก

1.2 แผนก FRONT OFFICE มีหน้าที่บริการให้กับผู้ที่เป็นแขกของโรงแรมอันประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- ส่วนติดต่อสอบถาม INFORMATION มีหน้าที่ตอบข้อซักถามและบริการเกี่ยวกับการติดต่อต่างๆ กับแขกของโรงแรม
- ส่วนลงทะเบียนห้องพัก (REGISTRATION) มีหน้าที่ให้บริการเกี่ยวกับการจัดเลือกห้องพักตามที่แขกต้องการและลงทะเบียนห้องพัก
- ส่วนเก็บกุญแจและข่าวสาร (KEY & MAIL) มีหน้าที่เก็บรักษากุญแจและข่าวสารที่ส่งมาถึงแขกของโรงแรมโดยจะร่วมกับส่วน
- ส่วนแคชเชียร์และแลกเปลี่ยนเงินตรา (CASHIER & EXCHAN) มีหน้าที่เก็บค่าบริการจากแขกที่มาพักในโรงแรม โดยจะต้องทำการรวบรวมค่าใช้จ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีหน้าที่เก็บค่าบริการจากแขกที่มาพักในโรงแรม โดยจะต้องทำการรวบรวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดของแขกแต่ละห้องจากส่วนบริการอื่นๆ นอกจากนี้ยังสามารถให้บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา รวมทั้งการรับฝากเก็บรักษาของมีค่า โดยเก็บไว้ในตู้เซฟของโรงแรม

1.3 แผนกบริการ (SERVICE) คือ ส่วนบริการที่สนับสนุนของโรงแรมประกอบด้วย

- ส่วนจองห้องพัก (RESERVATION) มีหน้าที่รับการติดต่อจากลูกค้าที่ต้องการจองห้องพักล่วงหน้าโดยทางโทรศัพท์หรือโดยตรง โดยจะทำการจดบันทึกเวลาและวันที่แขกจะเข้าพักและแจ้งแก่ส่วนลงทะเบียนห้องพัก (REGISTRATION) เพื่อเก็บห้องพักไว้ตามต้องการ

- ส่วนโทรศัพท์ (OPERATOR) มีหน้าที่ควบคุมการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอกโรงแรมโดยเป็นสื่อกลางในการติดต่อโทรศัพท์ รวมทั้งรวบรวมจำนวนครั้งในการใช้โทรศัพท์ของแขกที่มาพักในโรงแรมเพื่อแจ้งค่าใช้บริการส่วนแคชเชียร์

2. <u>ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม</u> (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT) มีหน้าที่จัดการบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่เข้ามาใช้บริการ โดยแบ่งออกเป็น 2 แผนก คือ

2.1 แผนกอาหารและเครื่องดื่ม แบ่งย่อยออกเป็น

- ส่วนบริการห้องพัก (ROOMS SERVICE) มีหน้าที่ให้บริการอาหารทุกมื้อแก่ผู้ใช้บริการ โดยจะบริการตลอด 24 ชั่วโมง

- ส่วนห้องกริลล์ (GRILL ROOM) มีหน้าที่ให้บริการอาหารยุโรปและเครื่องดื่มราคาแพงแก่ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ โดยจะบริการในมื้อกลางวันและเย็น

- ส่วนบริการสระว่ายน้ำ (SWIMMING POD BAR) เป็นส่วนที่บริการเครื่องดื่มและอาหารเบาๆ แก่แขกที่พักในโรงแรมซึ่งเข้าใช้บริการสระว่ายน้ำ

- ส่วนจัดเลี้ยงและสัมมนา (FUNCTION ROOM) มีหน้าที่จัดเตรียมสถานที่อาหารและเครื่องดื่มสำหรับจัดเลี้ยงและการประชุมสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 แผนกครัว (KITCHEN) มีหน้าที่บริการต่างๆ ภายในโรงแรมรวมทั้งเก็บรักษา โดยจะแบ่งออกตามหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

- ส่วนห้องเก็บของ (STORE ROOM) มีหน้าที่ดูแลเก็บรักษาวัตถุดิบที่ใช้ในครัวตลอดจนตระเตรียมรายการในการสั่งซื้อและคำนวณต้นทุน

- ส่วนเตรียมอาหาร (PREPARATION) มีหน้าที่จัดเตรียมอาหารในแต่ละวันให้สามารถปรุงได้โดยรวดเร็ว เมื่อรับสั่ง เช่น ล้าง ทำความสะอาด การหั่น การเลาะกระดูกเนื้อสัตว์ เป็นต้น

- ส่วนปรุงอาหาร (COOKING) มีหน้าที่ปรุงอาหารตามคำสั่งของลูกค้าโดยรับวัตถุดิบที่ผ่านการเตรียมแล้วมาทำการปรุงเป็นอาหารสำเร็จสำหรับรับประทานได้ทันที

- ส่วนเบเกอรี่ (PASTRIES KITCHEN) มีหน้าที่ผลิตเค้ก, ขนมปัง, คุ้กกี้, พายและของหวานอื่นๆ

- ส่วนล้าง (DESH WASHING) มีหน้าที่ดูแลเก็บรักษาและทำความสะอาดอุปกรณ์และภาชนะต่างๆ ที่ใช้ในครัวและส่วนบริการอาหารทั้งหมดของโรงแรม

3. ฝ่ายบัญชีและการเงิน (ACCOUNTING DIVISION) มีหน้าที่ควบคุมและจัดทำบัญชีเกี่ยวกับรายได้-รายจ่ายทั้งหมดภายในโรงแรม โดยที่แบ่งหน้าที่ออกเป็นแผนกต่างๆ ดังนี้

3.1 แผนกบัญชี มีหน้าที่ตรวจสอบ และควบคุมรายรับ-รายจ่ายของโรงแรมตลอดจนสวัสดิการและค่าแรงในการทำงานของพนักงาน

3.2 แผนกการเงินส่วนกลาง มีหน้าที่รวบรวมเงินทั้งหมดของโรงแรมในแต่ละวัน ตรวจสอบจำนวนเงินและบิลจากส่วนบริการต่างๆ

3.3 แผนกจัดซื้อมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดซื้อและเก็บรักษาวัตถุอุปกรณ์ต่างๆ ที่สั่งมาจากส่วนบริการอื่นๆ รวมทั้งจัดส่งให้แต่ละส่วนต่อไป

3.4 แผนกบิล มีหน้าที่รวบรวมบิลจากทุกๆ ส่วนในโรงแรม ทำบันทึกเป็นหลักฐานแยกเป็นส่วนต่างๆ

3.5 แผนกขายมีหน้าที่ในการขายห้องและการเช่าพื้นที่ในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งเป็นการเพิ่มกำไรให้แก่โรงแรม

3.6 แผนกธุรกิจส่วนย่อย มีหน้าที่ควบคุมดูแลส่วนบริการที่เช่าพื้นที่ของโรงแรมตลอดจนดูแลบริการอื่นๆ ของโรงแรม เช่น สระว่ายน้ำ, ห้องออกกำลังกาย ศูนย์ธุรกิจ

4. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING) มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับในด้านความสะอาดเรียบร้อยทั้งหมดของโรงแรม รวมทั้งอำนวยความสะดวกในด้านของเครื่องใช้อุปกรณ์ต่างๆ โดยที่แบ่งออกเป็นแผนกต่างๆ ดังนี้

4.1 แผนกห้องพัก มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและความสะอาดตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ภายในห้องพักก่อนที่แขกจะเข้าพักและในขณะที่แขกพักอยู่

4.2 แผนกรักษาความสะอาด มีหน้าที่ทำความสะอาดทั่วไปในทุกส่วนของโรงแรม (ยกเว้นส่วนห้องพัก)

4.3 แผนกผ้า มีหน้าที่ดูแลจัดการเกี่ยวกับผ้าทั้งหมดที่ใช้ในโรงแรมเช่น ผ้าปูโต๊ะในส่วนอาหาร ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอนในห้องพักรวมทั้งการซักรีดและเบิก-จ่ายเสื้อผ้าพนักงาน และการซักรีดของแขกที่มาพักในโรงแรมด้วย

4.4 แผนกส่วนและไม้ประดับ มีหน้าที่ดูแลความสะอาดเรียบร้อยของส่วนและต้นไม้ต่างๆ ในโรงแรม รวมทั้งจัดหาไม้ประดับหรือดอกไม้มาตกแต่งภายในโรงแรม

5. ฝ่ายวิศวกรรม มีหน้าที่ปรับปรุงดูแลรักษาสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่โรงแรม ซึ่งได้แยกออกเป็น 2 แผนกด้วยกัน คือ

5.1 แผนกซ่อมบำรุง มีหน้าที่ซ่อมแซม ดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆ และสถานที่ เช่น อาคาร กุญแจ สีต่างๆ ฯลฯ

5.2 แผนกเครื่องกลมีหน้าที่ควบคุมดูแลอุปกรณ์ประเภทต่างๆ และสถานที่ เช่น อาคาร กุญแจ สีต่าง ฯลฯ รวมถึงประเภทเครื่องกล เช่น ไฟฟ้า

6. ฝ่ายบุคคล (PERSONAL) มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของพนักงานต่างๆ ตลอดจนจัดการเกี่ยวกับยวดยาน การรักษาความปลอดภัยในโรงแรม รวมทั้งการประชาสัมพันธ์โรงแรม โดยแบ่งออกเป็นแผนกต่างๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1 แผนกทะเบียนประวัติพนักงาน มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน ควบคุมรายได้และสวัสดิการพนักงาน รวมทั้งอบรมการทำงานและระเบียบของพนักงาน

6.2 แผนกรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่จัดและดูแลพนักงาน, ยาม ดูแลความปลอดภัยของโรงแรม

6.3 แผนกยานพาหนะ มีหน้าที่จัดเตรียมดูแลความเรียบร้อยของยานพาหนะที่ใช้ในกิจการของโรงแรม

6.4 แผนกกฎหมาย มีหน้าที่ให้คำปรึกษาพวกกฎหมายของโรงแรม

6.5 แผนกประชาสัมพันธ์ในการโฆษณาโรงแรมและบริการต่างๆ ของโรงแรมเพื่อดึงดูดความสนใจแก่ลูกค้า

3.5 สายการบริหารงานและอัตรากำลังของหน่วยงานในโครงการ

จากหน่วยงานและหน้าที่รับผิดชอบภายในโรงแรมที่กล่าวมาในข้างต้นแล้วนั้น ในส่วนนี้จะได้กล่าวถึงลำดับสายการบริหารงานในแต่ละฝ่ายและจำนวนของบุคคลากรของแต่ละฝ่าย ซึ่งมีดังนี้

1. ฝ่ายห้องพัก (ROOMS DEPARTMENT)

ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก 1 คน

1.1 แผนกล็อบบี้

ผู้จัดการแผนกล็อบบี้	1	คน
– พนักงานต้อนรับ	2	คน (2 ผลัด)
– พนักงานยกกระเป๋า	5	คน (2 ผลัด)

1.2 แผนก

ผู้ช่วยผู้จัดการแผนก	1	คน
– พนักงานทะเบียนห้องพัก	3	คน (3 ผลัด)
– พนักงานติดต่อสอบถาม	2	คน (2 ผลัด)
– พนักงานทะเบียนห้องพัก	3	คน (3 ผลัด)
– พนักงานติดต่อสอบถาม	2	คน (2 ผลัด)
– พนักงานเก็บกุญแจและข่าวสาร	3	คน (3 ผลัด)
– พนักงานแคชเชียร์และแลกเปลี่ยนเงิน	6	คน (3 ผลัด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 แผนกบริการ

ผู้ช่วยผู้จัดการแผนก	1 คน
- พนักงานจองห้องพัก	2 คน (2 ผลัด)
- พนักงานโทรศัพท์	3 คน (3 ผลัด)
รวม	30 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. <u>ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม</u> (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)

ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม 1 คน

2.1 แผนกอาหารและเครื่องดื่ม

ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกอาหารและเครื่องดื่ม 1 คน

- ส่วนบริการห้องพัก (ROOMS SERVICE)

หัวหน้า	1	คน
บริกร	3	คน (3 ผลัด)
	3	คน (3 ผลัด)
แคชเชียร์	3	คน (3 ผลัด)

- ส่วนคอฟฟี่ช็อฟ (COFFEE SHOP)

หัวหน้า	1	คน
พนักงานต้อนรับ	2	คน (2 ผลัด)
กัปตัน	3	คน (3 ผลัด)
พนักงานเสริฟ	10	คน (3 ผลัด)
บาร์เทนเดอร์	3	คน (3 ผลัด)
แคชเชียร์	3	คน (3 ผลัด)

- ส่วนล็อบบี้เลาจน์ (LOBBY LOUNGE)

หัวหน้า	1	คน
พนักงานเสริฟ	2	คน (2 ผลัด)
บาร์เทนเดอร์	2	คน (2 ผลัด)
แคชเชียร์	2	คน (2 ผลัด)

- ส่วนห้องกริลส์ (GRILL ROOM)

หัวหน้า	1	คน
พนักงานต้อนรับ	2	คน
บาร์เทนเดอร์	1	คน
พนักงานเสริฟ	3	คน
แคชเชียร์	1	คน
กัปตัน	1	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนจัดเลี้ยงและสัมมนา (FUNCTION ROOM)

หัวหน้า	1	คน
พนักงานจัดเลี้ยงและสัมมนา	4	คน
2.2 แผนกครัว	35	คน
รวม	91	คน

3. ฝ่ายบัญชีและการเงิน (ACCOUNTING DEPARTMENT)

ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน	1	คน
แผนกบัญชี	3	คน
แผนกเงินส่วนกลาง	3	คน
แผนกจัดซื้อ	3	คน
แผนกบิล	1	คน
แผนกขาย	3	คน
แผนกธุรกิจส่วนย่อย	10	คน
รวม	26	คน

4. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSEDEEPING)

ผู้จัดการฝ่ายแม่บ้าน	1	คน
แผนกห้องพัก	28	คน
แผนกทำความสะอาด	15	คน
แผนกผ้า	23	คน
แผนกสวนและไม้ประดับ	6	คน
รวม	73	คน

5. ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม	1	คน
แผนกซ่อมบำรุง	3	คน
แผนกเครื่องกล	6	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT)

ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	1	คน
แผนกทะเบียนประวัติพนักงาน	2	คน
แผนกรักษาความปลอดภัย	10	คน
แผนกยานพาหนะ	3	คน
แผนกกฎหมาย	1	คน
แผนกประชาสัมพันธ์	3	คน
รวม	20	คน

รวมพนักงานทั้งหมดในโครงการ 241 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

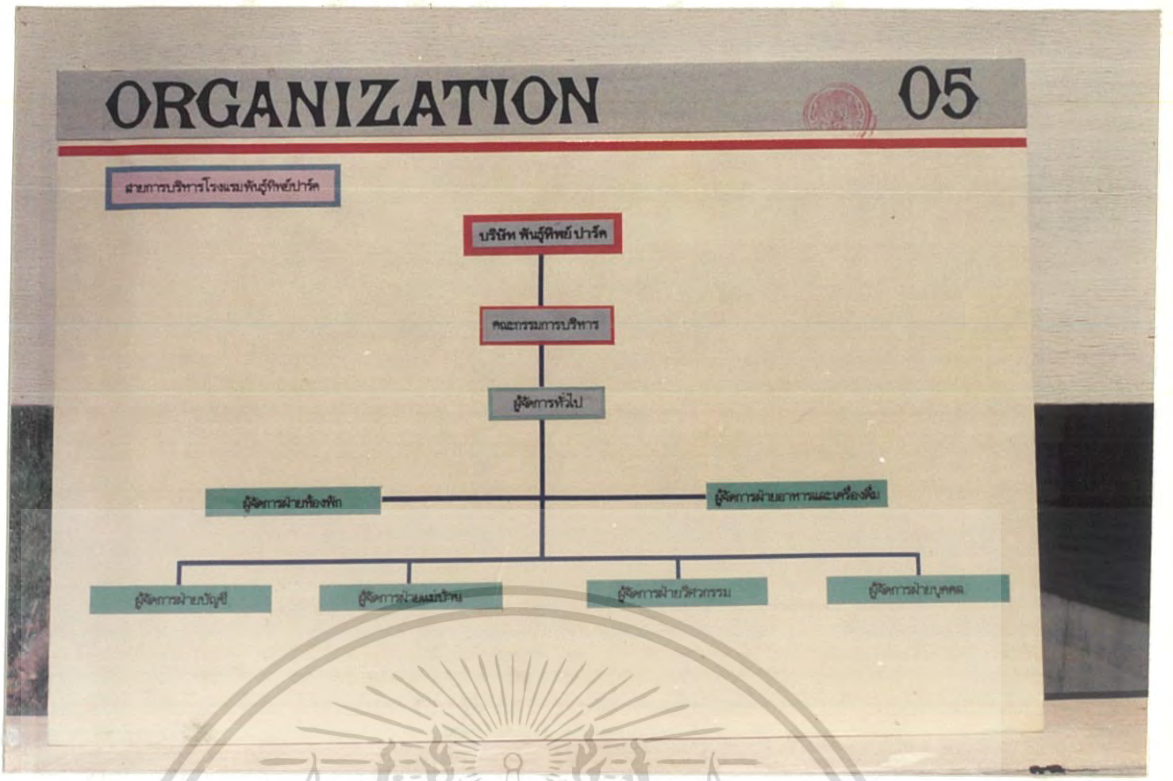

รูปที่ 3.3 สายบริการงานของโครงการ

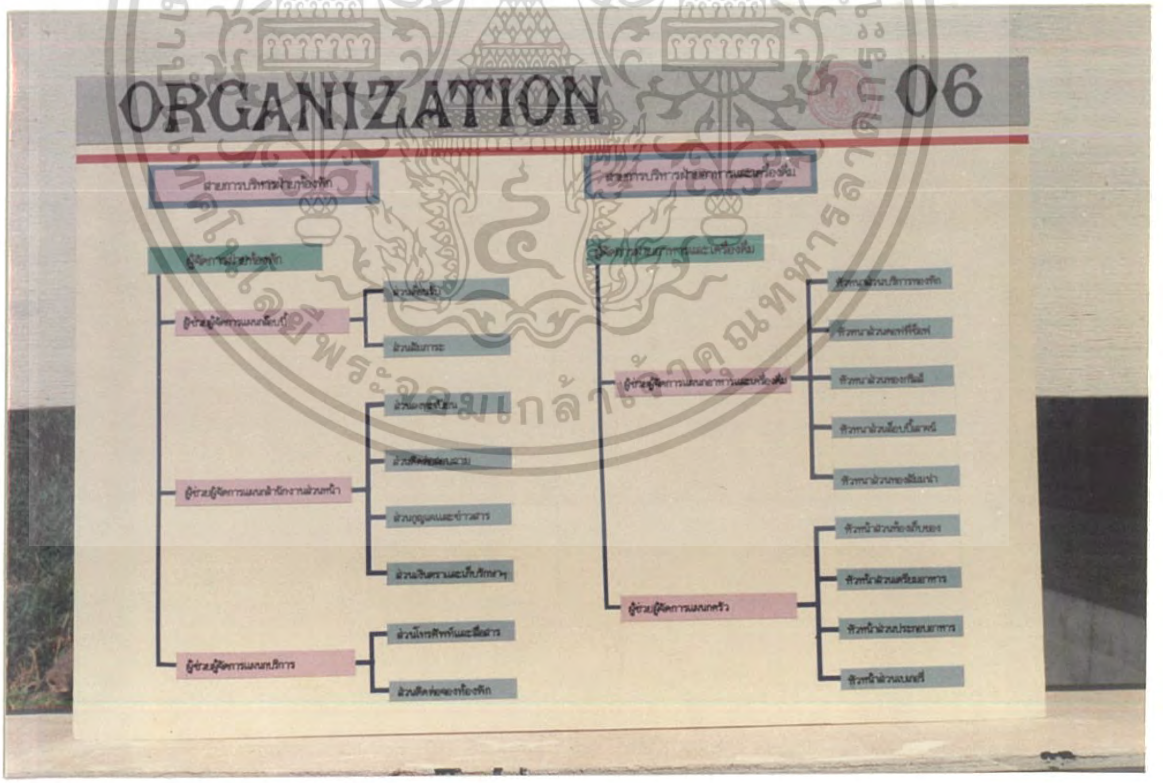

รูปที่ 3.4 สายบริการงานของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

3.6.1 ประเภทของผู้ใช้อาคาร

ผู้ใช้อาคารในโครงการโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค กรุงเทพ สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่ายคือ

1.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น ผู้จัดการ

1.2 เจ้าหน้าที่ทั่วไป เช่น พนักงานลงทะเบียน พนักงานบัญชี

1.3 ลูกจ้าง เช่น พนักงานเสริฟ พนักงานรักษาความปลอดภัย

2. ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่างๆ ในโรงแรมซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

2.1 ผู้มาพักโรงแรม คือ ผู้ที่มาใช้บริการห้องพักของโรงแรมเพื่อพักค้างคืนโดยแบ่งได้ดังนี้

ก. COMMERCIAL เป็นผู้เดินทางเพื่อมาทำธุรกิจการค้าหรือประชุมสัมมนาต่างๆ

ข. F.I.T. (FREELANCE INDIVIDUAL TRAVELLER) เป็นผู้เดินทางมาเป็นส่วนตัว มีการจองห้องพักล่วงหน้าหรือมาพักโดยเลือกโรงแรมเอง

2.2 ผู้มาใช้บริการอื่นๆ โดยมากเป็นลูกค้าภายในประเทศ ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้บริการของโรงแรม ในด้านอาหารและสถานที่มากขึ้นเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับโรงแรมได้ดังนี้

ก. ผู้มาใช้บริการด้านประชุมสัมมนา

ข. ผู้มาใช้บริการด้านสถานที่จัดเลี้ยงต่างๆ

ค. ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม

ง. ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักภายในโรงแรม

3.6.2 พฤติกรรมผู้ใช้อาคารในแต่ละประเภท

1. พฤติกรรมผู้ใช้บริการ

พฤติกรรมของผู้ใช้บริการของโรงแรมจะแตกต่างกันตามประเภทของบุคคลที่ทำงานโดยมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง

เวลาทำงาน	08.00 น. – 21.00 น.
เวลาพัก	12.00 น. – 13.00 น. และ
	18.00 น. – 18.30 น.
พฤติกรรม	เดินทางมาถึงโรงแรมโดยใช้รถยนต์ จอดรถแล้วเข้าไปยังอาคารสำนักงาน ตอกบัตรเพื่อลงเวลาทำงาน ตรงไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ของตน จนหมดเวลาทำงานไปตอกบัตรเพื่อลงเวลากลับ

1.2 เจ้าหน้าที่

เวลาทำงานเป็นได้ 2 ลักษณะ คือ

– ทำงานเป็นผลัด	เวลา	08.00 น. – 16.00 น.
		16.00 น. – 24.00 น.
		24.00 น. – 17.00 น.
– ทำงานไม่เป็นผลัด		08.00 น. – 17.00 น.
– เวลาพัก		ผลัดกันไปพัก
– พฤติกรรม		เดินทางมาถึงโรงแรมลงเวลาที่เครื่องตอกบัตรไปห้องแต่งตัวเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดตามกำหนดของโรงแรมตรงไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่จนหมดเวลาทำงาน ตอกบัตรเพื่อลงเวลาเลิกงานแล้วเดินทางกลับ

1.3 ลูกจ้างหรือพนักงานบริการ

เวลาทำงาน	แบ่งการทำงานเป็นผลัดและเข้าปฏิบัติงานตามเวลาบริการของส่วนที่รับผิดชอบอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรม เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่

2. พฤติกรรมของผู้รับบริการ

พฤติกรรมของผู้รับบริการนั้นแตกต่างกันตามประเภทและความประสงค์ของการใช้อาคาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้มาพักโรงแรม ซึ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังกล่าวแล้วคือ

ก. F.I.T. (FREELANCE INDIVIDAUL TRAVELLER)

เวลาเข้าใช้ ไม่กำหนดตายตัว ส่วนมากจะเป็นช่วงเย็น - ค่ำ

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง รถโรงแรม

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึงจะลงรถแล้วเดินเข้าสู่บริเวณล็อบบี้เพื่อทำการติดต่อห้องพัก อาจนั่งพักผ่อนโดยใช้เวลาประมาณ 10 ถึง 15 นาทีต่อจากนั้นจะออกมาจากที่ห้องพักมาใช้บริการในส่วนต่างๆ ของโรงแรมเช่น รับประทานอาหาร ฯลฯ

ข. นักธุรกิจ (COMMERCIAL)

เวลาเข้าใช้ ตลอดวันไม่กำหนดเวลาตายตัว

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง รถโรงแรม

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึงโรงแรมจะเข้าสู่ที่บริเวณล็อบบี้เพื่อติดต่อห้องพักหลังจากนั้นก็จะเข้าไปในห้องพักหรืออาจนั่งเล่นที่ล็อบบี้ บาร์แล้วจึงเข้าห้องพัก จะออกไปติดต่อธุรกิจในเวลากลางวันและกลับมาพักในตอนกลางคืน

2.2 ผู้มาใช้บริการ อาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้แบ่งเป็น

ก. ผู้ใช้บริการด้านประชุมสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรม เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่

2. พฤติกรรมของผู้รับบริการ

พฤติกรรมของผู้รับบริการนั้นแตกต่างกันตามประเภทและความประสงค์ของการใช้อาคาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้มาพักโรงแรม ซึ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังกล่าวแล้วคือ

ก. F.I.T. (FREELANCE INDIVIDAUL TRAVELLER)

เวลาเข้าใช้ ไม่กำหนดตายตัว ส่วนมากจะเป็นช่วงเย็น – ค่ำ

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง รถโรงแรม

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึงจะลงรถแล้วเดินเข้าสู่บริเวณล็อบบี้เพื่อทำการติดต่อห้องพัก อาจนั่งพักผ่อนโดยใช้เวลาประมาณ 10 ถึง 15 นาทีต่อจากนั้นจะออกมาจากที่ห้องพักมาใช้บริการในส่วนต่างๆ ของโรงแรมเช่น รับประทานอาหาร ฯลฯ

ข. นักธุรกิจ (COMMERCIAL)

เวลาเข้าใช้ ตลอดวันไม่กำหนดเวลาตายตัว

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง รถโรงแรม

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึงโรงแรมจะเข้าสู่ที่บริเวณล็อบบี้เพื่อติดต่อห้องพักหลังจากนั้นก็จะเข้าไปในห้องพักหรืออาจนั่งเล่นที่ล็อบบี้ บาร์แล้วจึงเข้าห้องพัก จะออกไปติดต่อธุรกิจในเวลากลางวันและกลับมาพักในตอนกลางคืน

2.2 ผู้มาใช้บริการ อาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้แบ่งเป็น

ก. ผู้ใช้บริการด้านประชุมสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลาที่เข้าใช้ 08.00 น. – 18.00 น.

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม ต้องมีการติดต่อจองสถานที่ล่วงหน้าเมื่อถึงกำหนดเวลาโรงแรมจะเตรียมสถานที่ไว้ให้ผู้ใช้บริการเข้ามาถึงอาจตรงไปที่ห้องประชุมตามที่กำหนดไว้ อาจมีการจัดเตรียมเครื่องดื่มของว่างหรืออาหารไว้บริการตามความต้องการของผู้จองสถานที่และเมื่อเสร็จประชุมจะเดินทางกลับหรือบางส่วนอาจจองห้องพักของโรงแรมเป็นที่พักด้วย

ข. ผู้ใช้บริการด้านสถานที่จัดเลี้ยงต่างๆ

เวลาที่เข้าใช้ 11.00 น. – 14.00 น. หรือ 18.00 น. – 21.00 น.

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม เมื่อจองและแจ้งความประสงค์แก่ทางโรงแรมล่วงหน้าแล้วเมื่อถึงกำหนดเวลาโรงแรมจะเตรียมสถานที่และอาหาร เครื่องดื่มตามที่สั่งไว้ เมื่อผู้ใช้บริการเดินทางมาถึงสามารถเข้าสู่ห้องจัดเลี้ยง เริ่มงานตามกำหนดเวลา เมื่อเสร็จสิ้นการจัดเลี้ยงก็จะเดินทางกลับหรือผู้ใช้บริการบางส่วนอาจจองห้องพักในโรงแรม

ค. ผู้ใช้บริการส่วนอาหารและเครื่องดื่ม

เวลาที่เข้าใช้ ตลอดวันแต่ส่วนมาจะเป็นเวลา 11.00 – 14.00 น.และ 18.00 – 23.00

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม เดินทางมาถึงโรงแรมแล้วเข้าสู่ส่วนบริการต่างๆ ตามต้องการ เช่น คอฟฟี่ช็อป ห้องกริลล์ เป็นต้น และเมื่อเสร็จภารกิจแล้วก็จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดินทางกลับ

ง. ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักภายในโรงแรมหรือทางโรงแรม

เวลาที่เข้าใช้	ติดต่อกับแขกที่มาพักไม่แน่นอนแล้วแต่เวลาที่นัดหมาย ติดต่อกับทางโรงแรม 08.00 ถึง 17.00
การเดินทาง	รถส่วนตัว รถรับจ้าง
พฤติกรรม	ผู้ที่มาติดต่อกับแขกอาจนัดหมายล่วงหน้าหรือไม่ก็ได้มีการนัดล่วงหน้าเมื่อเดินทางมาถึงในโรงแรมตามเวลาที่นัดหมายก็จะไปรอในที่ที่นัดไว้ เช่น ล็อบบี้, คอฟฟี่ช็อฟ เป็นต้น แต่หากไม่มีการนัดล่วงหน้าก็จะต้องติดต่อบริเวณหน้าเคาน์เตอร์เพื่อสอบถามถึงห้องพักหรือส่วนงานต่างๆ หลังจากนั้นพนักงานโทรศัพท์แจ้งแก่แขกของโรงแรมหรือแจ้งแก่พนักงานในส่วนงานที่ผู้มาติดต่อขอพบ โดยมักจะนั่งรอในบริเวณด้านล็อบบี้เมื่อติดต่อธุรกิจแล้วอาจเข้าไปใช้บริการในคอฟฟี่ช็อฟแล้วจึงเดินทางกลับ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

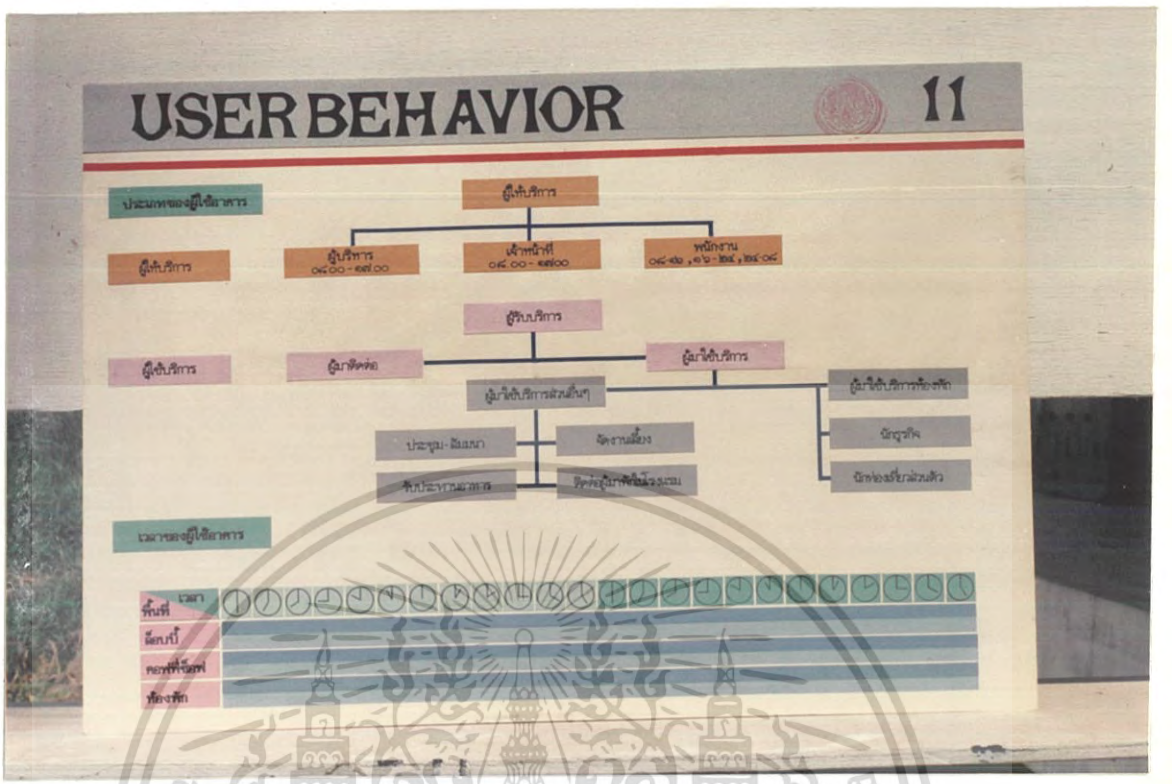

รูปที่ 3.6 พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
การวิเคราะห์สู่งานออกแบบ

4.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งและตัวอาคาร

จากการที่ได้ศึกษาถึงสภาพที่ตั้งและตัวอาคารของโครงการในบทที่ 3 ที่ผ่านมา ได้นำมาวิเคราะห์ ซึ่งสรุปพอได้ดังนี้

1. ผลกระทบจากสภาพแวดล้อม (รูปที่ 4.1) อันได้แก่ แสงแดด, ลม, ฝนและสภาพมลภาวะ จะสรุปได้ว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะมีเฉพาะด้านแสงแดดเท่านั้น ซึ่งจะแก้ไขด้วยการใช้ม่านบังแสงช่วยในการกรองแสง โดยจะมีผลเฉพาะในห้องพักเท่านั้น ส่วนผลกระทบด้านอื่น ๆ จะไม่เกิดขึ้นกับตัวอาคาร เพราะอาคารนั้นเป็นลักษณะอาคารปิดติดเครื่องทำความเย็นภายใน

2. ลักษณะรูปแบบของตัวอาคาร (รูปที่ 4.2) จะเป็นรูปแบบที่ทันสมัยเรียบง่าย กล่าวคือ ตัวอาคารได้รับการออกแบบให้เป็นอาคารสูง 28 ชั้น โดยชั้นที่ 27 ถึง 28 จะมีการลดหลั่นของความยาวของตัวชั้นทำให้เกิดลักษณะเฉพาะตัว นอกจากนั้นตรงส่วนที่เป็นแผงกันสาดได้ถูกออกแบบให้มีจุดเด่น คือ ได้ใช้เส้นโค้งมนลดความแข็งของขอบที่เกิดจากตัวพื้นชนกับแผงกันสาด ทั้งสองประการที่ทำให้ตัวอาคารนั้นไม่เรียบง่ายจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

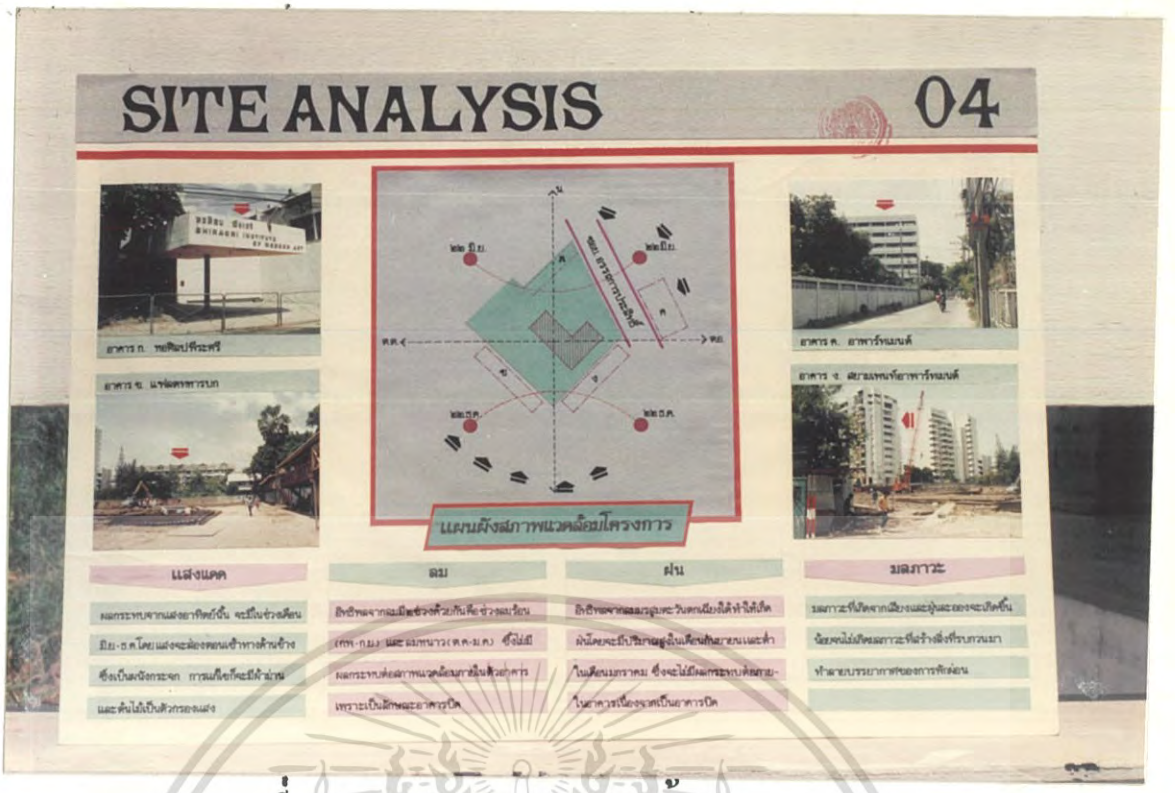

รูปที่ 4.1 ผลกระทบจากสภาพแวดล้อม

รูปที่ 4.2 รูปแบบของตัวอาคาร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ผู้ใช้อาคาร

จากการศึกษาถึงพฤติกรรมในบทที่ 3 นั้นสามารถสรุปกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในโครงการได้ ดังนี้

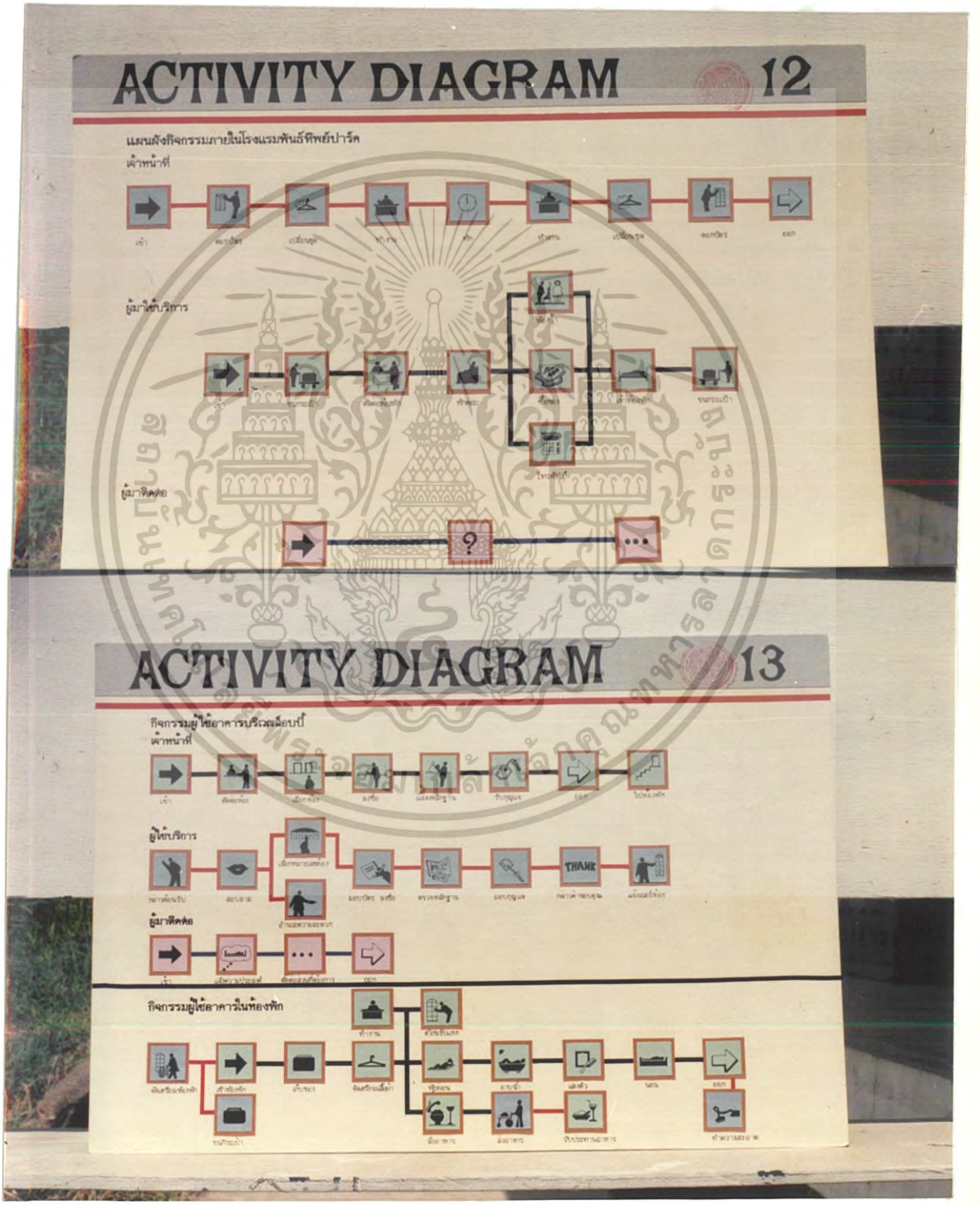

รูปที่ 4.4 กิจกรรมผู้ใช้อาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์พื้นที่องค์ประกอบของโครงการ

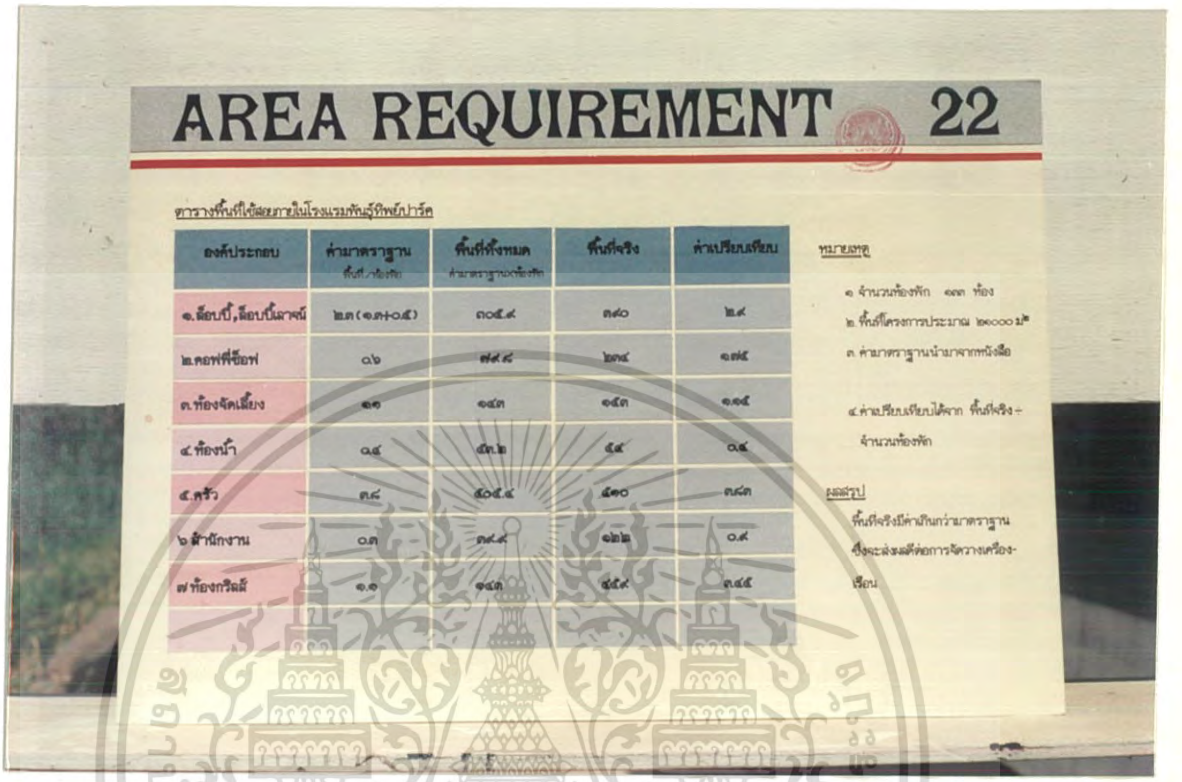

รูปที่ 4.5 การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบโครงการ

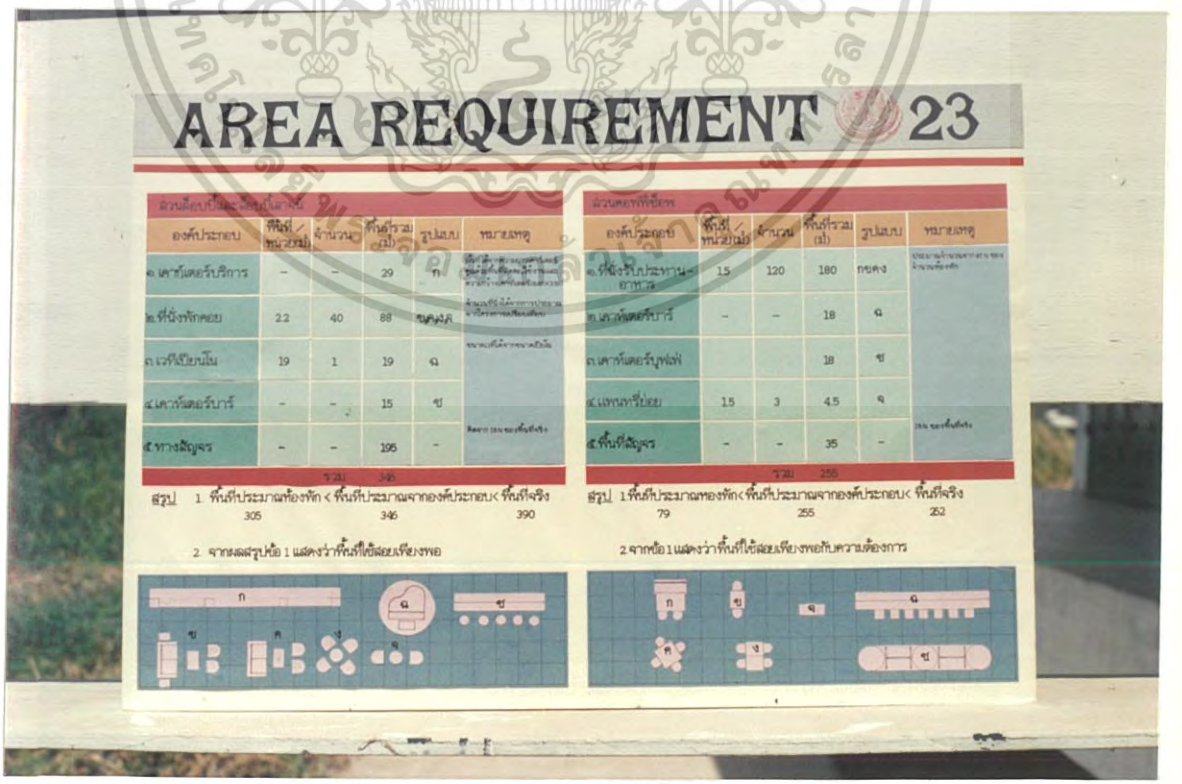

รูปที่ 4.6 การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.7 การวิเคราะห์พื้นที่ประกอบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์

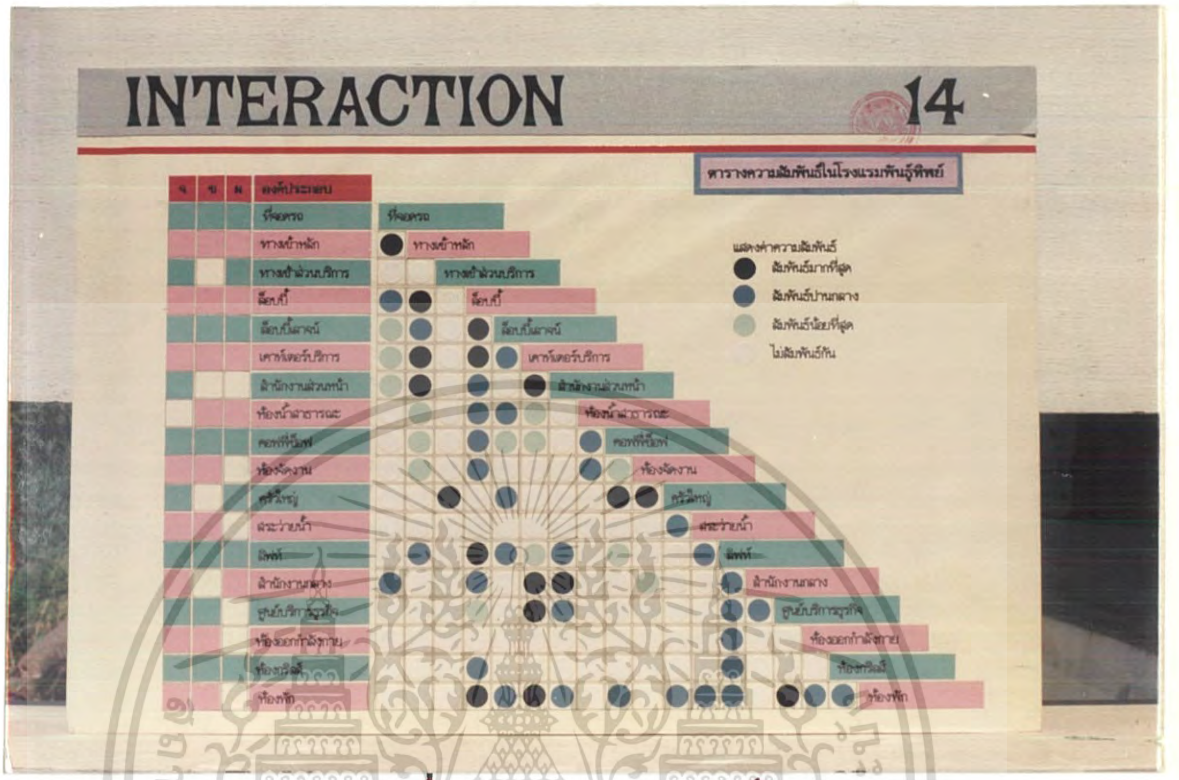

รูปที่ 4.8 ตารางความสัมพันธ์ในโครงการ

รูปที่ 4.9 ตารางความสัมพันธ์ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

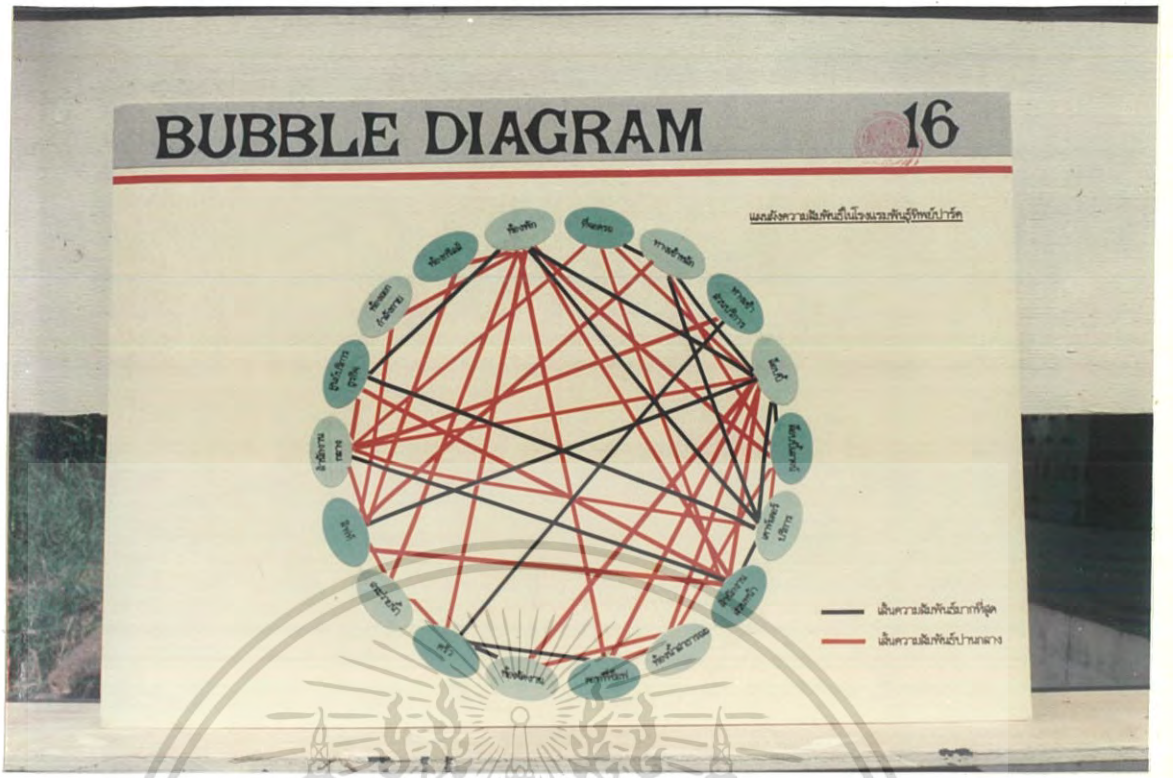

รูปที่ 4.10 แผนผังความสัมพันธ์ของโครงการ

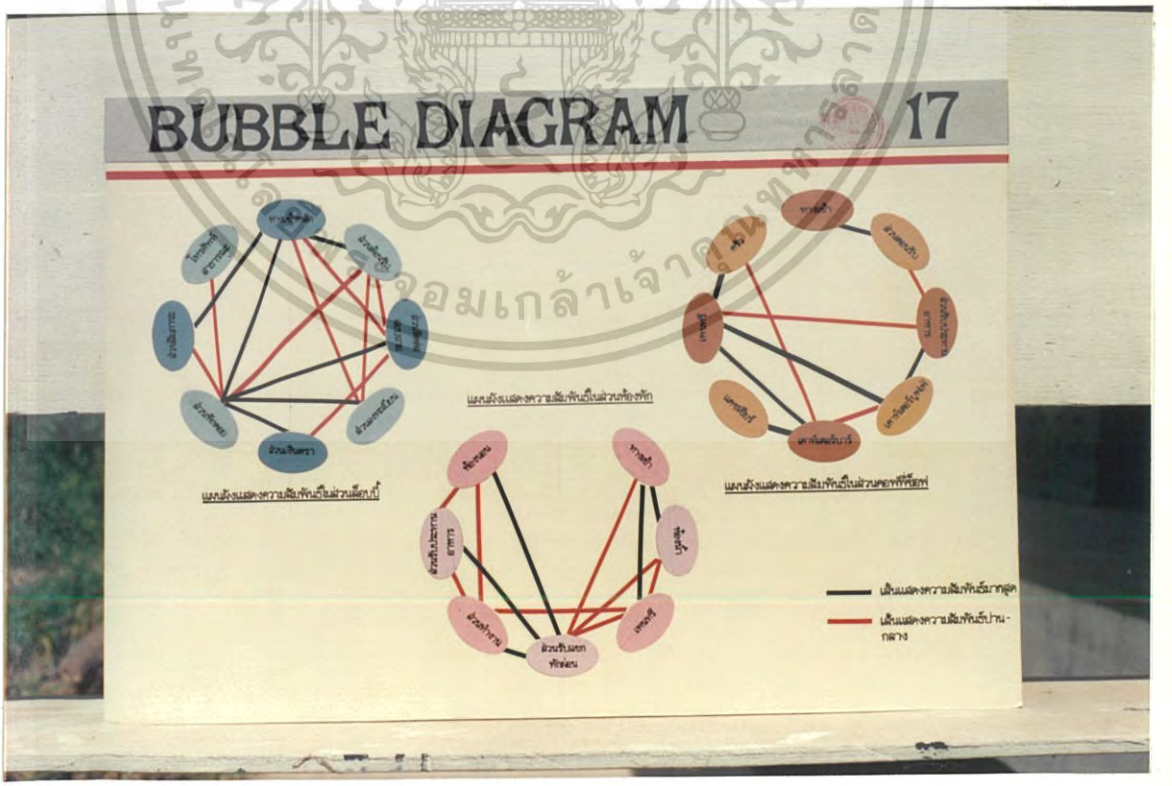

รูปที่ 4.11 แผนผังความสัมพันธ์ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

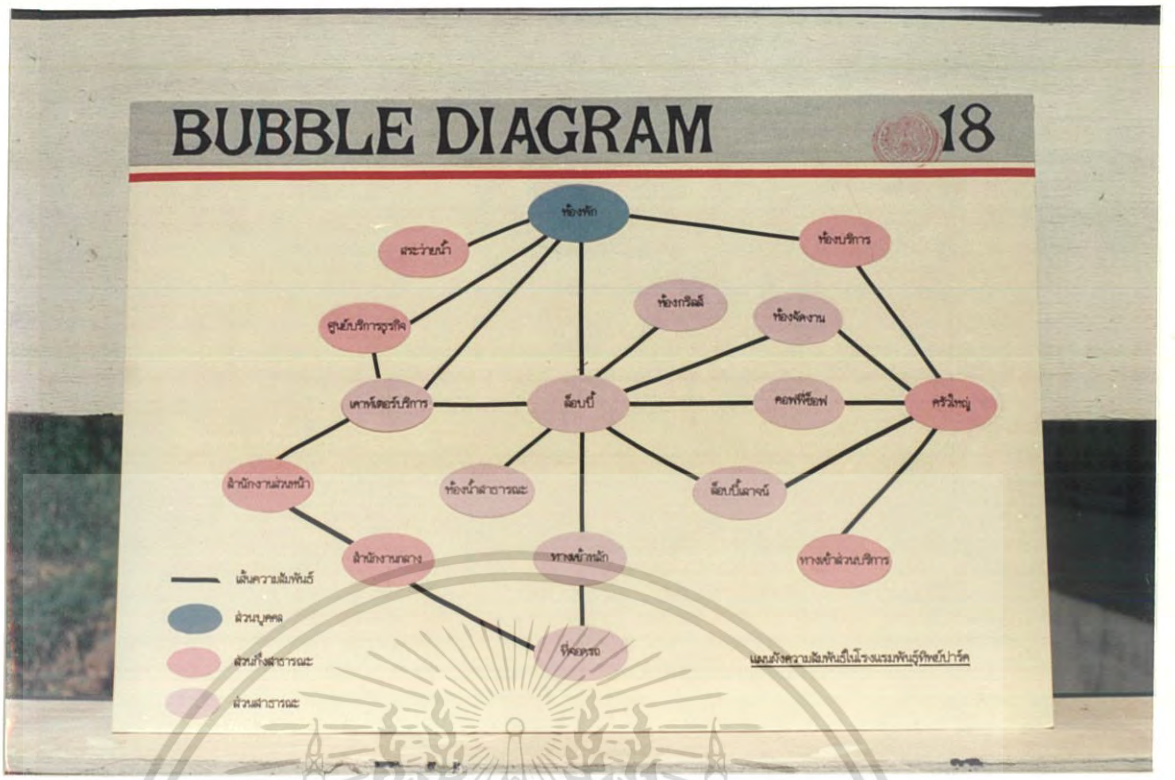

รูปที่ 4.12 แผนผังความสัมพันธ์ของโครงการ

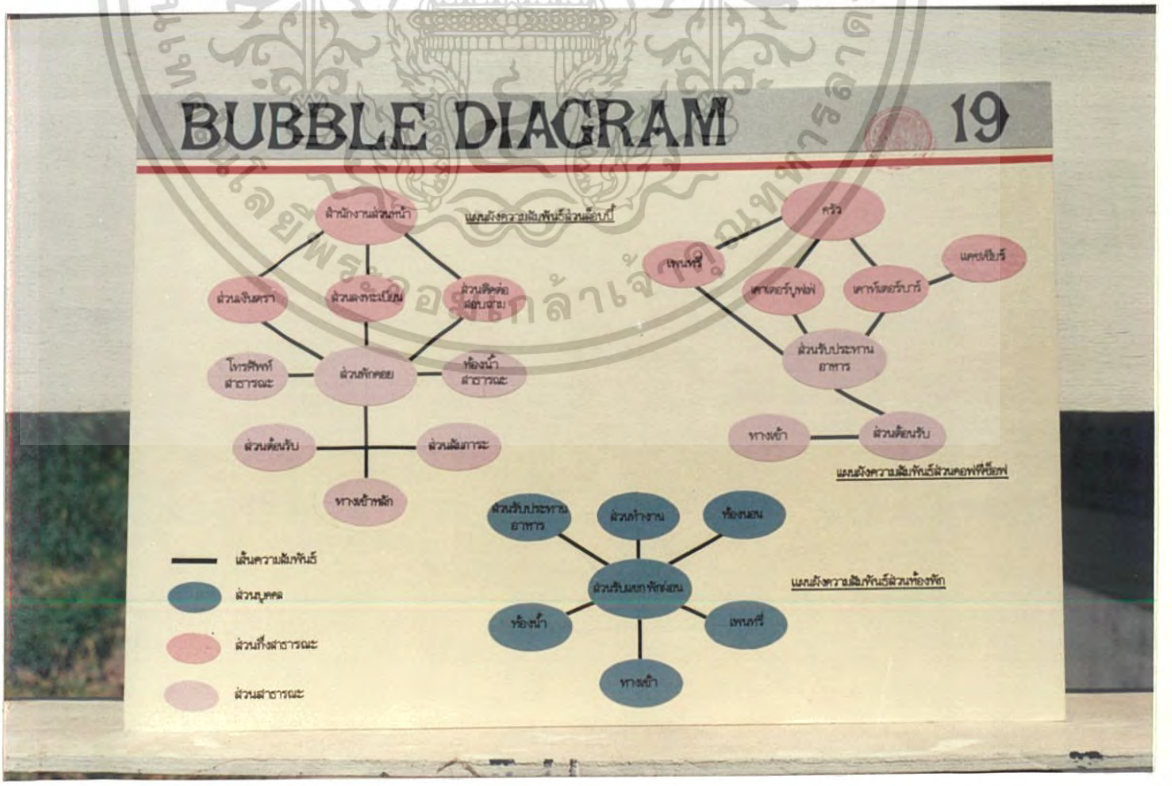

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.13 แผนผังความสัมพันธ์ของโครงการ

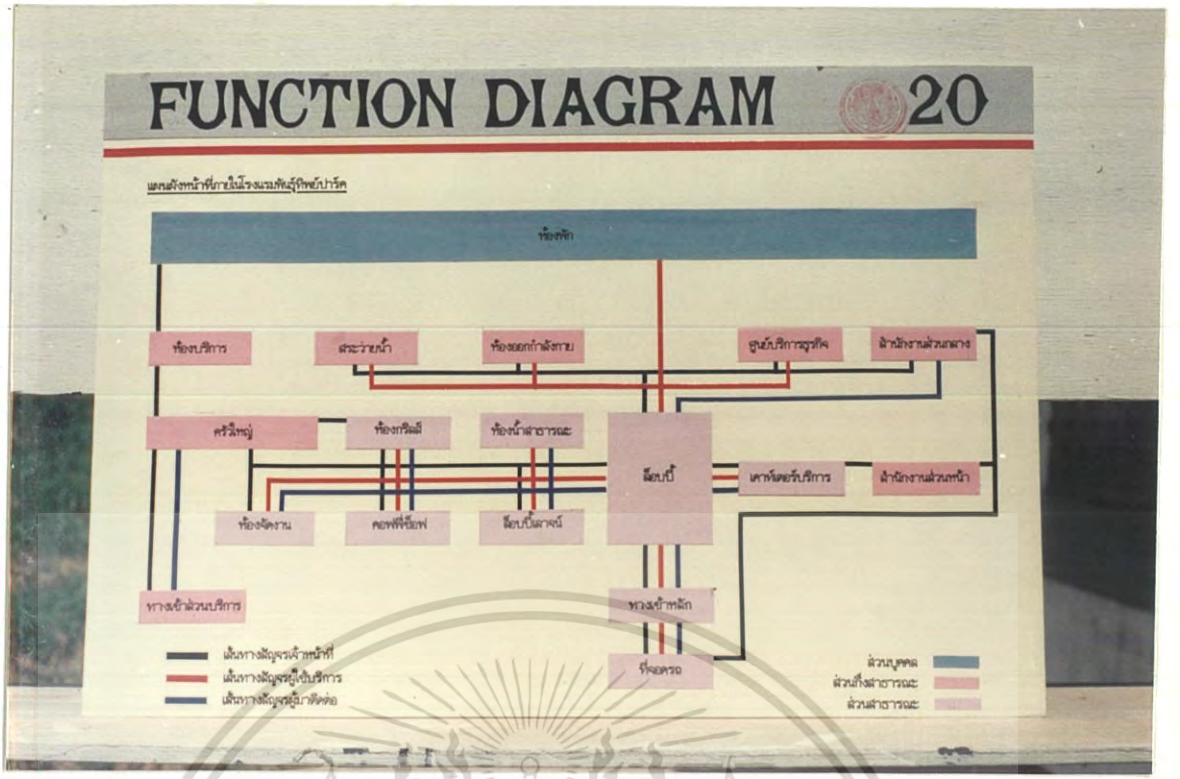

รูปที่ 4.14 แผนผังหน้าที่ภายในโครงการ

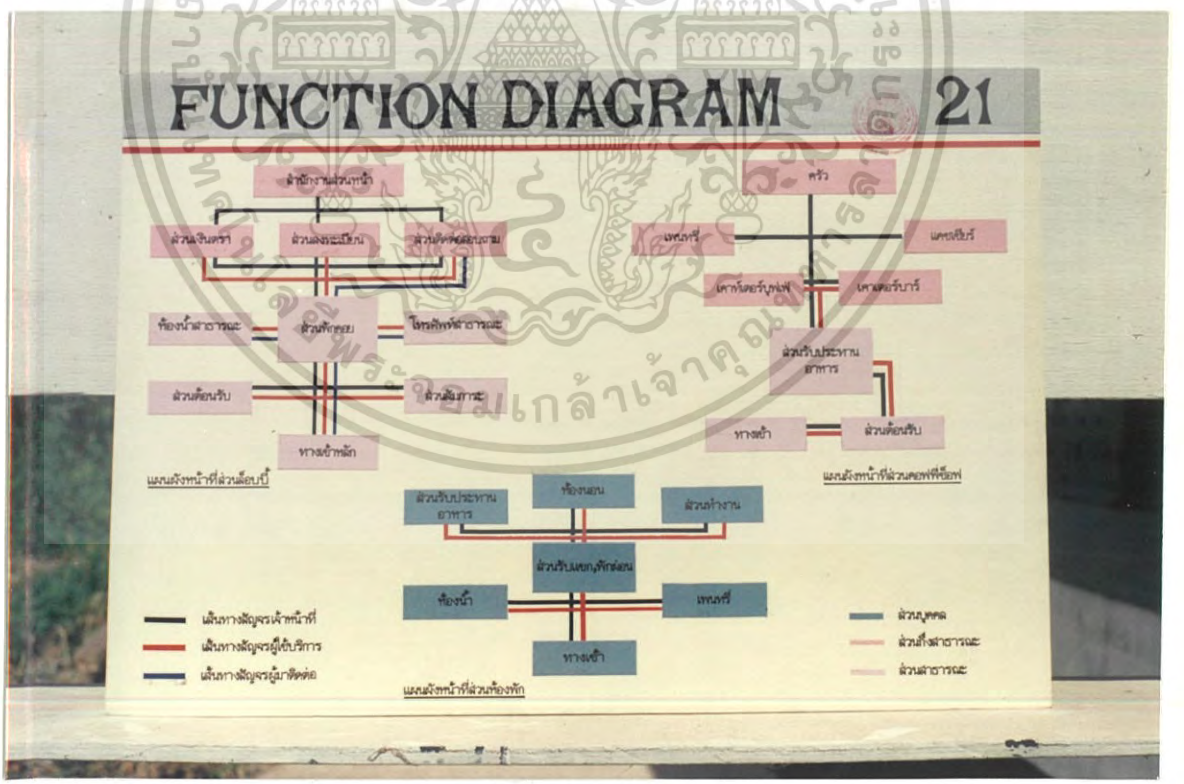

รูปที่ 4.15 แผนผังหน้าที่ภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

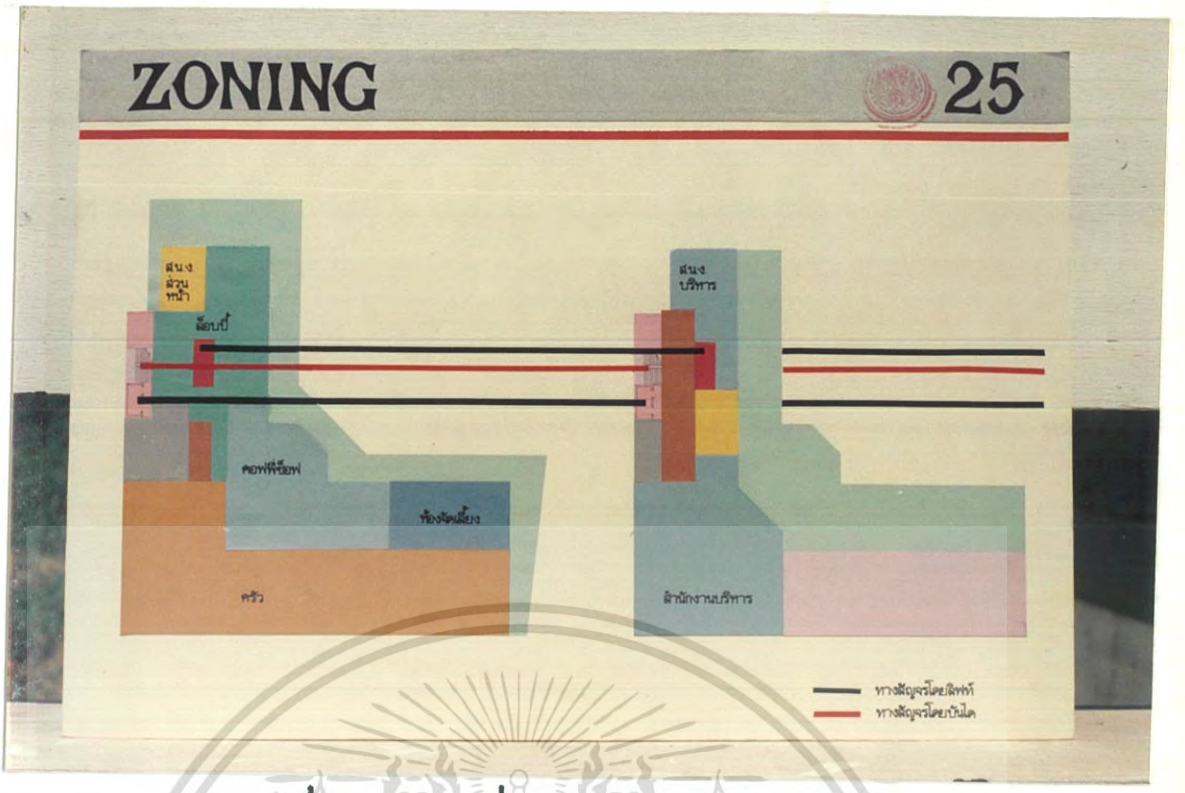

รูปที่ 4.16 การแบ่งขอบเขตภายในโครงการ

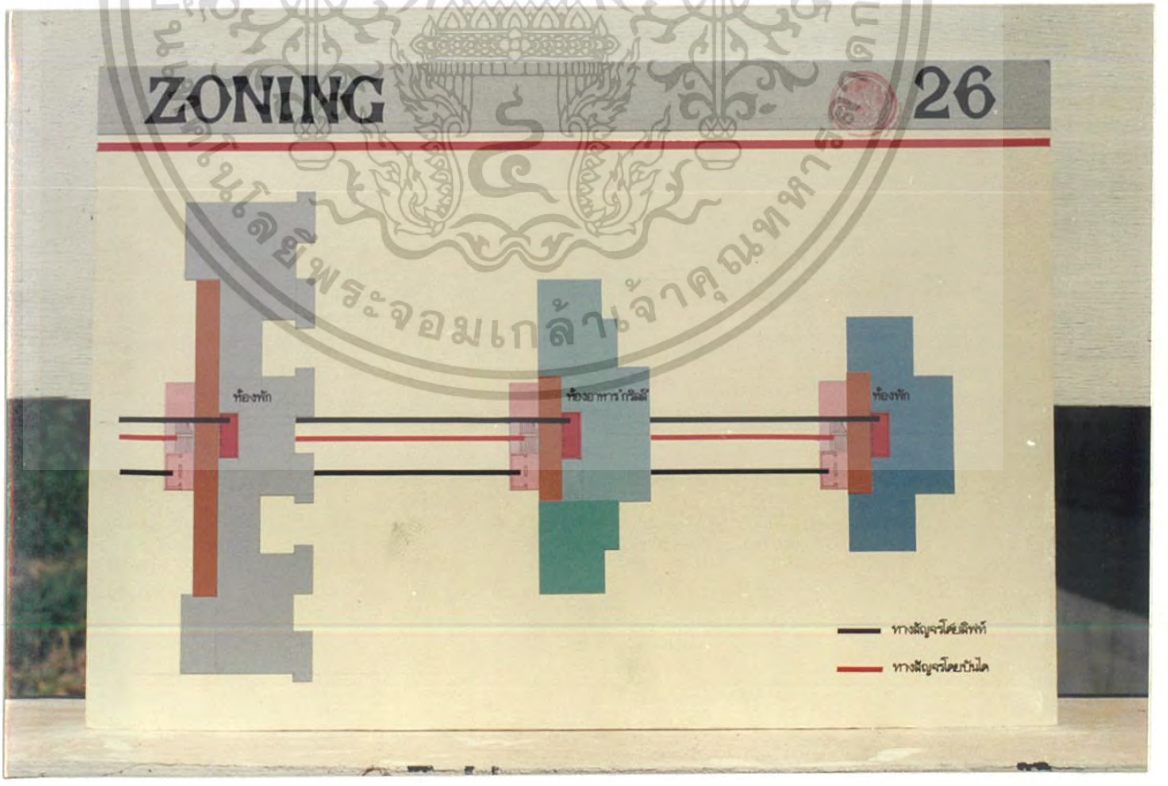

รูปที่ 4.17 การแบ่งขอบเขตภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

แนวทางการออกแบบและผลงานออกแบบ

5.1 บทสรุป

โครงการโรงแรมพันธุ์ทิพย์ ปาร์ค กรุงเทพฯ เป็นโรงแรมระดับ 5 ดาว มีลักษณะเน้นการจัดบริการต้อนรับและรับรองนักธุรกิจระดับผู้บริหารโดยจะเป็นนักธุรกิจชาวต่างประเทศเป็นหลัก

จากการศึกษาตัวอย่างประกอบจากตำราทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและจากการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ พร้อมทั้งที่มาและจุดประสงค์ทำให้เกิดปัญหาบางข้อของโครงการ ซึ่งสามารถแก้ไขได้ในจุดบกพร่องต่างๆ โดยการออกแบบให้ส่วนต่างๆ นี้สัมพันธ์กันมากที่สุด เกิดความเหมาะสมตามประโยชน์ใช้สอยและเกิดปัญหาน้อยที่สุด

5.2 แนวทางการออกแบบ

จากการศึกษาวิเคราะห์รูปทรงทางสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อตัวอาคาร รวมทั้งความต้องการในด้านต่างๆ ของเจ้าของโครงการ ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ ผู้วิจัยจึงได้นำมาใช้ในการกำหนดภาพรวม (THEME) โดยจะใช้ศิลปะแบบสากล (INTERNATIONAL STYLE)มาใช้ในการออกแบบซึ่งจะสร้างให้มีรูปแบบที่เรียบง่ายดูทันสมัยและเห็นถึงความมีคุณค่าได้อย่างเด่นชัดของวัสดุที่นำมาใช้ในงานออกแบบ อาทิ หินอ่อน หินแกรนิต ทองเหลือง ผ้าไหมไทย เป็นต้น

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้นำเอาความเป็นไทยที่ได้จากผ้าไหมไทย, ภาพจิตรกรรมไทยร่วมสมัย, ลายไทยที่ประยุกต์เข้ากับงานไปผสมผสานกับศิลปแบบสากล ในงานออกแบบ ทั้งนี้เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงสถานที่ตั้งของงานออกแบบว่าตั้งอยู่ในเมืองไทย

ทั้งหมดนี้เป็นแนวทางที่จะใช้ในการออกแบบส่วนต่างๆ ซึ่งจะได้สรุปออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

5.2.1 ล้อบบี้, ล้อบบี้เลาจน์

5.2.2 คอฟฟี่ช็อฟ

5.2.3 ห้องพักชุด 3 ห้องนอน ระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4 ห้องพักชุดระดับ PRESIDENTIAL SUITE.

5.2.1 ล็อบบี้, ล็อบบี้เลาจน์

ต้องการให้เกิดความโอ่อ่า หรูหรา ดูเงียบสงบเป็นกันเอง เพื่อการต้อนรับแก่ผู้มาเยือนหรือเพื่อการสังสรรค์ทางธุรกิจเล็กๆ น้อยๆ ระหว่างบุคคลรวมถึงการนั่งพักผ่อนฟังเพลง ซึ่งการออกแบบนั้นสามารถแยกแยะได้ดังนี้

พื้น ส่วนนี้จะใช้หินแกรนิตปูทั่วไปเพื่อเป็นการสร้างความรู้สึกที่โอ่อ่าหรูหรา และจะใช้พรมในการรองรับชุดพักคอยเพื่อเน้นบริเวณที่พักคอยและเพื่อให้เกิดความนุ่มสบายในส่วนนั่งพักคอย สำหรับส่วนล็อบบี้เลาจน์จะยกระดับเพื่อให้เกิดความแตกต่างของพื้นที่ ซึ่งจะใช้พรมปูตลอดเพื่อให้เกิดความนุ่มสบายช่วนในนั่งพักผ่อนหรือสังสรรค์

ผนัง ด้วยผนังด้านในจะกรุด้วยหินแกรนิต ซึ่งจะเสริมความรู้สึกที่โอ่อ่าหรูหรา ซึ่งจะถูกประดับด้วยภาพจิตรกรรมไทยร่วมสมัยเพื่อที่จะสร้างบรรยากาศของความเป็นไทยขึ้น ตัวเสาจะกรุด้วยหินก่อนเพื่อสร้างความแตกต่างในเนื้อผิวของวัตถุ ซึ่งในการกรุนั้นจะไม่กรุเต็มเสาจะเว้นปลายเสาด้านบนเพื่อให้เกิดการขัดกันของพื้นผิววัตถุ ผนังด้านริมที่ติดกับทางเดินในด้านนอกจะใช้เป็นกระจกใส เพราะต้องการให้เกิดความรู้สึกที่ต่อเนื่องระหว่างพื้นที่ภายในกับพื้นที่ภายนอก

เพดาน จากเดิมที่มีลักษณะเรียบโล่งเปิดสูงทั้ง ได้แก้ไขในจุดที่เรียบยาวไปตลอดซึ่งจะทำให้ดูแล้วลึกแคบ จึงได้นำเอาลักษณะของเส้นคานมาเสริมเขาวางระหว่างช่องเสามาใช้ในการขึ้นเพดานให้ดูมีจังหวะไม่เกิดจนเกินไปและในแต่ละช่วงก็จะเล่นระดับของเพดานเพื่อให้น่าสนใจยิ่งขึ้น วัสดุที่ใช้ก็จะเป็นยิบซั่มยาแนวฉาบเรียบพ่นสี

เฟอร์นิเจอร์ เคาท์เตอร์บริการจะกรุหินหน้าด้วยหินแกรนิตโดยที่จะใช้สีของหินแกรนิตที่แตกต่างกันในการแบ่งจังหวะของเคาท์เตอร์ตามหน้าที่ต่างๆ ชุดพักคอยก็จะมีโซฟา 2 ที่นั่งบุฟองยางนุ่มผ้าไหม ยกเว้นด้านล่างจะมีขารองรับเป็นทองเหลือง การ์มแฟร์จะเป็นเก้าอี้ด้านล่างโปร่ง ขาพ่นสีเคลือบแลคเกอร์มันเตาเบนบุฟองยางนุ่มด้วยผ้าไหม โต๊ะกลางขาจะเป็นทองเหลืองและปิดทับหน้าด้วยกระจก โต๊ะข้างจะมีขาเป็นทองเหลืองปิดทับหน้าด้วยหินแกรนิต ชุดนั่งเล่นในส่วนล็อบบี้เลาจน์จะเหมือนกับชุดพักคอย ต่างกันตรงที่โต๊ะกลางจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แท่งแสตนเลสปิดทับหน้าด้วยหินแกรนิต

5.2.2 ส่วนคอฟฟี่ช็อฟ

สร้างบรรยากาศที่โอ่อ่าร่มรื่นเงียบสงบดูเป็นกันเองและสร้างความรู้สึกว่ารับประทานอาหารอยู่บริเวณริมระเบียงซึ่งแยกแยะในการออกแบบได้ดังนี้

พื้น ด้านทางเข้าจะยกระดับขึ้นมาตลอดจะมีเล่นระดับตรงส่วนที่ติดมุมทางลงส่วน คือจะลดระดับให้เท่ากับทางเดินด้านนอกจะใช้พรมปูตลอดพื้นที่

ผนัง ผนังด้านในกรุหินแกรนิต ซึ่งทั่วๆ ไปจะเป็นหินแกรนิตผิวมันแต่ส่วนที่เจาะช่องเพื่อให้เกิดความรู้สึกภายนอกนั้นจะใช้หินแกรนิตกระแทกซึ่งมีผิวที่หยาบ ทำให้เกิดการขัดกันของพื้นผิวและเกิดความรู้สึกในช่องที่เจาะว่าเป็นด้านนอกเนื่องจากพื้นผิวที่หยาบ นอกจากนั้นภายในช่องที่เจาะจะติดไฟผนังซึ่งดัดแปลงมาจากงานปูนปั้นลายไทย แต่จะใช้พวกแสตนเลสซึ่งเป็นวัสดุสมัยใหม่แทนปูนปั้นและลวดลายที่ใช้จะตัดทอนให้ดูเรียบง่าย

เพดาน ยกระดับสูงต่อมาจากส่วนล้อบบี้แต่จะไม่มีคานเสริมที่กั้นระหว่างเพดานเพราะลักษณะเพดานเป็นช่องกว้างและสั้นอยู่แล้ว ในการแต่งเพดานจะใช้ลักษณะของหลังภาโปร่งแสง (SKY LIGHT) มาใช้โดยดัดแปลงใช้ไฟซ้อนไว้ในเพดานติดแผ่นไฟเบอร์ขาวใส เมื่อเปิดไฟจะได้ความรู้สึกที่มีแสงสว่างส่องลงมาช่วงที่ซ้อนไฟนี้จะทำเฉพาะตรงกลางรอบๆ จะเป็นการเล่นระดับเพดานเหมือนกับส่วนล้อบบี้

เฟอร์นิเจอร์ เก้าอี้รับประทานอาหาร เป็นเก้าอี้มีท้าวแขนโครงไม้สักพ่นสีเคลือบแลคเกอร์ นุฟองยาวหุ้มผ้าไหมไทย โต๊ะรับประทานอาหาร ขาจะเป็นแท่งแสตนเลสแผ่นบนจะใช้วัสดุออกใหม่ที่เรียกว่า โคเรีย โดยจะมีพื้นผิวคล้ายกับหินแกรนิตแต่มีคุณสมบัติที่ดีกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ห้องพักชุด 3 ห้องนอนระดับ EXECUTIVE SUITE.

สร้างบรรยากาศให้อบอุ่นดูเป็นส่วนตัวเหมือนอยู่บ้านของตนเอง ซึ่งแยกแยะส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

พื้น พื้นที่ทั่วๆ ไปปูพรม แต่ในห้องน้ำจะปูด้วยหินแกรนิต

ผนัง โดยทั่วไปจะติดวอลล์เปเปอร์ปิดบัวเชิงเพดาน, พื้นไม้สักย้อมสี ในส่วนรับแขกประดับด้วยภาพจิตรกรรมไทยร่วมสมัย ที่หัวเตียงจะพิเศษโดยการบุฟองยางหุ้มด้วยผ้าไหม ประดับด้วยภาพจิตรกรรมร่วมสมัย

เพดาน ในส่วนรับแขก, ส่วนประชุมจะใช้เพดานเป็นตัวแบ่งบริเวณแทนการกั้นบริเวณ ซึ่งจะใช้การเล่นระดับเพดาน ส่วนห้องนอนจะกรุเพดานเรียบตลอด

เฟอร์นิเจอร์ รูปแบบเฟอร์นิเจอร์จะเรียบง่าย โดยจะเน้นถึงวัสดุที่ใช้คือ ส่วนที่เป็นไม้จะใช้ไม้สักและวีเนียร์ปุ่มมะค่าที่เป็นผ้าบุจะใช้ผ้าไหมไทยในการบุ และจะใช้ศิลปหัตถกรรมที่เป็นศิลปะไทยมาใช้เป็นตู้หัวเตียงและมินิบาร์ โดยการใช้วัสดุเป็นไม้สักย้อมสีและกรุด้วยวีเนียร์ปุ่มมะค่าเคลือบแลคเกอร์มัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRESIDENTIAL SUITE.

5.2.4 ส่วนห้องพักระดับ(PRESIDENTIAL. SUITE.

สร้างบรรยากาศที่เป็นพิเศษเพิ่มความเป็นไทยมากขึ้นด้วยการประดับตกแต่งด้วยเครื่องถ้วยเบญจรงค์และใช้ลายไทยในการประกอบการตกแต่งในส่วนที่พิเศษ ซึ่งก็ยังคงบรรยากาศที่หรูหราอบอุ่น ดูเป็นส่วนตัวอยู่เช่นเดิมซึ่งจะแยกแยะเป็นส่วนๆ ดังนี้

พื้น ปูพรมตลอดห้องและใช้พรมลอยตัวปูทับในส่วนชุดรับแขกกับห้องอาหาร ในห้องนอนใหญ่พื้นจะยกระดับให้ส่วนเตียงนอนดูเด่นแต่แบ่งส่วนของเตียงนอนกับชุดนั่งพักผ่อนออกจากกันได้ดี ซึ่งจะใช้พรมปูตลอดห้อง และจะใช้หินแกรนิตปูในส่วนห้องน้ำ

ผนัง ปิดวอลล์เปเปอร์ ส่วนนี้เป็นพิเศษคือ ด้านหลังของชุดรับแขกจะใช้วีเนียร์ปูทับและตากรุผนังเพื่อเน้นให้ดูเด่นขึ้น ผนังที่กั้นระหว่างห้องรับประทานอาหารกับห้องรับแขกจะใช้ประตูบานเฟี้ยมที่มีความเป็นไทยและใช้ลายราชวัตรฉลุไม้เพื่อทำให้เกิดการถ่ายเทระหว่างห้องรับประทานอาหารและห้องรับแขก

เพดาน จะยกระดับขึ้นสูงในส่วนที่เป็นห้องรับแขก ห้องรับประทานอาหาร เพื่อสร้างความโอ่อ่าของพื้นที่ยิ่งขึ้นโดยจะใช้ยิบซั่มฉาบเรียบกรุเพดาน

เฟอร์นิเจอร์ รูปแบบที่เรียบง่ายดูหรูหรามากกว่าห้องพักอื่นๆ ส่วนที่เป็นไม้จะใช้ไม้สัก, พ่นสี, เคลือบแลคเกอร์มันเสริมด้วยทองเหลืองบางจุด ผ้าบุจะใช้ผ้าไหมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 กระบวนการ ความคิดสู่งานออกแบบ

5.2 แนวความคิดทางการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 การวิเคราะห์สูงานออกแบบ

5.4 การวิเคราะห์สูงานออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ผลงานการออกแบบ

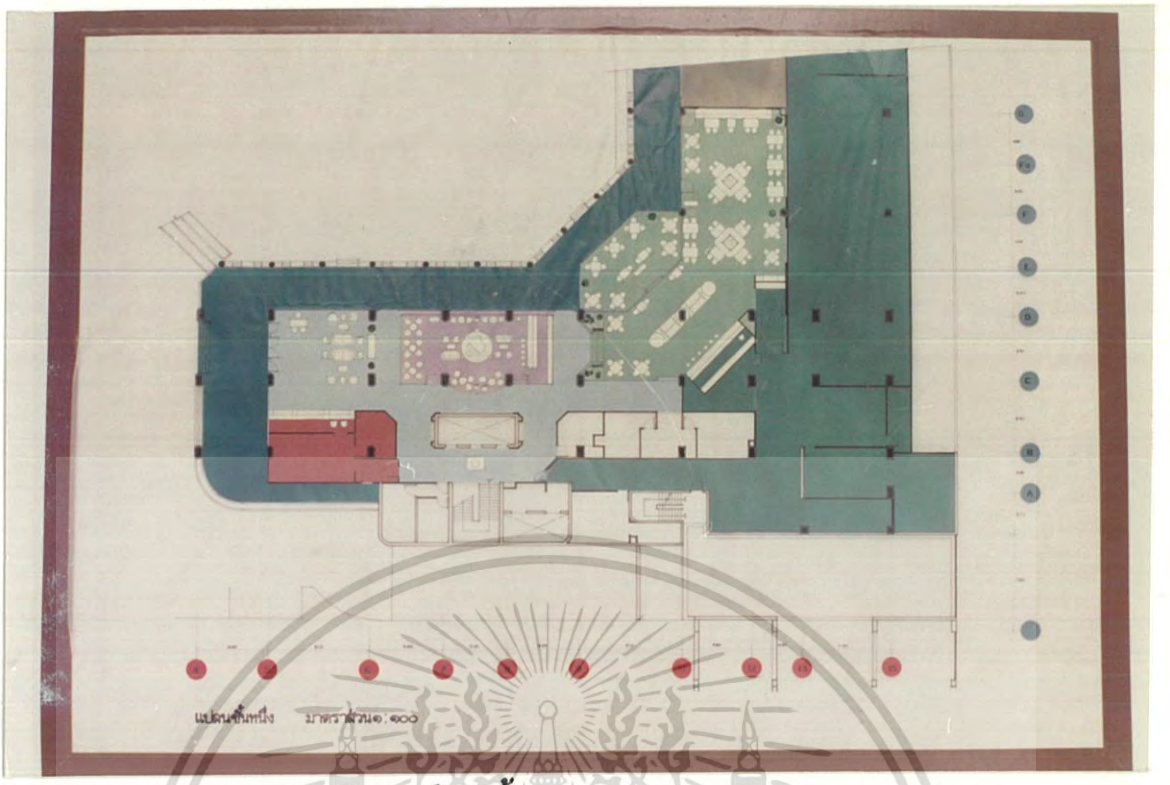

5.5 แปลนบริเวณชั้น 1

5.6 แปลนส่วนล่อบบี้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

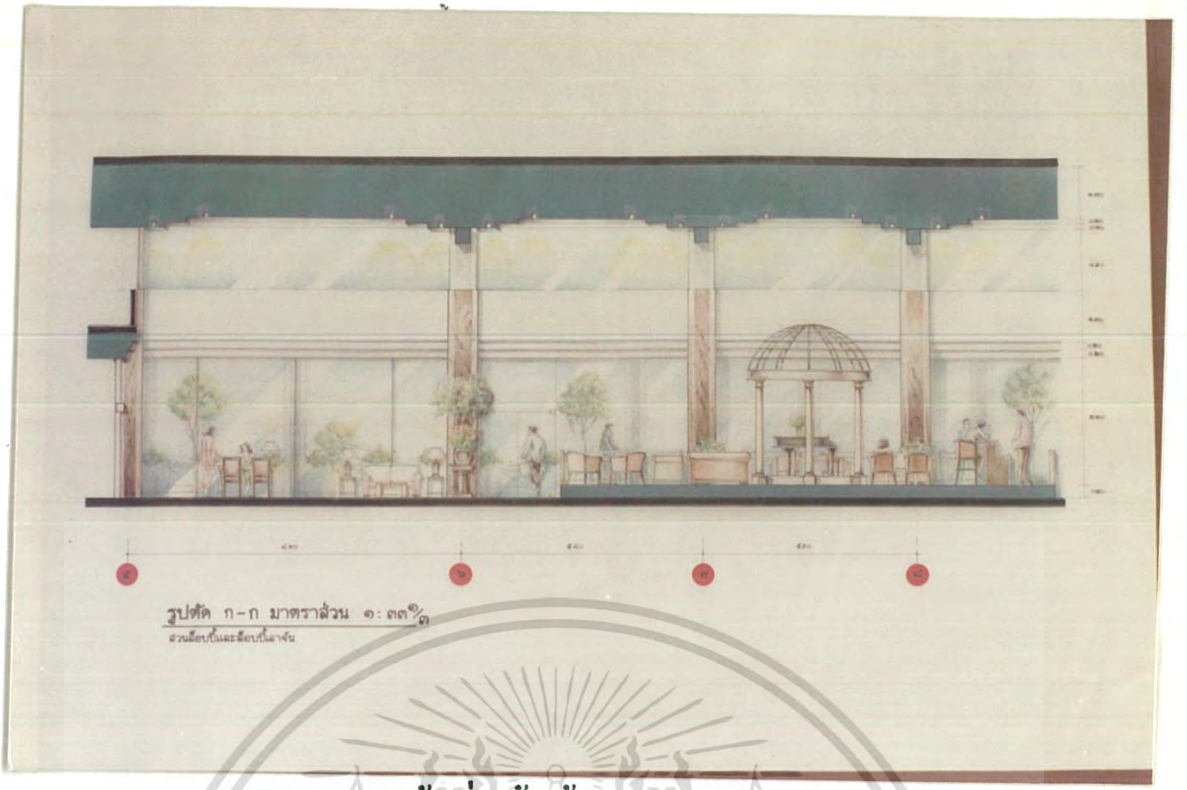

5.7 รูปด้านส่วนล็อบบี้

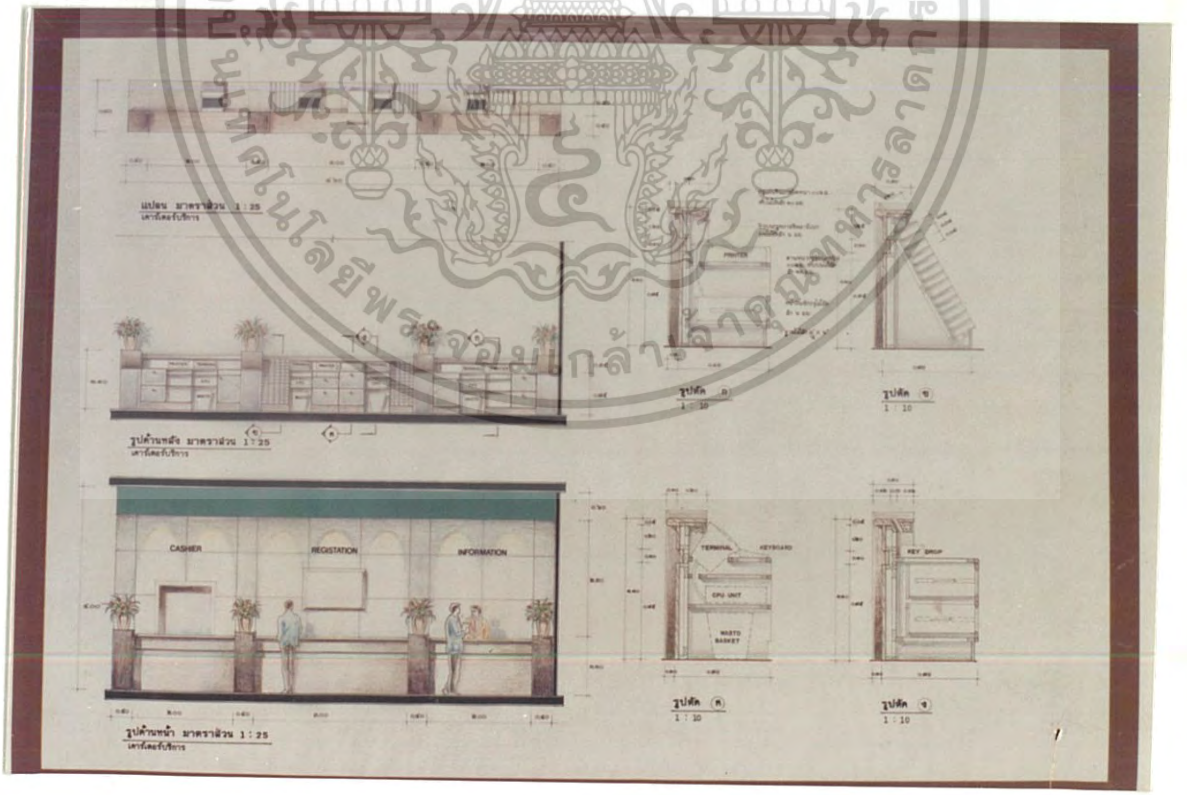

5.8 รูปด้าน – เคาท์เตอร์บริการในล็อบบี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.9 ทัศนียภาพส่วนล็อบบี้

5.10 วัสดุ – โครงสีส่วนล็อบบี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

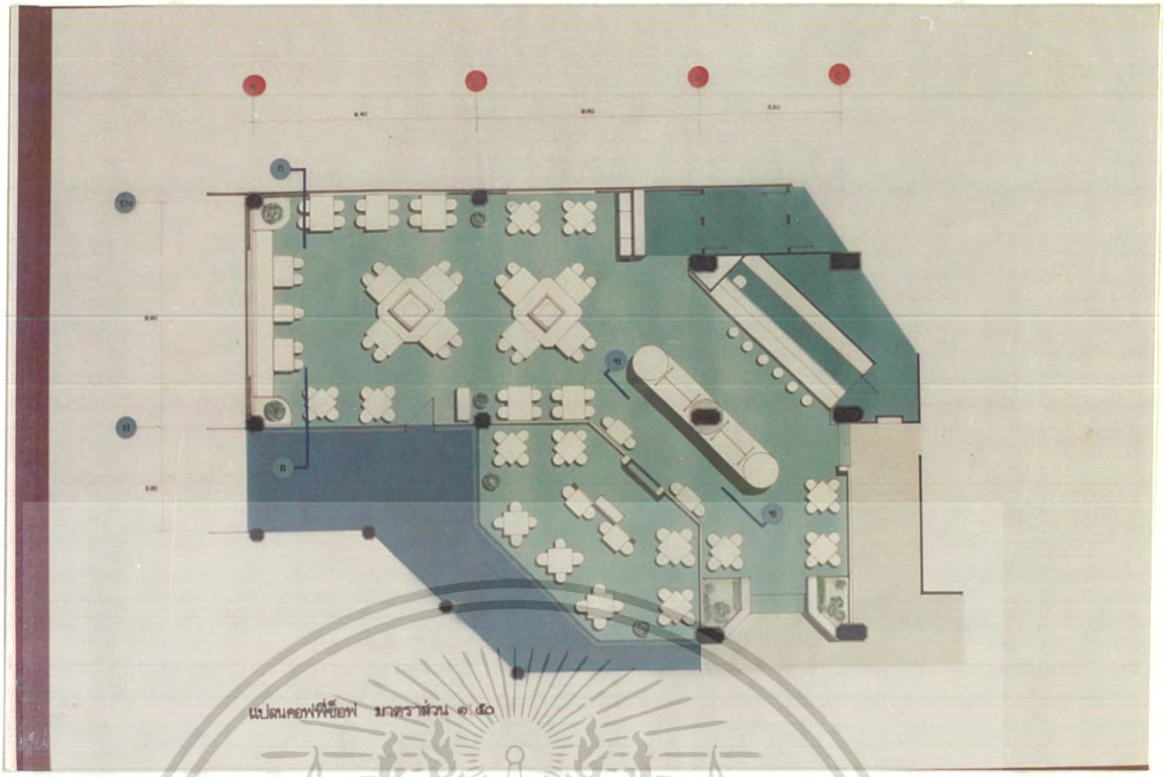

5.11 แปลนส่วนคอฟฟี่ช็อฟ

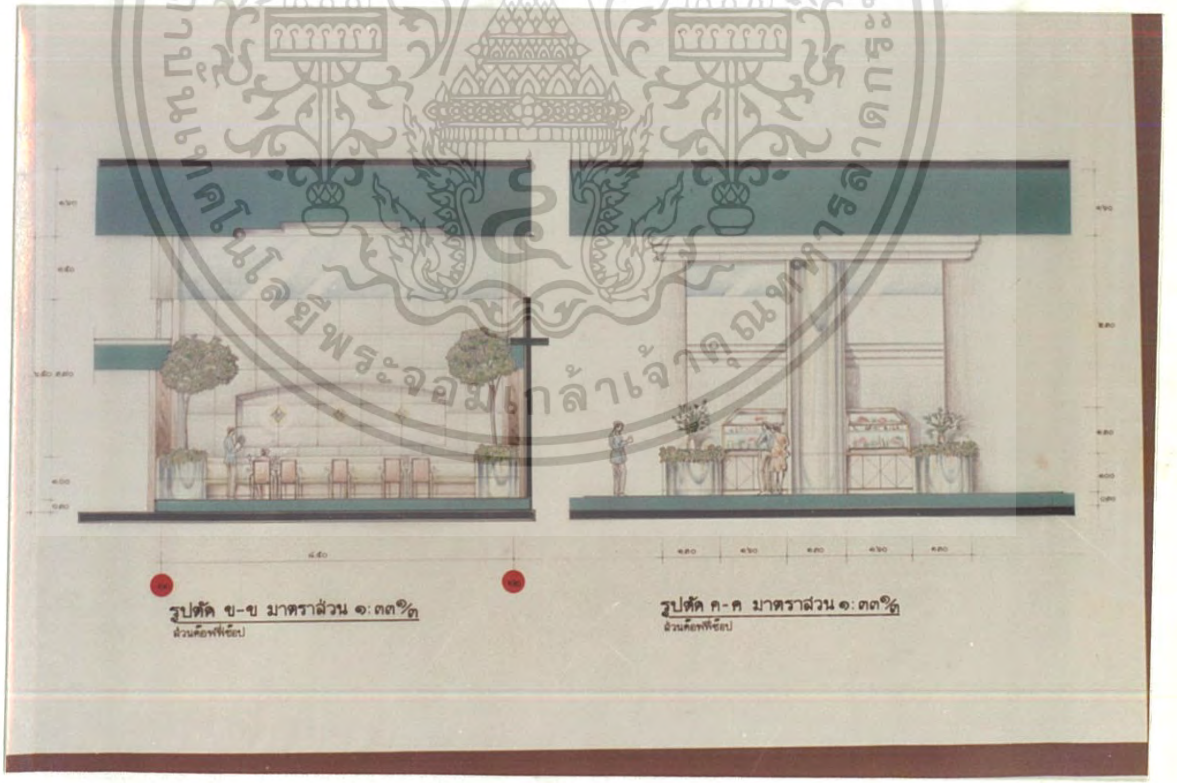

5.12 รูปด้านส่วนคอฟฟี่ช็อฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.13 ทัศนียภาพส่วนคอฟฟี่ช็อฟ

5.14 วัสดุ – โครงสีส่วนคอฟฟี่ช็อฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

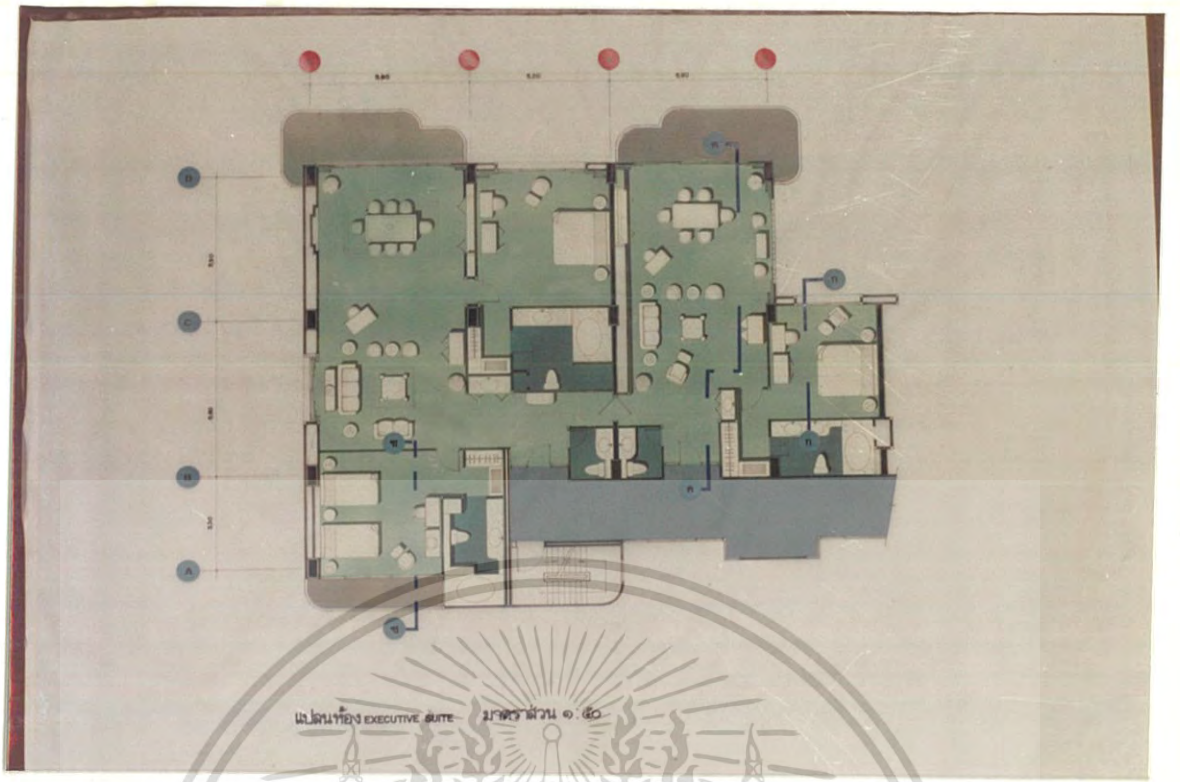

5.15 แปลนห้อง EXECUTIVE SUITE.

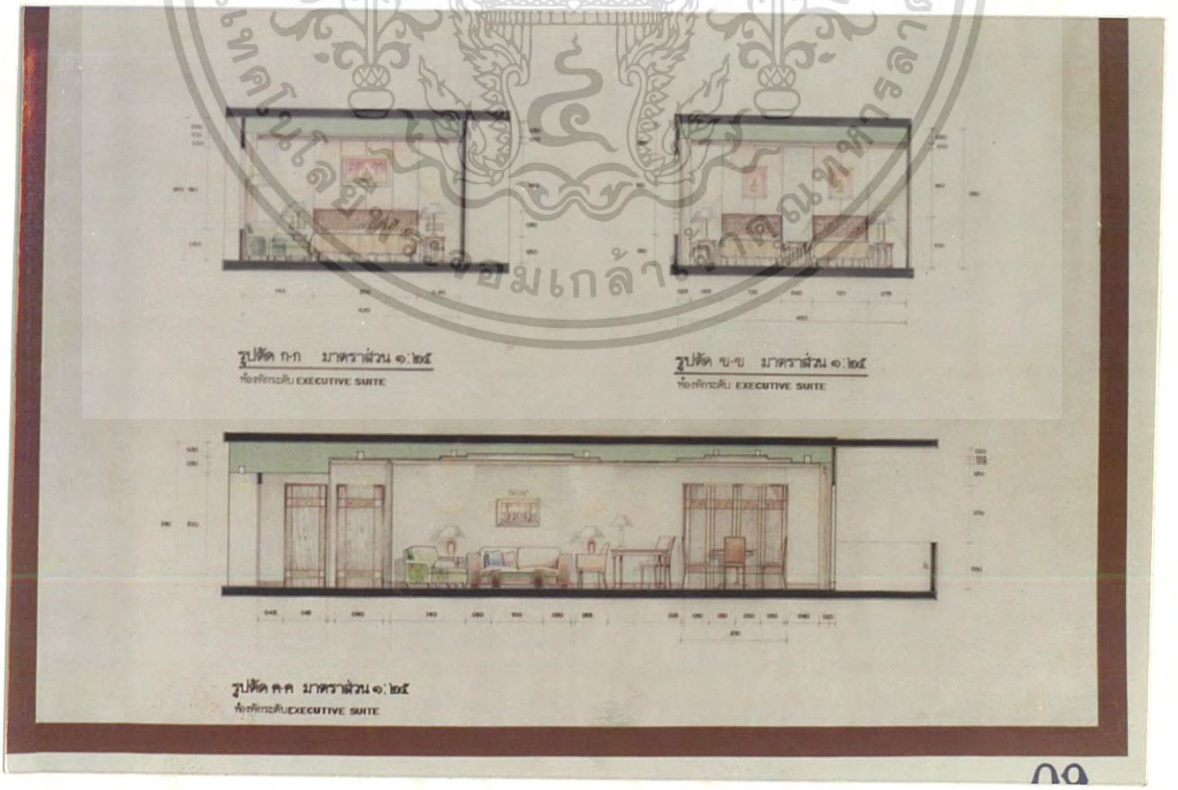

5.16 รูปด้านห้อง EXECUTIVE SUITE.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.17 ทัศนียภาพส่วนห้องพักผ่อน – รับประทานอาหาร
ห้อง EXECUTIVE SUITE

5.18 ทัศนียภาพส่วนห้องนอนใหญ่ ห้อง EXECUTIVE SUITE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

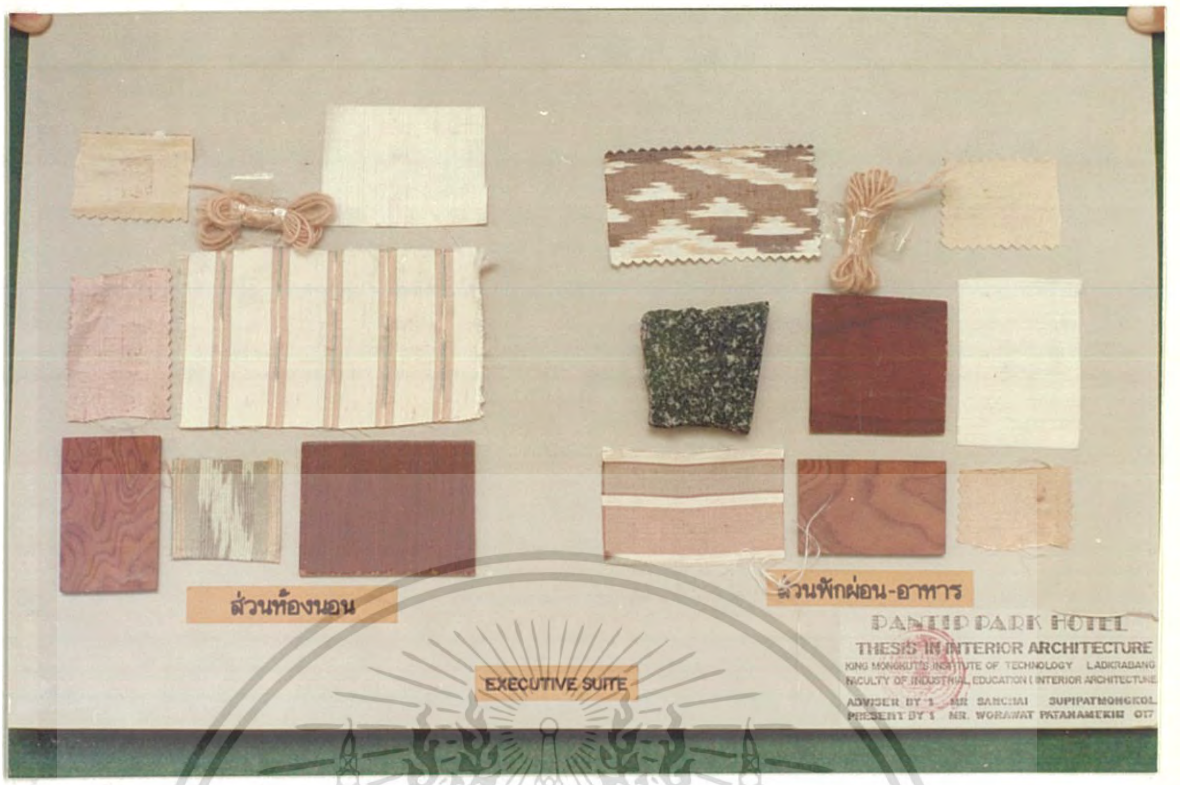

5.19 วัสดุ - โครงสีห้อง EXECUTIVE SUITE.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

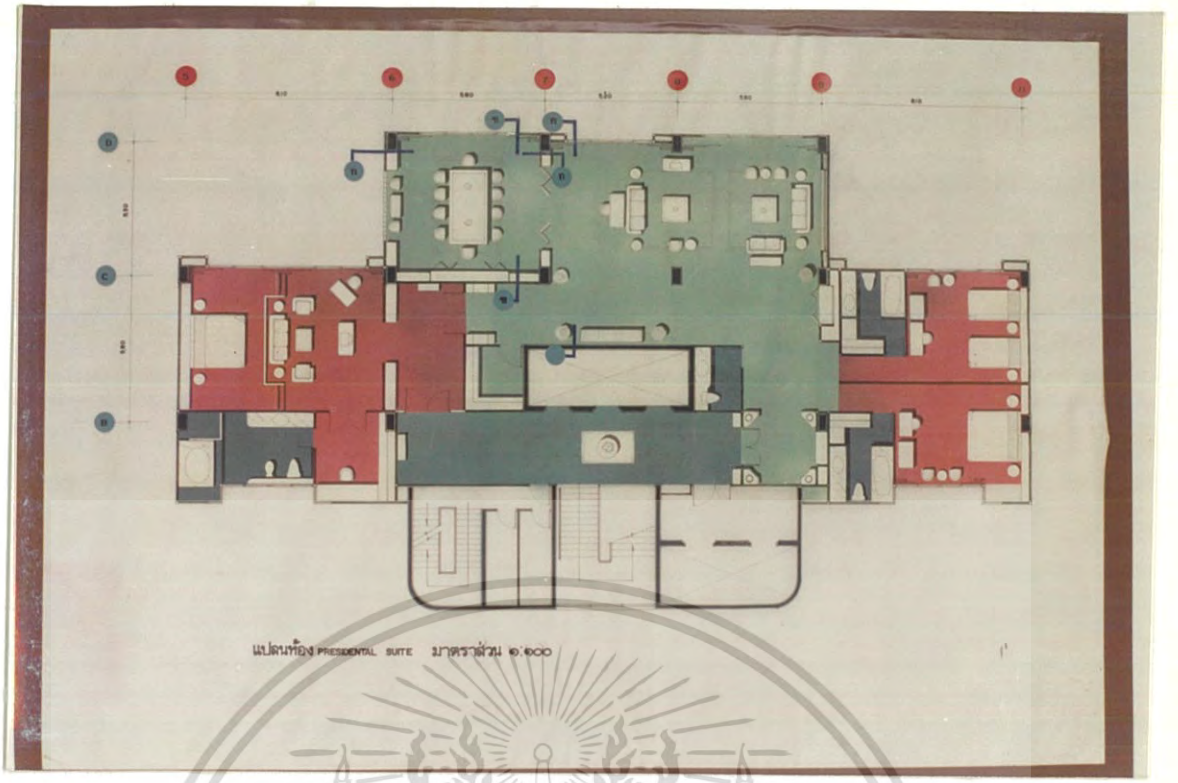

5.20 แปลนห้อง PRESIDENTAL SUITE.

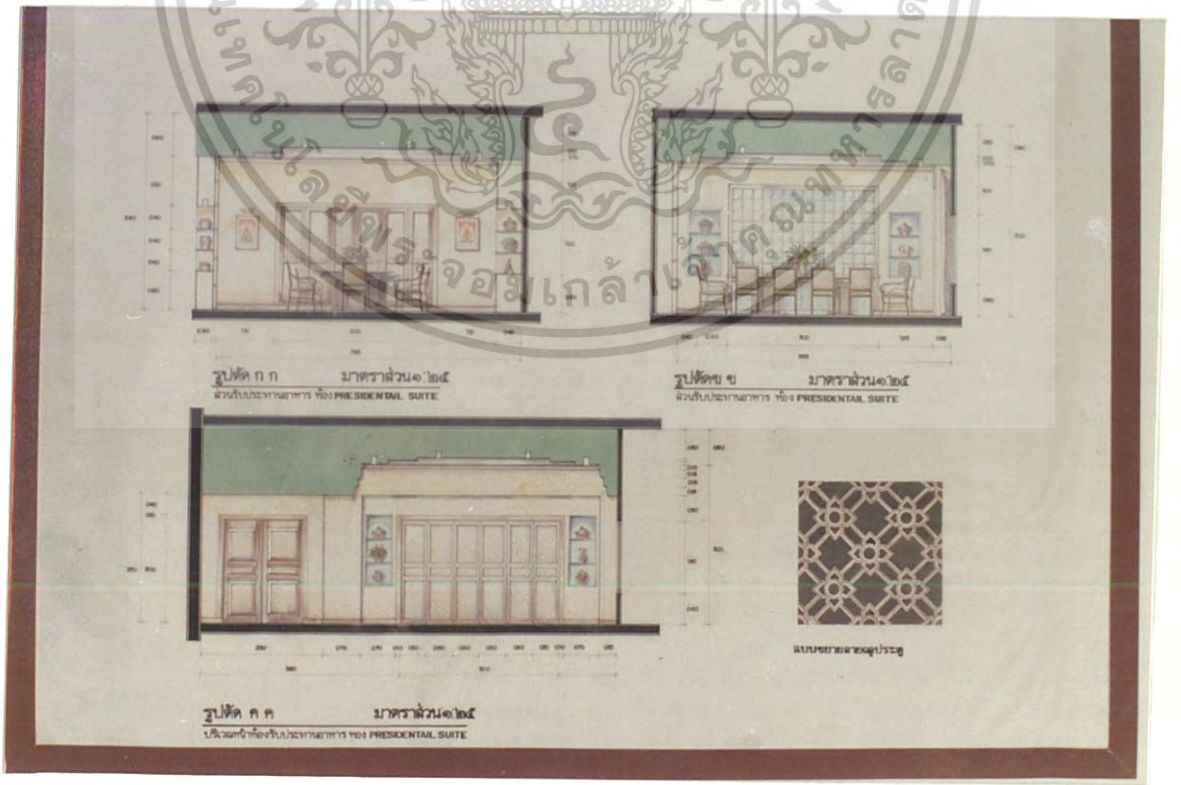

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.21 รูปด้านห้อง PRESIDENTAL SUITE.

5.22 ทัศนียภาพส่วนพักผ่อน - ต้อนรับแขก
ห้อง PRESIDENTIAL SUITE.

5.23 ทัศนียภาพส่วนห้องนอนใหญ่
ห้อง PRESIDENTIAL SUITE.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

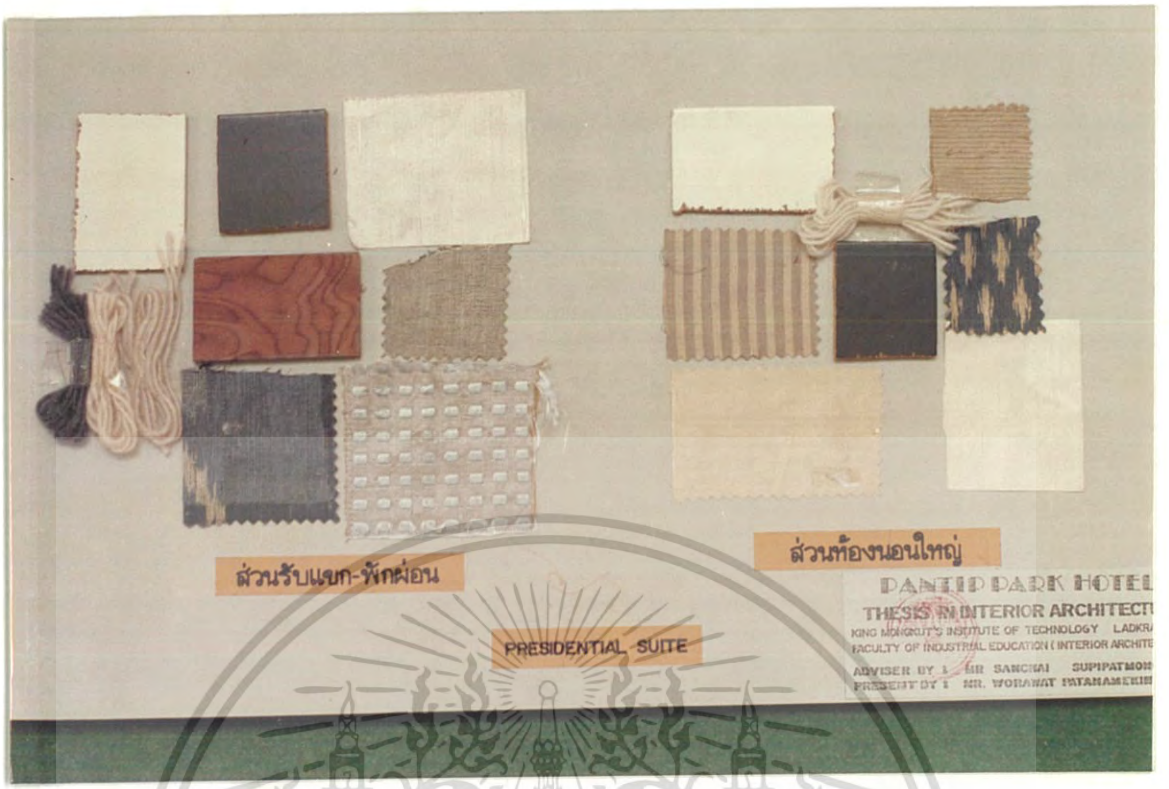

5.24 วัสดุ - โครงสีห้อง PRESIDENTIAL SUITE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ธีรชัย เจริญสุภกุล , โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมฟาติมา จังหวัดนครราช-สีมา , วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาปัตยกรรมภายใน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2531

บริหาร ลอยกุล , โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมโนโวเทล กรุงเทพฯ , วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาสถาปัตยกรรมภายใน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2531

ปรีชา แกงโรจน์ , การโรงแรม กรุงเทพฯ , โรงพิมพ์ศรีอนันต์ , 2527

วิจิตร เจริญภักดี , ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมตะวันตก คริสเตียนตอนต้นสมัยใหม่ กรุงเทพฯ , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2526

ภาษาอังกฤษ

Neufert, Ernst. Architects's data. 2 nd. Ed (International) English Ed. London : Granada , 1982.

Penner, Richard H. Hotel Design and Development. Council of Planning Librarians Exchange Monticello , IL : Bibliography No. 1399, 1977.

Smith , Douglas. Hotel and Restaurant Design. London : Design Council Publication , 1978.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ก. สถาปัตยกรรมสมัยใหม่

เลอ คอร์บูซิเอร์ (เกิด 1886) จัดได้ว่ามีชีวิตอยู่ในยุคที่กล้าหาญมากเช่นเดียวกันกับ โกรเปียส (เกิด 1883), แฟรงค์ ลอยด์ ไรท์ (เกิด 1867) และ มีส แวน เดอร์โรห์ (เกิด 1887) และทุกๆ คนเกิดมาในช่วงปลายของศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นยุคแห่งการวางฐานรากอันมั่นคงให้แก่สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่ต่อมาทั้ง 4 คนนี้เป็นอัจฉริยะบุคคลผู้บุกเบิกรูปแบบสถาปัตยกรรมดังกล่าวขึ้นมา คนเหล่านี้คือ ผู้ที่ตลอดชีวิตการทำงานอันยาวนานและเป็นคอกเป็นผล ได้หลอมหล่อ "ภาษาสถาปัตยกรรม" ขึ้นมาใหม่ สำหรับศตวรรษที่ 20 นี้โดยเฉพาะภาษาใหม่ดังกล่าวนี้ คนรุ่นหลังก็ใช้กันสืบเนื่องต่อมาโดย "ดัดแปลงถ้อยคำของภาษา" (Vocabulary) ให้สอดคล้องกับประเภทใหม่ๆ ของอาคาร รวมทั้งวัสดุและเทคโนโลยีใหม่ๆ แต่สำหรับสถาปนิกรุ่นใหม่ๆ เหล่านี้ปัญหาอันยิ่งใหญ่ที่ท้าทายให้เขาหาทางแก้อยู่นั้น ไม่ใช่การออกแบบอาคารแต่ละหลังแบบเดี่ยวๆ อีกต่อไปแต่เป็นปัญหาทางด้านการออกแบบ "ชุมชนในเมือง" (Urban Design) เช่น ทำอย่างไรถึงจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแหล่งเสื่อมโทรม (Slums) ในเมืองต่างๆ ที่กำลังบูดเน่าเสียให้ได้ด้วยระบบเคหะการ (Housing) แบบใหม่ๆ ที่จะทำให้มนุษย์จำนวนมหาศาลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขอนามัยและสงบสุขในแง่ของสังคมเมืองทุกเมืองนับตั้งแต่อดีตกาลเป็นต้นมา เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาโดยเฉพาะตั้งแต่การมาถึงของยุคอุตสาหกรรมเมื่อ 2 ศตวรรษมาแล้ว ความเปลี่ยนไปตลอดเวลานี้ยิ่งทวีอัตราเร่งยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่แล้วความเจริญเติบโตในเมืองเหล่านี้ไม่อาจควบคุมได้นอกเหนือไปจากการกำหนดถนนหนทางและส่วนใหญ่มาตรฐานของเคหะการที่ไม่ถึงขั้น ผลที่เกิดขึ้นก็คือการยัดเยียดกันอยู่ในอาคารเคหะสงเคราะห์ตามแบบที่เห็น ๆ กันอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมในบ้านเราหรือตามเมืองใหญ่ ๆ ทุก ๆ แห่งทั่วโลก ส่วนใหญ่คนมีเงินก็หนีไปปลูกบ้านหรือคฤหาสน์อยู่นอกเมือง ปล่อยให้คนจนยัดเยียดเบียดทะนานกันอยู่ในเมือง การฟื้นฟูแหล่งเสื่อมโทรมดังกล่าวจะต้องได้รับความร่วมมือจากพลังต่าง ๆ ทั้งการเมือง การเศรษฐกิจ การสังคมวิทยา เป็นต้น แทนที่จะเป็นสถาปนิกแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่สถาปนิกก็มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานนี้ เพราะเขาเป็นคนเดียวที่สามารถถ่ายทอดแนวความคิดต่าง ๆ ของกลุ่มวางแผนทั้งหลายให้ออกมาเป็นรูปเป็นร่างเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่ายทอดแนวความคิดต่างๆ ของกลุ่มวางแผนทั้งหลายให้ออกมาเป็นรูปเป็นร่าง เป็นความจริงได้ ปัญหาใหญ่ที่เขาต้องแก้ หรือคิดค้นหาทางแก้ก็คือทำอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนาแนวทางใหม่ในการออกแบบแหนที่จะเป็นอพาร์ตเมนท์สูงหลายๆ ชั้นตามแบบเดนะอาคารสงเคราะห์ที่เห็น ๆ กันทั่ว ๆ ไปในบริเวณที่มีประชากรหนาแน่น โดยหาหนทางออกแบบใหม่ที่แหนที่จะเป็นอาคารเป็นแห่งๆ ตั้งเรียงๆ กันเป็นแถวแบบในปัจจุบันนี้และต้องมีราคาไม่แพงกว่าแต่ได้แสงและลมที่ดีกว่า ปลอดภัยกว่า เป็นต้น การแก้ปัญหาดังกล่าววิธีหนึ่งที่เสนอแนะโดยสถาปนิกหนุ่มชาวอัสราแอลคนหนึ่งชื่อ โมเช ซาฟดิ (Moshe Safdie) ในงานนิทรรศการนานาชาติที่เรียกว่า (EXPO 67) ที่เมืองมอนทริออล (Montreal) ในปี ค.ศ. 1967 ซึ่งได้ทดลองก่อสร้างและทดลองอยู่อาศัยจริงๆ โครงการนี้เรียกว่า "The Habitat" อพาร์ตเมนต์แต่ละหน่วยจะประกอบด้วย "กล่อง" ที่ทำสำเร็จรูปมาที่ในจากโรงงานและสามารถนำมาต่อเชื่อมกันเข้าหลายๆ "กล่อง" หรือหลายๆ หน่วยเพื่อให้เกิดเป็นอาคารอพาร์ตเมนท์ที่มีขนาดต่าง ๆ กันมีรูปทรงต่างๆ กันบนโครง "Frame-work" ที่ทำด้วยคอนกรีต ฉะนั้นจึงสามารถนำไปสร้างที่ใดก็ได้เพื่อให้เหมาะสมกับที่ตั้งใดก็ได้ มองดูข้างนอกอาจดูทึบตัน แต่เมื่อก้าวเข้าไปภายในความรู้สึกจะเปลี่ยนไป เราจะพอใจกับความโล่งโถงของมัน พอใจกับทิวทัศน์โดยรอบที่ไม่ซ้ำกันและพอใจกับความเป็นที่ส่วนตัวของแต่ละหน่วย เป็นต้น งานประเภทนี้แหละที่สถาปนิกในปัจจุบันและในอนาคต จะต้องนำไปขบคิดแก้ปัญหาต่อไปและจะเป็นงานที่เขาจะทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากที่สุด

ในที่สุดที่ต้องการกล่าวถึงเป็นอันดับสุดท้าย ณ ที่นี้ก็คือ ในยุคร่วมสมัยในที่เราทั้งหลายกำลังเผชิญหน้าอยู่ในขณะนี้ ได้มีผู้กล่าวว่า สถาปัตยกรรมได้มาถึงซึ่ง " จุดเปลี่ยนแนว" คือ ผันแปรไปจากอุดมการณ์และปรัชญาของ "Modern Architecture" หรือ "Modern Functional Architecture" ของครึ่งแรกของศตวรรษที่ 20 ที่มีกฎเกณฑ์และคำจำกัดความเฉพาะของมันอยู่ รวมทั้งมีผลงานสถาปัตยกรรมที่มองเห็นได้ทั่วโลกมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแต่แล้วขณะนี้สถาปัตยกรรมได้ถอยหลังไปหา "ของเก่าในอดีต" โดยอ้างว่าเพื่อความเปลี่ยนแปลง เพื่อความก้าวหน้า เพื่อการค้นพบใหม่และเพื่อการสร้างสรรค์ เป็นต้น คนกลุ่มนี้กำลังบอกแก่เราว่า "Modern Architecture" เดิมนั้นตายเสียแล้วและเรากำลังอยู่ในยุค "Post Modern" ที่กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เคย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อถือกันมาตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 นี้ ใช้การไม่ได้เสียแล้วและเรากำลังเป็นที่ถกเถียงกันอย่างเผ็ดร้อนในหมู่สถาปนิก นักประวัติศาสตร์ นักทฤษฎี และนักวิจารณ์ รวมทั้งเรื่องนี้จะมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่ออาคารที่จะได้รับการก่อสร้างต่อไป คนรุ่นเรานี้ก็เหมือนกับคนรุ่นใหม่ทุกรุ่นในประวัติศาสตร์ คือ พยายามคิดค้นประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาและไม่ยอมเชื่อในสิ่งที่คนรุ่นก่อนเคยเชื่อมาแล้ว ไม่ใช่แต่ไม่ยอมเชื่ออย่างเดียวยังต่อต้านเสียด้วย การแสวงหาสิ่งใหม่โดยต้องยอมเสียของเก่าก็เป็นวิธีการโบราณที่เกิดขึ้นนับครั้งไม่ถ้วนในประวัติศาสตร์แต่จะเป็นวิธีการที่จะสร้างความสับสนสิ้นเปลืองมาก เมื่อนำมาใช้กับในศิลปะและสถาปัตยกรรม เพราะจะมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยสรุปอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ก็คือ ในระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้เรา พิจารณาให้ดีจะเห็นว่าได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงหันเหผันแปรไปจากหลักการของการออกแบบของ "Modern Functional Style" เดิมที่กล่าวถึงมาก่อนหน้านี้เข้าทุกทีโดยเริ่มมีการทดลองเอา "ของเก่าในอดีต" เข้ามาประสมประสาน เช่น อาร์ตนูโว ของปลายศตวรรษที่ 19 หรือที่ล่ากว่านั้นก็มีของเก่าที่เรียกว่า อาร์ต เดโค (Art Deco) และแนวทางการตกแต่งของพวกคิวบิสต์ (Cubist) ซึ่งทั้งคู่รุ่งเรืองในประมาณปีที่ ค.ศ.1920 กว่าๆ กลับมาใช้ใหม่ และล่าสุดในด้านสถาปัตยกรรมก็คือ "ของเก่าในอดีต" ที่เรียกว่า เรอเนซองส์ หรือ คลาสสิค ที่กำลังกลับมาในรูปแบบใหม่ที่พอเห็นเป็นตัวอย่างได้ในบ้านเราชัดเจนไม่ต้องไปดูที่อื่นไกล

ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าสถาปัตยกรรมได้มาถึงจุดเปลี่ยนแนวจริงๆ ดังข้างต้น ปัจจุบันนี้เราเกือบจะมองย้อนหลังไปถึง "Modern Functional Style" เดิมว่าเป็นรูปแบบในอดีตไปแล้ว แม้ว่าจะยังไม่โดยสิ้นเชิงก็ตามและคำว่า "Modern" ในปัจจุบันได้กลายเป็นสิ่งอื่นที่ห่างไกลจากความหมายดั้งเดิมของมันเข้าทุกที จนเราอาจกล่าวได้ว่าได้เกิดช่องว่างขึ้นแล้วในการใช้คำว่า "Modern" กล่าวคือ สำหรับคนที่มีชีวิตอยู่อย่างน้อยในช่วงหนึ่งของ "Modern Functional Style" เดิมเมื่อก่อนปี ค.ศ.1960 โดยประมาณ คำว่า "Modern" สำหรับเขาเหล่านั้นมีความหมายเกี่ยวพันกับ "Modern Functional Style" ในขณะที่คนรุ่นใหม่คำว่า "Modern" หมายถึง "up-to-date" เท่านั้น คืออะไรก็ได้ที่ "ทันสมัย" ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันโดยไม่คำนึงว่ามันห่างไกลจาก "Functionalism" เพียงใด, สำหรับคนรุ่นใหม่เขาเห็นว่า "Function" นั้น กว้างเกินไปกระด้างเกินไป และเย็นชาเกินไป ฉะนั้น ในยุคใหม่สุดจึงมีการเน้นหรือการแสวงหาแนวทางการออกแบบใหม่ๆ ที่ตรงข้ามกับที่ครั้งก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราเรียกว่า "Modern Architecture" ด้วยเหตุที่กำลังอยู่ในระยะเสาะแสงหาอยู่นี้เราจึงยังไม่อาจอธิบายหรือให้คำจำกัดความหรือตั้งชื่อรูปแบบใหม่ของสถาปัตยกรรมในปัจจุบันนี้ได้ชัดเจนและยังไม่อาจทำนายถึงอนาคตได้ด้วย จึงมีคนกลุ่มหนึ่งเรียกชื่องานสถาปัตยกรรมดังกล่าวให้สั้น ๆ เสียว่า "Postmodern" หรือ "หลังสมัยใหม่" แต่ที่เราอาจกล่าวได้แน่ ๆ ก็คือ รูปทรง (Form) ที่แข็งกร้าวและมีมาตรฐานมาจากการมีเหตุผลของ "Function" นั้น ได้กลายเป็นอดีตสำหรับเขาเหล่านั้นไปเสียแล้ว คนรุ่นใหม่กำลังมุ่งเข็มไปในแนวทางการออกแบบที่มีสีสรรค์ มีความสนุกสนานและโดยเฉพาะมีความรำลึกถึงอดีต (Sentimentality) โดยที่นิยมเอารูปทรงของอดีตกลับมาใช้ใหม่ที่เราเรียกกันว่า อิเคลคติซิสม์ (Eclecticism) ดังตัวอย่างซึ่งเป็นผลงานของ ชาร์ลส์ มัวร์ (Charles Moore) ที่นับว่าเป็นรูปแบบอิเคลคติค (Eclectic) ที่ถึงจุดสุดยอด มองดูคล้ายกับผลงานคลาสสิค รูปทรงของอดีตที่กำลัง "ทันสมัย" ในสังคมชั้นสูงอยู่ในขณะนี้รวมทั้งในบ้านเราด้วยคือ "รูปทรงคลาสสิค" นี้จะว่าไปแล้ว ในหลายทางที่เดียวแนวทางการออกแบบที่กล่าวมานี้ละม้ายคล้ายคลึงกับที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในศตวรรษที่ 19 ที่เป็นยุคแห่งอิเคลคติซิสม์ โดยแท้ กล่าวคือ การออกแบบในสมัยนั้นโดยเฉพาะในกลุ่มชนชั้นสูงทั้งเศรษฐีเก่าและเศรษฐีใหม่ นิยมลอกเลียนรูปทรง (Form) และรูปแบบ (Style) ของอดีตและเช่นเดียวกันก็มีความซาบซึ้งในสีสัน ในความรำลึกอดีตและในความเร้าอารมณ์ (Romanticism) ซึ่งไม่แตกต่างจากที่กำลังเกิดขึ้นในยุครวมสมัยของเรานี้เท่าใดนัก ฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่าเราได้ย่างก้าวเข้าสู่ยุค "Post-Modern" แล้ว เพราะ "Modern Style" ตามที่เราเข้าใจกันมาตลอดครึ่งแรกของศตวรรษที่ 20 นี้ ไม่สามารถดำรงความยิ่งใหญ่เทียบเคียงได้กับรูปแบบใหม่ในปัจจุบันยุคแห่งความศรัทธาใน "Functionalism" นั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว คือ แทนที่จะเสื่อมใสยึดถืออย่างน้อยก็ในด้านทฤษฎีของรูปทรงอันบริสุทธิ์ มีเหตุมีผล และสนองประโยชน์ใช้สอยเต็มที่แบบแต่ก่อน สิ่งที่เราได้มาแทนที่คือ "Permissiveness" หรือ "อะไรก็ได้ตามใจชอบ" ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า การออกแบบที่มีความหมายและมีเหตุมีผลนั้นจะไม่มีเสียเลยในปัจจุบันนี้ แน่นอนมันยังอยู่แต่ความสำคัญ หรือ "ความดัง" ดูจะเทียบเคียงกับอีกรูปแบบหนึ่งไม่ได้ ถ้าจะโทษกันจริง ๆ ก็คงต้องเอาความอิสระเสรีในด้านความคิดความอ่านและการแสดงออกในปัจจุบันนี้เป็นแพะรับบาป ที่เปิดโอกาสให้เรามีอิสระเสรีจากอุดมการหรือกฎเกณฑ์สถาปัตยกรรมมากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องยึดถือรูปแบบหรือหลักการที่ตายตัวแน่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอนแบบใดแบบหนึ่งเสมอไป ฉะนั้น ลักษณะของ "Postmodern Architecture" จึงมักจะมีลักษณะที่บ่งบอกว่ามาจากสถาปัตยกรรมในอดีตหรือในประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็น "ของต้องห้ามชั้นสูดยอด" ของ "Modern Architecture" เดิมประการหนึ่ง ประการต่อไปก็คือ การเน้นในส่วนละเอียดสถาปัตยกรรมและหนักไปในทางการตกแต่งประดับประดา ซึ่งทั้งสองอย่างนี้ "Modern Architecture" เดิมพยายามที่จะหลีกเลี่ยงอย่างสุดกำลังไม่ใช่แต่หลีกเลี่ยงอย่างเดียว การตกแต่งประดับประดานี้ได้ถูกสับอย่างเหลกละเอียดมาแล้ว สถาปนิกและนักวิจารณ์บางคนที่มีศรัทธาในหลักการของ "Modern Architecture" เดิมอย่างแรงกล้า ถึงกับเรียกว่า "อาชญากรรม" บ้าง หรือเป็น "ภัยสังคม" บ้าง ดังที่เราทราบกันมาเมื่อกล่าวถึง "Functionalism in Architecture" มาแล้ว ขอยกตัวอย่างผลงานของ วอลเตอร์ โกรเปียส ซึ่งเป็น "Functionalist" คนสำคัญคนหนึ่งในอาคารบาวเฮาส์ (Bauhaus) ของเขาทั้งหลัง มีสิ่งเดียวที่เขายอมให้เป็น "เครื่องประดับ" หรือ "ส่วนเกิน" (ถ้าเราจะถือว่ามันเป็นเครื่องประดับ) ได้ คือ ป้ายชื่ออาคารบาวเฮาส์ ทั้งนี้เราถือว่า ตัวอักษรเป็น Abstract Symbols และป้ายชื่ออาคารก็มีหน้าที่ใช้สอย (Function) คือ แจ้งข่าวสาร (to communicate) ให้คนที่ได้พบเห็นทราบว่ามันเป็นอาคารอะไร อันที่จริงกลุ่มสถาปนิกที่เรียกตนเองว่า "Postmodern" นั้นก็แบ่งออกเป็นหลายค่ายและมีการกระทบกระทั่งกระแนะกระแหนกันเองเช่นเดียวกัน บางกลุ่มไม่ยอมรับคำว่า "Postmodern" มาใช้และเรียกกลุ่มตนเองว่า "Postfunctionlist" คือ " หลังสถาปัตยกรรมที่มุ่งประโยชน์ใช้สอยเป็นเรื่องสำคัญ" อย่างไรก็ตามค่ายต่างๆ เหล่านี้จะรวมตัวเป็นค่ายเดียวกันก็ได้ เพราะต่างมีความเชื่อร่วมกันว่า "Modern Architecture" นั้นได้ตายเสียแล้ว อันที่จริงสถาปัตยกรรมในรูปแบบ "Post-modern" นี้ ไม่ใช่เรื่องลึกลับอะไรเป็นแต่เพียงสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นหลังสถาปัตยกรรมในรูปแบบ "Modern" เดิมเท่านั้นเอง แม้กระนั้นก็ตาม คนจำนวนมากต้องประหลาดใจเมื่อได้รับคำบอกเล่าว่าขณะนี้เรายย่างก้าวเข้าสู่ยุค "Postmodern" แล้ว และยุค "Modern" ได้ผ่านพ้นไปแล้วหรือตายไปเสียแล้ว ทำไมเขาจึงประหลาดใจกันเหตุผลก็คือ สาธารณชนเริ่มจะคุ้นกับสถาปัตยกรรมในรูปแบบ "Modern" กันหลังจากที่กลุ่มผู้บุกเบิกทั้งหลายพยายามรณรงค์ต่อสู้มาอย่างยากเย็นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับกันในหมู่สาธารณชน กลุ่มปัญญาชนเหล่านั้นซึ่งมีสถาปนิก นักประวัติศาสตร์ นักทฤษฎีและนักวิจารณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ต้องยอมอุทิศตนเองต้องสร้างศรัทธาและต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อสร้าง "Modern Architecture" ขึ้นมา เมื่อมาถึงตอนนี้แล้วความสำเร็จเหล่านั้นได้รับการบันทึกได้เพียงว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญเหตุการณ์หนึ่งในประวัติศาสตร์เท่านั้น ในปัจจุบันนี้กำลังมีการเขียนถึงประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในช่วง 50 ปีที่ "Modern Architecture" ได้เจริญเติบโตมาจากกระบวนการที่รุนแรงในตอนแรก แล้วต่อมากลายเป็นสถาปัตยกรรมที่ได้รับการยอมรับแพร่หลายทั่วโลก

ขอย้อนกลับไปถึงที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ว่า คนจำนวนมากมักประหลาดใจกันเมื่อทราบว่าเรากำลังย่างก้าวเข้าสู่ยุค "Modern" กันแล้ว เพราะเขาเริ่มจะคุ้นกับ "Modern Architecture" กันเขาเหล่านั้นยิ่งประหลาดใจเมื่อค้นพบว่าขณะนี้ ของเก่าในประวัติศาสตร์เริ่มเข้ามามีบทบาทอีกแล้ว การลอกเลียนของเก่าในอดีตที่เรียกว่า อิเคลคติซิสม์ (Electicism) เหล่านี้ที่เคยเป็นของต้องห้ามอย่างเด็ดขาดตามที่ได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ บัดนี้ได้รับการยกย่องสรรเสริญอีกครั้งในยุค (Postmodern) แต่แน่นอนคงไม่มีใครลอกเลียนของเก่ามาทั้งดุ้น เห็นจะต้องมีการนำมาดัดแปลงกันบ้าง สถาปนิกบางคนเมื่อนำเอาของเก่าในประวัติศาสตร์กลับมาใช้อีก โดยที่ความรู้เกี่ยวกับของเก่าเหล่านั้นกระพร่องกระแพร่งจึงทำให้สิ่งที่เขานำกลับมาใช้นั้นประหลาดดังประวัติศาสตร์ที่เขาแต่งขึ้นมาเอง การนี้กว่าจะเข้ารูปเข้ารอยคงจะใช้เวลาอีกนาน ในที่สุดจะขอยกตัวอย่างอาคารที่จัดว่าเป็นสถาปัตยกรรมในรูปแบบ "Postmodern" ที่มีชื่อหลังหนึ่งคือ อาคาร เอ.ที. แอนด์ ที. (A.T. and T. Building) โดย ฟิลิป จอห์นสัน (Philip Johnson) ในเมืองนิวยอร์คและจะขอคัดบทความของ เอ-ดา หลุยส์ ฮักซ์เทเบิล ซึ่งเป็นนักวิจารณ์สถาปัตยกรรมที่มีชื่อเสียงที่สุดคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ในหัวเรื่องว่า "สถาปัตยกรรมมาถึงจุดเปลี่ยนแนว" ซึ่งดั้งเดิมตีพิมพ์ในวารสาร The New York Review of Books ดังต่อไปนี้คือ "บางครั้งเป้าหมายก็มิใช่เป็นเครื่องกำหนดวิธีการเสมอไป บางหนวิธีการก็ใช้กำหนดอะไรไม่ได้เลย ตัวอย่างเช่นแม้ดิฉันจะยกย่องรสนิยมและสติปัญญาของ ฟิลิป จอห์นสัน อยู่ แต่ดิฉันเห็นจะฝืนให้ความสนใจต่ออาคาร เอ.ที. เอนด์ ที. ของเขาที่นิวยอร์คไม่ไหวแน่ ไม่ละ ดิฉันขอถอนคำพูดดีกว่าเอาเป็นว่าดิฉันให้ความสนใจอย่างจริงจัง เพราะเป็นการออกแบบอย่างต้น ๆ ถึงจะใช้สติปัญญามากแต่ก็เป็นสถาปัตยกรรมชั้นที่แย่มาก แม้จะใช้ความละเอียดและลงทุนมากมายแต่ก็ไม่ได้ทำให้มันดีขึ้นเลย จะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์จึงจะทำให้อาคารที่สร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นเป็นงานศิลปะได้ ต้องมีการทำอะไรมากกว่าทำให้คนมองดูอย่างฉาบฉวยเกิดความพอใจ แต่อาคารเหล่านี้กลับได้รับการยกย่องกันทั่วไปว่าเป็นสถาปัตยกรรมแบบ "Post-modern " อ้างว่าช่วนให้นึกถึงอาคารแบบนี้อย่างจริงจังจะต้องทำการประเมินค่าถึงวิธีการที่สถาปนิกนำของเก่าๆ มาใช้กันเสียก่อน ไม่น่าประหลาดว่าของเก่าคือยู่แล้ว แต่เราผ่านยุคนั้นมาแล้วจอห์นสันเองก็พูดอย่างนี้มานาน แต่อิเคลคติซิสม์ (Electicism) หรือการเลือกเฟ้น เฉพาะส่วนดีของแหล่งต่าง ๆ มาใช้นั้นพวกสถาปนิก " Modern " ถือว่าเป็นคำที่สกปรกที่สุดและถือเป็นเสมือนของต้องห้าม แต่จอห์นสันก็ละเมิดกฎเกณฑ์ดังกล่าว เขารักของต้องห้ามนี้มากที่สุดเขาไม่เชื่อว่าอะไรจะต้องเป็นของต้องห้าม

อันที่จริง การละเมิดกฎเกณฑ์ หรือการจงใจนำเอาของ "ต้องห้าม" นี้กลับมาใช้ใหม่ของรูปแบบ "Postmodern " นี้ไม่ใช่สิ่งประหลาดมหัศจรรย์แต่ประการใดเพราะเหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าในประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในการที่จะมีการเปลี่ยนแปลงจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่งหรือในการที่จะเกิดรูปแบบ (style) ใหม่ในศิลปะและสถาปัตยกรรมนั้น จะต้องมีการต่อต้านซึ่งกันและกัน มีการโจมตีซึ่งกันและกันและมีแนวทางที่ผันแปรแตกต่างกันไปจากแนวทางปกติ เช่น เมนเนอริสม์ (Mannerism) ในศตวรรษที่ 16 ต่อต้านพฤติการณ์ลักษณะคลาสสิคของเรอเนซองส์ โดยเฉพาะในช่วงเวลาก่อนที่จะเกิดรูปแบบใหม่ (New Style) ของศิลปะ คือ รูปแบบบาโรคในปลายศตวรรษนั้น และต้นศตวรรษที่ 17 หรือการที่มีนีโอคลาสสิคซิสม์ (Neoclassicism) ต่อต้านโจมตีบาโรคและโรโคโคในปลายศตวรรษที่ 18 และปราบทั้งสองรูปแบบนี้เสียราบคาบในต้นศตวรรษที่ 19 เป็นต้น อีกประการหนึ่งในด้านที่สถาปนิก " Postmodern " นิยมเอาของเก่าในอดีตกลับมาใช้ใหม่นี้ก็เช่นกันไม่ว่าจะเป็นสิ่งประหลาดมหัศจรรย์อะไร เพราะเกิดมาแล้วในประวัติศาสตร์เช่นในศตวรรษที่ 19 ที่ผ่านมาก่อนที่จะเริ่ม "Modern Architecture" ในต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้น การที่เราถอยหลังไปหาของเก่าในอดีตและนำกลับมาใช้ใหม่ของ " Postmodern "ในยุคช่วงต่อ (Transitional Period) เปรียบเสมือนการวิ่งกระโดดไกลที่เราจะต้องถอยหลังมาตั้งหลักเสียก่อน ก่อนที่จะมีแรงกระโดดไปให้มากที่สุด สู่อนาคต ขณะนี้เราทั้งหลายก็เพียงแต่หวังว่ามันจะเป็นเช่นนั้น คือ หวังว่าสถาปนิกทั้งหลายคงไม่ถอยหลังมาตั้งหลักให้นานนัก ก่อนที่จะวิ่งไปกระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดด มิฉะนั้นเราจะตามวิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายเขาไม่ทัน ในปัจจุบันนี้เราก็อาจกล่าวได้ว่า สถาปัตยกรรมกำลังล้าหลังเทคโนโลยีอยู่มากแล้ว ถ้าเรามองดูผลงานสถาปัตยกรรมรอบ ๆ ตัวเราขณะนี้แล้วทำใจให้เป็นธรรม วิเคราะห์เปรียบเทียบดูว่ามันได้แตกต่างก้าวหน้าไปจากผลงานของสถาปนิกในกลุ่มผู้บุกเบิก " Modern Architecture " ทั้งหลาย เช่น แฟรงค์ ลอยด์ไรท์, วอลเตอร์ โกรเปียส, ลุดวิก มีส แวน เดอร์โรห์, เลอ คอร์บูซิเอร์ คนอื่นๆ อีกมากที่เขาสร้างสรรค์ไว้เมื่อ 50 ถึง 60 ปีที่แล้ว หรือไม่เพียงใดและในขณะเดียวกัน ถ้าเราลองศึกษาความก้าวหน้าทางด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันแล้ว เราจะเห็นว่าในระยะเวลาเดียวกันนั้นเขาเจริญรุดหน้าไปไกลอย่างยิ่ง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดที่สุดก็คือ ทางด้านอวกาศ เป็นต้น ฉะนั้น ในขณะนี้เราทั้งหลายก็ได้แต่หวังว่า "Schism" ระหว่างสถาปัตยกรรมและเทคโนโลยี คงจะไม่เกิดขึ้นอีกดังที่มันเคยเกิดขึ้นมาแล้วในศตวรรษที่แล้วและหวังว่ายุค "Postmodern" ที่เราถือว่าเป็นเพียง "ยุคช่วงต่อ" นี้คงไม่กินเวลายืดยาวไปมาก นักก่อนที่สถาปัตยกรรมในรูปแบบใหม่ที่เป็นสถาปัตยกรรมร่วมยุคอวกาศอย่างแท้จริงของเราจะเกิดขึ้น

ข. <u>การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเชิงเทคนิค</u>

1. <u>วัสดุตกแต่ง</u> วัสดุที่ใช้กับโรงแรมจะต้องมีคุณสมบัติที่สะดุดตาคงทนถาวร และจะต้องเป็นวัสดุที่ดูแลรักษาทำความสะอาดได้ง่ายเพื่อประหยัดค่าดูแลรักษา วัสดุที่ไม่เปื่อนง่าย ได้แก่วัสดุประเภทหิน อิฐ ไม้ โลหะ กระจก ดังจะกล่าวถึงวัสดุที่ใช้บ่อยที่สุดและเหมาะสมกับโรงแรมดังต่อไปนี้

1.1 <u>วัสดุประเภทหิน</u>

สำหรับผนังภายใน และ ภายนอกของโรงแรมนับว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมที่จะกรุด้วยวัสดุประเภทหิน อันได้แก่ หินประเภทเนื้อละเอียด สามารถทนต่อดินฟ้าอากาศ หรือ ใช้กันผนังและพื้นที่ใช้งานสมบุกสมบัน ตลอดจนเนื้อที่ที่ผู้คนพลุกพล่านเนื่องจากหินทนทานต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย

เหตุสำคัญที่เลือกใช้หินก็เนื่องจาก หินมีคุณสมบัติที่ให้ความงดงามที่ประทับใจมีค่าหรูหรา ดังนั้นถ้าสถานที่ที่เหมาะแก่การใช้หินมากที่สุดของโรงแรมก็ได้แก่ทางเข้าช่องบันได ผนังภายนอกของช่องลิฟท์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุประเภทหินยังแบ่งเป็นชนิดต่างๆ ดังนี้

– หินหล่อ ได้แก่ วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์ คุณมีคุณค่าน้อยกว่าหินแท้แต่มีความงดงาม คงทนและบำรุงรักษาได้ง่ายเท่ากับหินแท้

– หินแกรนิต มีสีต่างๆ ให้เลือกได้แก่ สีดำ ฟ้า เทา น้ำตาล มีราคาแพงอยู่บ้างแต่ประหยัดค่าบำรุงรักษาได้ดี

– หินอ่อน สามารถหนความสลักปรกได้ดี หนต่อสารเคมีได้บ้างบางชนิดดังนั้น

จึงมักใช้หินอ่อนเฉพาะกับผนังภายในเป็นส่วนมาก เป็นหินที่มีราคาแพงกว่าหินชนิดอื่น มีสีให้เลือกมากมาย เช่น สีขาว, เทา, ครีม, ชมพู, ดำ, เขียว เป็นต้น

ส่วนหินชนิดอื่นๆ ที่มิได้นำมากล่าว ณ ที่นี้ ได้แก่

และ

2. <u>วัสดุประเภทดินเผา</u>

เป็นวัสดุที่นำมาใช้กรุพื้นและผนัง ราคาถูกกว่าหิน หนทานต่อดินฟ้าอากาศหนการสึกกร่อน บำรุงรักษาง่าย ตลอดจนมีสีและลายให้เลือกได้กว้างขวางกว่า ดังจะกล่าวเป็นชนิดต่อไปนี้

<u>อิฐ</u> สามารถนำมาใช้ได้โดยสีธรรมชาติของมัน หรือจะทาสีทับก็ได้ ซึ่งใช้ได้ทั้งภายในและภายนอกอาคาร สีธรรมชาติของอิฐมี แดง แสด เหลือง เทาหรือสีขาว ราคาถูกกว่าหิน ถ้าหากใช้อย่างถูกวิธีจะให้ความคงทนและง่ายต่อการบำรุงรักษา

<u>กระเบื้อง</u> กระเบื้องดินเผาใช้เป็นวัสดุกรุต่างๆ มีสี – พื้นผิวและลายให้เลือกมากมาย ส่วนมากใช้กรุเสา ผนังและพื้นใช้ได้ดีและมีราคาถูก

3. <u>ไม้</u>

เป็นวัสดุที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งขาดไม่ได้ในการออกแบบซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุกรุผนังพื้น ตลอดจนเครื่องเรือนอุปกรณ์โดยทั่วไป โดยใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม้จริงไม้อัด แผ่นป้องกันความร้อน ป้องกันเสียงสะท้อน เป็นต้น ประโยชน์สำคัญที่ได้จากการใช้วัสดุประเภทไม้คือมีความอ่อนตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ดีและไม่มีความเปียกชื้นขณะก่อสร้างสามารถก่อสร้างได้เร็วและราคาถูกสามารถรื้อถอนและนำมาประกอบใหม่ได้ง่าย ซึ่งหาวัสดุที่มีคุณลักษณะเหมือนไม้ได้ยากมากทั้งยังทำความสะอาดง่าย ให้ความงดงามและราคาถูกอีกด้วย แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

- ไม้ธรรมชาติ สามารถแปรรูปให้เข้ากับงานได้ง่าย มีความน่าสนใจ ความงดงามและมีลายในตัวของมันเอง สามารถนำมากรุผนังภายในของอาคาร นำมาใช้ในการสร้างโครงผนังและเครื่องเรือนต่างๆ ได้

- ไม้อัด ไม้อัดที่จำหน่ายในท้องตลาดแบ่งออกเป็นหลายชนิดด้วยกัน เช่น ไม้อัดยาง ไม้อัดสัก ตลอดจนขนาดความหนาที่แตกต่างกันออกไป เช่น 4 มม. 10 มม. 20 มม. เป็นต้น ไม้อัดมีคุณลักษณะพิเศษ คือ โครงสร้างแข็งแรงสามารถนำมาย้อมสีเคลือบแล็คเกอร์ หรือพ่นสีให้มีสภาพคงทนถาวรได้ ไม้อัดจึงนับว่ามีประโยชน์ไม่ว่ากรุผนังหรือทำเครื่องเรือนก็ตาม

- ได้แก่ วัสดุซึ่งอัดประสานกันจากเศษไม้ หรือเยื่อไม้ด้วยกาวออกมาเป็นแผ่นมีขนาดต่าง ๆ ราคาถูก สามารถนำมาใช้กับผนังภายในเมื่อเคลือบสีด้วยแล้วมีความคงทนและทำความสะอาดได้ง่าย เช่นกัน

4. วัสดุประเภทโลหะ

ปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไม่ว่าจะเป็นวัสดุกรุในโครงสร้าง หรือใช้ในอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ก็ตาม โลหะพื้นฐานที่มักนิยมใช้กัน เช่น เหล็กกล้า เหล็กปลอดสนิม อลูมิเนียม แมงกานีส โลหะผสมอลูมิเนียมบรอนซ์ ซึ่งสามารถขึ้นรูปรีดเป็นแผ่นหล่อขึ้นใช้ในรูปร่างลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

- เหล็ก เหล็กที่ใช้ทำเครื่องเรือนมี 2 ชนิด คือ เหล็กแผ่นและเหล็กท่อกลมซึ่งมีให้เลือกอยู่หลายขนาด สามารถดัดแปลงรูปร่างได้ด้วยการหล่อให้เป็นรูปอย่างไรก็ได้ ผิวชั้นสำเร็จทำได้หลายอย่าง เช่น ชุบโครเมี่ยม พ่นสี รมดำ แต่เหล็กมีข้อเสีย คือ เป็นสนิม ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีผู้นิยมทำเครื่องเรือนที่ผลิตเป็นอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องเรือนเหล็กที่ใช้กรรมวิธีดัดนั้นมีราคาถูกที่สุด ส่วนที่ใช้กรรมวิธีหล่อนั้นแพงกว่าประมาณ 3 เท่า โดยเฉพาะที่ต้องหล่อเป็นลวดลายพิเศษซึ่งต้องใช้ช่างแกะสลักไม้ขึ้นเป็นแบบเสียก่อน

อนึ่ง วัสดุประเภทเหล็กอาจยืดหดตัวเองได้ ตามอุณหภูมิที่ต่างกัน ดังนั้นจึงไม่เหมาะสำหรับนำไปประกอบเครื่องเรือนร่วมกับวัสดุอื่นๆ เช่นใช้เก้าอี้นั่งเป็นไม้แต่ขาเป็นเหล็กขันน็อตติดกัน เมื่อใช้ไปจะพบว่ารอยต่อคลอนแคลนแก้ไม่หาย แต่ถ้าใช้เหล็กทำทั้งตัวก็จะทนทานและแข็งแรง

– <u>สเตนเลส</u> เป็นโลหะที่ดีพิเศษกว่าเหล็กธรรมดาตรงที่ไม่เป็นสนิมและแข็งแกร่งแต่ราคาสูงกว่าประมาณ 3 เท่าขึ้นไป เหมาะกับการทำเครื่องเรือนระดับปานกลาง จนกระทั่งระดับหรูหรา มีทั้งชนิดแผ่นความหนาต่างกันและชนิดเป็นท่อกลมแบบสเตนเลสใช้ร่วมกับไม้ได้ดีกว่าเหล็กธรรมดา แต่ก็ยังไม่ถือว่าดีมาก ดังนั้น ตรงรอยต่อที่ระหว่างไม้กับเหล็ก จึงมักมีรอยร้าวกันอย่างเรียบร้อยจึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการยืดหดตัว ที่เนื่องจากสเตนเลสมีผิวที่เป็นมันสะท้อนแสง จึงดูโปร่งเบากว่าไม้ เป็นคุณลักษณะอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้น หากแบบเครื่องเรือนที่ออกมาดูจะหนาและใหญ่ แต่ถ้าหากให้ส่วนนั้นเป็นสเตนเลสก็จะช่วยพรางตาให้ดูโปร่งเบาลงได้ ทั่วไปนิยมใช้ทำขาตู้ โต๊ะ หรือส่วนที่เป็นคานโครงรับน้ำหนัก

– <u>ทองเหลือง</u> เป็นโลหะผสมที่มีความแข็งแกร่ง ผิวสีทองและแพงกว่าสเตนเลส รวมทั้งบำรุงรักษายากกว่าอีกด้วย แต่เครื่องเรือนทองเหลืองที่มีการใช้ทองเหลืองนั้น มักเป็นเครื่องเรือนชั้นสูงที่มีราคาแพง จึงได้รับการดูแลเป็นอย่างดีไปในตัวอยู่แล้ว ทองเหลืองสามารถรีดเป็นแผ่นตัดโค้งงอหรือหล่อเป็นลวดลายได้ไม่จำกัดอาจผสมระหว่างทองเหลืองกับเครื่องเรือนสเตนเลสในเครื่องเรือนชั้นเดียวกันได้อย่างดี เครื่องเรือนทองเหลืองนั้นจะมีความคงทนและมีค่ามากกว่าเครื่องเรือนไม้ด้วย

– <u>อลูมินั่ม อัลลอยด์</u> เป็นโลหะอีกแบบหนึ่งที่ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อทดแทนเหล็กโลหะนี้มีความแข็งแรง มีน้ำหนักเบา และไม่เป็นสนิม มีคุณสมบัติเหมาะกับการใช้หล่อแบบลวดลาย ละเอียดอ่อนอย่างมาก สามารถทำผิวสำเร็จได้หลายแบบ เช่น พ่นสี รมดำ ชุบสี นอกจากนี้อัตราการยืดหยุ่นตัวยังน้อยอีกด้วยจึงใช้ร่วมกับไม้หรือวัสดุอื่นได้ดี ราคาของอลูมินั่ม อัลลอยด์จะแพงกว่าเหล็กประมาณ 2 เท่าเป็นโลหะที่นิยมมากในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระบบแสง

การใช้แสงในการตกแต่งภายในโรงแรม

แสง เป็นแผ่นกระจายของพลังงานคลื่นที่เป็นคลื่นตามขวาง เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ 5 10^{14} 10^{15} ไซเคิลต่อวินาที มีผลต่อประสาทสายตา แสง เป็นพลังงานที่ไม่มีน้ำหนัก มีระบบมาตรฐานทั่วไปดังนี้

1. (จุดรวมแสง) เป็นการรวมแสงเข้าหาจุดตรงกลางหรือเป็นการบีบลำแสงให้เข้ามารวมที่จุดกลาง มีทั้งรวมกันเป็นจุดรวมแสงเล็ก ๆ ( ) หรือบีบแสงให้มารวมเป็นเส้นตรง เป็นลำแสงพุ่งตรงไปอย่างแสงพุ่งจับตรงเป็นที่ๆ ไป

2. แสงกระจายออกโดยรอบ เป็นการแผ่กระจายของคลื่นแสงออกจากแหล่งกำเนิดโดยรอบ ไม่มีทิศทางเฉพาะเจาะจงจึงเรียกได้ว่าเป็นแสงสว่างทางอ้อม

3. แสงสว่างสุกใส เป็นลักษณะของแสงระยิบระยับ มีประกายเป็นจุด ๆ เป็นแสงที่เกิดจากต้นกำเนิดแสงหลายจุดหรือจุดเดียว แต่มีการกระจายแสงออกทำให้เกิดความสวยงาม

แสงประดิษฐ์และแสงธรรมชาติ

แสงธรรมชาติในที่นี้หมายถึงแสงจากดวงอาทิตย์ (ซึ่งตามความจริงแล้วมีทั้งแสงจากดวงจันทร์และดวงดาวด้วย) แต่ส่วนใหญ่แล้วมนุษย์เราจะใช้ประโยชน์จากแสงดวงอาทิตย์มากที่สุด สำหรับแสงจากดวงจันทร์และดวงดาวนั้นเป็นเพียงแสงประดับสร้างบรรยากาศเฉพาะกาลเท่านั้น เช่น บนยอดเรือท่องเที่ยวหรือบนยอดตึกโรงแรมในเวลาที่ต้องการบรรยากาศหวานชื่นหรือโรแมนติคเท่านั้น โดยจะไม่ให้ความสว่างมากของแสงประดิษฐ์มาข่มได้ คำว่าแสงจากดวงอาทิตย์มิได้หมายถึงเฉพาะลำแสงที่สอดส่องมาถึงเท่านั้น ยังหมายถึงแสงสว่างทั่วฟ้าที่สะท้อนจากแสงอาทิตย์ไปยังเมฆบนท้องฟ้า ตึกบริเวณใกล้เคียงและสิ่งแวดล้อมบางอย่าง จึงสรุปเวลาที่ได้รับแสงธรรมชาติทั้งหมด คือ เวลาที่ดวงอาทิตย์ขึ้นสู่ขอบฟ้าจนตกลับขอบฟ้า

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแสงธรรมชาติทางธรรมชาติคือ ปริมาณเมฆบนท้องฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะภูมิประเทศ ช่วงฤดู และความเบี่ยนเบนของการโคจร

แสงประดิษฐ์ นับเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญในการตกแต่งภายในเกือบจะเรียกว่าเป็นเครื่องมือกลไกในงานสถาปัตย์ แสงประดิษฐ์เป็นสิ่งที่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยกันสร้างสรรขึ้นมาจนในปัจจุบันแทบทุกมุมมองของโลกใช้แสงไฟประดิษฐ์และไม่เพียงแต่จะใช้เฉพาะตอนกลางคืน ตอนกลางวันก็ใช้ด้วยและไม่เพียงแต่ใช้เพื่อความสว่างเท่านั้น ยังประโยชน์ไปถึงความสวยงามและผลพลอยได้ในทางอื่น เช่น การใช้ไฟช่วยจัด อันเป็นประโยชน์ต่อตัวสินค้าเป็นต้น แสงประดิษฐ์ในปัจจุบันแบ่งได้ 3 ชนิด

1. แสงไฟจากหลอดทังสเตน หรือหลอดไฟ
2. แสงไฟจากหลอดฟลูออเรสเซนต์
3. แสงไฟวิทยาศาสตร์ประยุกต์ อันได้แก่ แสงแฟลช แสงเลเซอร์ ในที่นี้จะกล่าวเพียงแบบที่ 1 และ 2 เท่านั้น

1. หลอดไฟทังสเตน

กำเนิดแสงได้จากไส้หลอดที่ได้รับกระแสไฟแล้วจะเกิดความร้อนและปรากฏแสงสว่างขึ้น ดังนั้นจึงเป็นหลอดไฟที่มีอุณหภูมิสูงมาก อาจถึง 2500–3000 ในปัจจุบันหลอดไฟจะมีรูปร่างต่าง ๆ มากมายเช่น รูปหัวทรงกลมใหญ่ เล็กรูปหัวยาวแหลม หรือ มีโลหะฉาบที่กระจก เพื่อบังคับทิศทางของแสง ซึ่งจะมี 5 ลักษณะ ดังจะกล่าวต่อไป หลอดไฟทังสเตนมี 2 ประเภท คือ แบบเป็นเขี้ยวและแบบเกลียว มีหลายชนิด คือ

1.1 หลอดขาวขุ่น เหมือนหลอดไฟฟ้าธรรมดาแต่เคลือบผิวเป็นสีขาวขุ่น ซึ่งที่เคลือบนี้จะมีคุณภาพ คุณสมบัติที่ตัดแสงที่ส่องออกมาให้ได้แสงที่นุ่มนวลกับสายตามากกว่าหลอดไฟทั่วไป

1.2 หลอดไฟฟ้าธรรมดาทั่วไป ให้แสงสว่างที่ใสแต่อาจทำให้เกิดแสงสว่างที่มีสีค่อนข้างไปทางสีเหลือง

1.3 หลอดใสสีฟ้า เหมือนหลอดไฟธรรมดาแต่ผิวหลอดเป็นสีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 หลอดรูปทรงเห็ด เป็นหลอดที่ให้แสงสว่าง

ไม่มากนัก ใช้เป็นไฟให้แสงสว่างเฉพาะจุดที่ต้องการ

1.5 หลอดไฟฟ้าเล็กที่มีทั้งแบบธรรมดาและแบบเคลือบสีต่างๆ ซึ่งใช้กับไฟฟ้าติดผนังหรือการตกแต่งที่ใช้ไฟฟ้าประดับประดาเป็นหัวแถวแบบต่างๆ ในงานฉลอง

1.6 หลอดเทียน มีทั้งแบบบิดเป็นเกลียวและแบบเรียบใช้กับไฟช่อ, ไฟผนัง

1.7 หลอดฉาบผิวภายใน ผิวที่ฉาบจะช่วยให้แสงสว่างเพิ่มขึ้นกว่าปกติ ส่วนมากใช้กับไฟชนิดผนัง ให้แสงสว่างมาก เพราะมีกำลังแสงมากกว่าหลอดไฟแบบธรรมดา

1.8 หลอดฉาบผิวภายในแต่ฉาบด้านหัวหลอด คล้ายกับชนิดที่ 7 แต่ฉาบด้านหัวหลอดเพื่อให้แสงสว่างสะท้อนกลับไปด้านหลัง แสงจะไปสะท้อนฉากด้านหลังออกมาให้สว่างมากขึ้น

1.9 สปอตไลท์ มีกำลังที่ให้แสงสว่างมากกว่าหลอดไฟฟ้าธรรมดาๆ ทั่วไป ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรใช้ในบ้านเพราะจะทำให้เปลืองไฟฟ้า มีทั้งชนิดธรรมและชนิดกันน้ำได้

โดยสรุปแล้วไฟหลอดนี้มีประโยชน์กว้างขวางมาก จะเห็นได้จากบ้านนอกคอกนาตามต่างจังหวัดก็ใช้หลอดไฟในการให้ความสว่าง จนถึงในโรงแรมใหญ่ ๆ หรือในไนท์คลับก็ใช้หลอดไฟในการให้ความสว่าง ทั้งนี้ก็เพราะว่าหลอดไฟนี้มีชนิดประเภทให้เลือกมากมายแล้วแต่เหตุผลของการใช้ จึงเป็นต้นกำเนิดความสว่างที่สำคัญยิ่ง

<u>ข้อเปรียบเทียบระหว่างหลอดไฟกับหลอดเรืองแสง</u>

<u>หลอดไฟ</u>	<u>หลอดเรืองแสง</u>
1. ทำให้เกิดไฟชนิดเป็นจุด ซึ่งจะสามารถขยายให้จุดกว้างขึ้นหรือส่องไปยังที่ที่ต้องการ (บังคับทิศทางได้)	1. ทำให้เกิดแสงสว่างเป็นเส้นยาวตามความยาวของท่อแสงในการทำงานแสงควรจะมาจาก 2 แหล่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการกระจายแสง 5 ลักษณะ

1. หมายถึง การส่องแสงลงด้านล่างมากกว่า 90% โดยแทบจะไม่มีแสงเหลือกระจายขึ้นด้านบนเลย

2. หมายถึง การส่องแสงลงด้านล่าง 60%-90% โดยมีแสงกระจายขึ้นด้านบนบ้าง

3. คือ แสงขึ้นและลงเท่ากันโดยปริมาณเกือบ 50%-50% หรือแสงที่กระจายโดยรอบ

4. หมายถึง แสงส่องขึ้น 60%-90% โดยมีการกระจายลงด้านล่างบ้าง

5. หมายถึง แสงส่องขึ้นมาด้านบนมากกว่า 90% โดยแทบไม่มีแสงส่องลงด้านล่างเลย

การสะท้อนของสี 25 สีดังนี้

ขาว	80-90%	เขียวอ่อน	25-50%
งาช้าง	70-80%	เขียวแก่	15-25%
เทาเงิน	75%	เขียวมะกอก	15-21%
เหลืองสด	65-75%	น้ำตาลอ่อน	32%
ครีม	65-75%	แดงสด	15-25%
เทาอ่อน	69-72%	เหลืองอมน้ำตาล	5-15%
ชมพูม่วง	60-65%	น้ำเงินแก่	10-20%
เนื้อ (ครีมอมชมพู)	55-64%	โอ๊คเข้ม	13%
เทาเข้ม	35-50%	น้ำตาล	8-12%
ชมพู	40-70%	ไม้มะฮอกกานี	8%
เทาหม่น	32-40%	แดงเข้ม	7%
แทน (น้ำตาลส้ม)	35%	ไม้วอลนัท	7%
		ดำ	2.5%

วัสดุสำหรับช่วยในการสร้างสีของแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการง่ายที่สุด ในการให้สีของแสงสำหรับการแสดงคือ การวางวัตถุสีใสตรงหน้าแสงไฟให้แสงไฟที่ผ่านไปเกิดแสงสีได้ สามารถเปลี่ยนสีไม่จำกัดเป็นการง่ายในการใช้แสงสี โดยไม่ต้องหาจำนวนหลอดไฟสีให้มากตามต้องการเป็นการทุ่นค่าใช้จ่ายวัสดุมี 3 ชนิดที่นิยมใช้กันทั่วไป คือ

1. พลาสติก มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันมากมายที่สำคัญคือ ซีนิมอยด์ เป็นวัสดุที่แข็งแรกมีอายุการใช้งานยาวนานกว่า มีราคาแพง แผ่นซีนิมอยด์ใหม่ๆ ทำงานดีมาก ทนต่อความร้อนได้ดี แต่ความร้อนสูงมากๆ ของหลอดไฟก็มีผลต่อมัน ทำให้อายุการใช้งานลดลง

2. ว้น เป็นสิ่งที่หาได้ง่าย มีสีมากมายไม่จำกัด ราคาถูกกว่าพลาสติก จึงเป็นที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง แต่มีข้อเสียคือมักจะแห้งเปราะและขาดง่าย นิยมใช้ในกิจกรรมชั่วคราว รายการโทรทัศน์บางรายการและในโรงภาพยนต์

3. แก้วสี เป็นวัสดุที่เหมาะสำหรับการใช้กับอุปกรณ์ที่ร้อนมาก ๆ และต้องการให้อายุการใช้งาน เพราะมันทนทานต่อกำลังไฟสูงได้ นอกจากจะใช้ในกิจการโทรทัศน์แล้ว ยังใช้ในโรงภาพยนต์ ไนท์คลับ ภัตตาคาร และธุรกิจอื่นๆ อีกด้วย

การใช้แสงในส่วนต่างๆ ของโรงแรม

ส่วนบริการของโรงแรมที่จะกล่าวถึงการใช้แสง มีดังนี้

- ทางเข้าใหญ่
- โถงพักคอย
-
- ทางสัญจรภายใน
- ห้องพักทั้งแบบห้องธรรมดาและห้องพิเศษ

ทางเข้าใหญ่

เป็นหัวใจสำคัญของการตกแต่งภายในของโรงแรม เป็นหน้าตาสำคัญที่จะบอกให้รู้ว่าโรงแรมนี้อยู่ในระดับไหน เป็นโรงแรมประเภทใด มีบริการระดับไหน แต่ก็มีหลายโรงแรมที่ไม่ประสบความสำเร็จนักกับการออกแบบส่วนนี้ที่จะแนะนำตัวให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสาร... ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น...

ค่าความสว่างของแสงไฟสำหรับทางเข้าใหญ่ที่เรียกว่า
มีค่าเท่ากับ 30 กำลังเทียนเป็นค่าที่เหมาะสมแต่ก็สามารถจะให้มีค่ามากกว่าหรือน้อยกว่าได้บ้างทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะการออกแบบ รูปแบบของดวงโคมควรจะนำเอาลักษณะการออกแบบภายในที่มองจากภายนอกมาใช้ อีกเหตุผลคือ ถ้าได้ออกแบบโคมไฟที่สวยงามแล้วในเวลากลางที่ไม่ได้เปิดไฟ ก็ยังดูดวงไฟสวยงามกลมกลืนกับส่วนอื่น ๆ

ลักษณะการส่องสว่างควรจะสาดแสงลงทางเดียว ตำแหน่งของดวงไฟควรจะอยู่เหนือศรีษะในกรณีที่ดวงไฟฝังใต้กันฝน ถ้าดวงไฟติดผนังหรือเสาควรจะให้มีส่องสว่างกระจายโดยรอบและอยู่สูง แสงอันจัดจ้าของบริเวณนี้แสดงถึงความยิ่งใหญ่หรูหราได้และรู้สึกเป็นการเชื้อเชิญอย่างไม่เป็นทางการ ความจ้าของแสงสว่างไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนดวงไฟเท่านั้นยังขึ้นอยู่กับจำนวนวัสดุที่นำมาใช้ในการตกแต่ง

สรุปแล้วบริเวณนี้ควรจะใช้แสงไฟจากไฟฝังที่สาดส่องลำแสงลงต่ำโดยฝังใต้ที่อยู่สูง และอาจจะติดประดับไฟกิ่งไว้ที่เสาของ ไม่ควรใช้ไฟช่อ ไฟห้อยที่มีลักษณะวิจิตรพิศดารลวดลายมาก ๆ ทั้งนี้เพราะบริเวณภายนอกอาคารฝุ่นผงมาก ถ้าโคมไฟลวดลายมากห้อยต่ำทำให้ สกปรกง่ายแสดงให้เห็นถึงบริการที่ละหลวม ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

<u>ข้อพึงปฏิบัติในการเลือกใช้แสงไฟในส่วนทางเข้าใหญ่</u>

1. ไม่ควรใช้ไฟช่อ เพราะรักษาความสะอาดยากและดูแลไม่เหมาะสมนัก

2. ระวังแสงไฟเข้าตาในกรณีที่ประตูทางเข้าอยู่สูงกว่าระดับพื้นถนนทำให้เวลาเดินออกมาไฟสาดเข้าระดับตาพอดี

3. สำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งไม่ควรใช้แสงไฟสลัว ๆ เพราะจะทำให้มองไม่เห็นความโอ่อ่า

<u>โถงพักคอย</u>

ส่วนบริเวณที่ต้อนรับผู้ใช้บริการ (ทั้งผู้ที่มาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่น ๆ) และเป็นที่รวมผู้ใช้บริการสำหรับการเข้าออกไปทัศนาจรหรือเพิ่งจะมาพักที่โรงแรมส่วนบริการที่มีอยู่ คือ แผนกสอบถาม แผนกต้อนรับ ที่โทรศัพท์ ห้องน้ำ อาจจะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดนตรีและจำหน่ายเครื่องดื่ม โถงพักคอยถ้าเป็นส่วนแนะนำตัวเองของโรงแรมว่า โรงแรมนี้มีบริการระดับไหนหรือเป็นโรงแรมระดับไหนและหรูหราทั้งด้านรูปแบบและวัสดุ จะมี 2 ส่วน คือ ส่วนพักคอยธรรมดาคือมีโซฟาสำหรับนั่งคอยและส่วนนั่งพักคอยที่มีบริการเสียง เพลงและเครื่องดื่ม เป็นการหารายได้ให้แก่โรงแรมทางหนึ่งและเป็นส่วนนัดพบของแขกได้อีกที่หนึ่ง

การใช้แสงไฟควรจะสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไปเพราะจะทำให้ผู้อื่นที่มานั่งอยู่ได้ไม่นาน ถ้ามืดเกินไปก็จะไม่มีใครกล้านั่ง เพราะรู้สึกเหมือนสถานที่กำลังซ่อมบำรุง ห้ามเข้า ยังไม่เรียบร้อยหรือบกพร่องไป การใช้แสงสำหรับบริเวณล็อบบี้ ใช้ได้ทั้งกลางวันและกลางคืน สำหรับกลางวันถ้าใช้แสงธรรมชาติช่วยได้ก็จะเป็นการดีและประหยัดทั้งยังสวยงามตามธรรมชาติ

<u>ข้อควรระวังในการใช้แสงธรรมชาติ</u>

1. แสงธรรมชาติมีรังสีอุลต้าไวโอเลต ทำให้การใช้ของโซว์เปลี่ยนสีหรือซีดจางได้และทำให้วัสดุบางชนิดเสื่อมสภาพเร็วขึ้น เช่น พลาสติกจะเหลืองลงและเปราะหักได้ง่าย

2. แสงธรรมชาติแผ่ความร้อน ทำให้ต้องป้องกันความร้อนภายในอาคารโดยเปิดพัดลมหรือเครื่องปรับอากาศซึ่งจะเปลืองไฟ

3. แสงธรรมชาติควบคุมไม่ได้ ทำให้ส่วนที่ใช้แสงธรรมชาติไม่แน่นอนแปรเปลี่ยนไปเรื่อย

4. หากใช้แสงธรรมชาติส่องผ่านกระจกเพดานลงมา ต้องมีโครงสร้างเพดานที่ดีฝนไม่รั่วและจะต้องระบายน้ำได้เร็ว ๆ ทำความสะอาดง่าย หากมีน้ำขังจะทำให้สกปรกและตะไคร่ขึ้น กระจกชุ่นมัวการใช้แสงไฟประดิษฐ์ในบริเวณนี้ง่ายพอสมควร เพราะใช้ได้กับดวงไฟเกือบทุกประเภทเนื่องจากเหตุผลของการใช้แยกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. <u>ส่วนประชาสัมพันธ์ หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม</u>

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็น และตู้สูง ด้านหลังมีไว้สำหรับเก็บจดหมายและกุญแจ ดวงไฟจึงเป็นแบบติดเพดานหรือห้อยจากเพดานให้ลำแสงสาดลงล่างเพื่อให้ความสว่างหน้าเคาน์เตอร์ และแสงจะต้องไม่ส่องเข้าสายตาคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่วนพักคอย

ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อย, โคมตั้งโต๊ะ ไฟผนังเพดานและไฟติดผนัง ลักษณะโคมควรกระจายแสงทั้งส่องขึ้นและลงกระจายออกรอบด้าน สำหรับไฟโคมตั้งโต๊ะระวังอย่าให้แสงกระจายออกรอบข้างมาเข้าตาคนที่นั่งโซฟา แสงไฟควรจะส่องขึ้นและลงเท่านั้น

3. บริเวณโทรศัพท์ และทางเดินเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟแต่น้อยเพียงเพื่อให้เห็นหนทางเท่านั้นก็พอ เพราะคนที่จะโทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัว และการที่คนจะเข้าออกห้องน้ำก็ไม่ชอบให้มีแสงสว่างจ้าทำให้รู้สึกเขิน ทั้งตอนเดินเข้าและออกมา

โดยสรุปแล้วบริเวณล้อบบี้ เป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภทจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า บริเวณล้อบบี้มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วน การใช้ไฟก็มีหลายประเภทที่เหมาะสมกัน แต่ที่สำคัญและน่าสังวรณ์ไว้ คือ ถ้าใช้ดวงไฟหลายดวงกำลังส่องสว่างแต่ละดวงมีน้อยเมื่อรวมกันแล้วได้ความสว่างที่สมควร จะดูสวยงามมากและแพรวแต่ที่ต้องระวังคืออย่าให้มีผู้มาใช้บริการรู้สึกว่าดวงไฟมากเกินไปจะทำให้รู้สึกร้อนและน่ากลัวทำให้ไม่อยากเข้าใกล้และที่สำคัญอีกข้อหนึ่งต้องไม่ห้อยโคมไฟให้ต่ำนัก ในกรณีที่เพดานที่ต่ำจะทำให้รู้สึกที่ไม่สะดวกสบายนัก ทำให้ล้อบบี้ขาดผู้ใช้บริการ

ข้อพึงปฏิบัติสำหรับการให้แสงสว่างส่วนสัญจรมีดังนี้

1. ตามทางแยกหรือหัวมุม หรือบริเวณที่มีสิ่งของวางอยู่อาจจะเป็นของประดับต้องให้ความสว่างมากขึ้น

2. ทางเชื่อมระหว่างห้องพักไม่ควรสว่างมาก ควรจะให้ความสว่างเพียงเพื่อให้เห็นหมายเลขห้องและรูกุญแจได้

3. ส่วนที่ใช้สอยร่วมกัน เช่นบริเวณหน้าห้องน้ำ โซฟาพักคอยแท่นเขี่ยบุหรี่ (เพื่อความปลอดภัย) นาฬิกาติดผนัง ควรจะให้ความสว่างมากขึ้นกว่าทางเดินอื่น

4. ไม่ควรให้ความสว่างทางสัญจรทำลายความโดดเด่นของส่วนที่บริการอื่นๆ เช่น หน้าภัตตาคาร คอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การให้ความสว่างควรคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละส่วนเพื่อ

การปรับสายตา

6. ส่วนที่ต้องการความปลอดภัยควรจะให้แสงสว่างมาก เช่นหน้าบันไดเลื่อน หน้าลิฟท์ ทางเดินที่สูงต่ำ หน้าประตู (ทางไปโรงรถ) ทางเดิน สระน้ำ

7. ควรจะให้ความสว่างโดยเน้นจุดปลายทางเป็นสำคัญ เช่นทางเดินไปสระน้ำหรือไปห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกีฬา ว่ายน้ำควรจะให้หน้าบริเวณดังกล่าวสว่างมากกว่า ทั้งนี้นอกจากให้เห็นได้ชัดเจนแล้วยังเป็นการนำสายตาไปด้วย และแลดูสวยงาม มีสว่างมากและสว่างน้อยให้ความรู้สึกไม่น่าเบื่อ

8. ถ้าป้ายนำทางหรือป้ายชื่อส่วนต่างๆ ที่ไม่เป็นตู้ไฟ ต้องมีแสงไฟส่องเฉพาะใช้ให้อ่านรายละเอียดเห็นได้ในระยะไกลไม่ต่ำกว่า 5 เมตร (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสูงและรูปแบบของป้ายด้วย)

<u>ห้องพัก</u>

ห้องพัก หมายถึง ห้องพักอาศัยที่เช่าจากโรงแรม มีหลายแบบและขนาดให้เลือกอีกทั้งราคาก็ต่างกันด้วยสิ่งที่มีภายในห้อง คือ เตียงนอน จะเป็นเตี่ยวหรือคู่ โต๊ะเครื่องแป้ง เก้าอี้พักผ่อน ห้องน้ำ ห้องส้วม อาจจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ตู้เย็น วิทยุ โทรทัศน์

<u>การใช้แสงไฟภายใน</u>

ใช้ได้ในลักษณะการติดตั้งทั้ง 5 แบบ คือ

1. ไฟซ่อนห้อยจากเพดาน
2. ไฟฝังเพดาน
3. ไฟติดผนัง
4. ไฟกิ่ง
5. ไฟโคมตั้งที่เคลื่อนย้ายได้

ตัวสวิทช์เปิด – ปิด ควรจะอยู่ใกล้ประตูทางเข้าและมีตัวควบคุมความสว่างจ้าของแสง

สำหรับภายในห้องควรใช้หลอดไฟ และห้องน้ำใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์เป็นหลัก อาจมีโคมหลอดสวยงาม บริเวณโต๊ะเครื่องแป้งควรจะสว่างมากตำแหน่งของดวงไฟที่เหมาะสมภายในห้อง คือ บริเวณใกล้กับหัวเตียง บริเวณตรงกลางห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ต้องสว่างมาก) บริเวณโต๊ะเครื่องแป้ง (ต้องสว่างมาก) บริเวณเข้าออกใกล้ประตู ภายในห้องน้ำ (ต้องสว่างมาก) หน้ากระจกในห้องน้ำ (ต้องสว่างมาก) นอกจากนี้แล้วแต่ความหรูหราของห้องและราคา

ระยะความสูงและขนาดของดวงไฟสำหรับที่ต่าง ๆ ในห้องพัก

ที่ตั้ง	ขนาดความสูงจากพื้น	ขนาดไฟที่แนะนำ
เตียงเดี่ยว	130 ซ.ม.	30 วัตต์
เตียงคู่	130 ซ.ม.	40 วัตต์
เตียเดี่ยว 2 เตียงใกล้กัน	130 ซ.ม.	30 วัตต์ 2 หลอด
กลุ่มเฟอร์นิเจอร์พักผ่อน	135.5 ซ.ม. ขึ้นไป	เลือกตามขนาดเฟอร์นิเจอร์ ประมาณ 30 วัตต์
โต๊ะเครื่องแป้ง	38–45 ซ.ม. จากพื้นโต๊ะ	30–40 วัตต์ ตามแต่ขนาดของโต๊ะ

การใช้แสงไฟในห้องพัก จะมีลักษณะวิธีปฏิบัติเหมือนการใช้ไฟฟ้าในบ้านพักอาศัย เนื่องจากมีคุณสมบัติที่สำคัญเหมือนกัน คือให้ความสว่างได้หลายขนาดทั้งจ้าและสลัวได้

สรุปการใช้แสงสว่างภายในโรงแรม

1. ต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการเป็นหลัก
2. ต้องศึกษากิจกรรมของสถานที่แต่ละแห่ง
3. ทำความเข้าใจคุณลักษณะและคุณสมบัติของดวงไฟแต่ละชนิด
4. การใช้แสงไฟที่ดี ต้องไม่ทำลายจุดประสงค์ ความงาม ความโดดเด่นของส่วนที่ใช้ หรือบริเวณใกล้เคียง แต่ต้องช่วยหนุนให้ส่วนต่างๆ ตรงจุดหมายที่ต้องการ
5. การใช้แสงไฟที่ดี ต้องไม่ใช่ใช้ดวงไฟมากๆ หรือรูปแบบวิจิตรพิศดารเท่านั้น
6. การใช้แสงไฟที่ดีต้องไม่ใช่สักแต่ติดตั้งเข้าไป ยังต้องการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นควรใช้ให้กลมกลืนไปกับประโยชน์ใช้สอย

การให้แสงสว่างก็เป็นสิ่งสำคัญในห้องมืดอาจจะใช้สีที่ใสสว่างจะช่วยให้ห้องสว่างขึ้น สำหรับห้องที่สว่างเกินไปอาจใช้สีให้น้อยลง ช่วยให้ดูสลัวลงได้ ชาวอียิปต์ระบายสีของคนด้วยสีสด เพราะภายในวิหารเป็นสถานที่มืดครึ้ม ความมืดจะช่วยเปลี่ยนสีสดๆ ให้จางลงได้เป็นอย่างดี

ห้องซึ่งกว้างมากไปหรือแคบเกินไป อาจแก้ให้แคบลงหรือกว้างขึ้นได้ด้วยการใช้สีประเภท หรือ ซึ่งเป็น จะดูแคบลงส่วนที่เป็น จะดูกว้างขึ้นด้วย

<u>การใช้สีสำหรับตกแต่งห้องต่าง ๆ</u>

<u>ห้องรับแขก</u>

โดยเหตุที่ห้องรับแขกเป็นที่ต้อนรับและเป็นที่สนทนาปราศัยในยามว่างสีที่ควรใช้เป็นสีที่เหมาะสมแก่การจะทำให้มีจิตใจเบิกบาน ไม่ควรใช้สีโลดโผนรุนแรงหรือสีที่มีหลายสีเกินไปนัก เพราะจะทำให้ผู้ใช้ห้องดูรู้สึกว่าวุ่นวายและปวดหัวตามไปด้วยสมาธิก็ไม่อาจอยู่ที่การดูแลเช่นกันการใช้สีอย่างประณีตสำหรับห้องรับแขก อาจใช้โทนสีอุ่น เช่น สีอ่อนๆ ผสมนิดหน่อยสำหรับสิ่งตกแต่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ใช้สีสว่าง เมื่อรวมกันทั้งหมดจะดูเด่นตา อันที่จริงภายในห้องรับแขกมีการใช้สีได้หลายสีไม่มีกำหนดแต่ทั้งนี้ก็ต้องดูให้งามและเหมาะกับประโยชน์ใช้สอย รวมทั้งความรู้สึกของผู้ใช้ห้อง

<u>ห้องพักผ่อน</u>

ซึ่งใช้เป็นที่อยู่ในเวลากลางวันเป็นส่วนมาก จะใช้สีให้เข้มกว่าสีสำหรับห้องนอนก็ได้แต่โดยทั่วไปเราจะรู้สึกเบื่อหน่ายได้เร็วในสีที่เข้ม เพราะฉะนั้นควรใช้สีอ่อนแต่ควร ถ้าเห็นว่าห้องนั้นทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายได้เร็วในสีที่เข้ม เพราะฉะนั้นควรใช้สีที่ให้ความรู้สึกกระปรี้กระเปร่าชีวิตได้ง่ายด้วยการให้มีสีสดใสที่เครื่องตกแต่งห้อง เช่น ผ้าม่าน รูปภาพ ฯลฯ

<u>ห้องอาหาร</u>

เป็นห้องซึ่งใช้เฉพาะเวลารับประทานอาหาร ต้องการบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันระวังสิ่งไม่ดีอันเกิดจากดวงไฟ เช่นตำหนิ่ง (สูง ต่ำ ใกล้ ไกล)

3. ระบบสี

การใช้สีในการตกแต่งภายในโรงแรม

สีต่างๆ ย่อมมีอิทธิพลแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์ เป็นสาเหตุให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้หลายอารมณ์ ทั้งร้อนแรง อบอ่นและชุ่มชื้น เยือกเย็นกระปรี้กระเปร่าเป็นต้น สำหรับในด้านการตกแต่งภายใน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ถึงจิตวิทยาของสีว่าสีใดให้ความรู้สึกอย่างไร เพราะการใช้สีให้คล้อยตามไปกับหน้าที่ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้น ทำให้การใช้สีมีประสิทธิภาพดีขึ้นและในบางเวลาก็ช่วยแก้ความรู้สึกบกพร่องต่างๆ ได้ดีด้วย เช่นการใช้สีที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น ประดับประดาบริเวณงานออกร้านหรือห้องที่ร้อนอบอ้าว อาจแก้ด้วยสีที่ให้ความรู้สึกเย็น ทำให้คลายร้อนไปได้

อันที่จริงแล้ว อิทธิพลของสีที่กระทบจิตใจของเราจะรู้สึกไม่เหมือนกันทุกคน ทั้งนี้เพราะบางคนพอใจสีหนึ่งเกลียดสีหนึ่ง ในขณะที่อีกคนชอบสีที่เขาเกลียด ข้อนี้อาจเป็นผลมาจากแต่ละเหตุต่างกัน เช่น คนที่เคยประสบไฟไหม้มาแล้วจนฝังใจ แต่นั้นมาจะทนสีแดงไม่ได้ หรือบางคนได้รับความประทับใจจากธรรมชาติและชอบสีเขียวมากกว่าสีใดๆ ทั้งหมดก็อาจเป็นได้ ซึ่งแต่ละคนจะมีความชอบแตกต่างกันออกไป เพราะฉะนั้นในการตกแต่งภายใน ผู้ออกแบบจะต้องทราบถึงความพอใจในสีของเจ้าของและบุคคลที่เข้ามาใช้สถานที่เหล่านั้นควบไปกับความรู้สึกในเรื่องสีของผู้ออกแบบเองด้วย

การใช้สีอย่างประหยัด

เป็นการใช้สีภายในห้องให้มีสีน้อยที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความกลมกลืน เช่น วอลเปเปอร์ ใช้สีครีมเป็นพื้นมีลาย พื้นและผนังก็ใช้ให้ใกล้เคียงกัน แต่ให้ต่างกันในน้ำหนักการใช้สีน้อยสีแก่ต่างกันจะทำให้โครงงานระบายสีดูเป็นโทนที่ไม่เบื่อตาง่าย

ปัจจุบันสำหรับภายในเป็นสีประณีตและอ่อนงามตา เพราะสีเช่นนี้ย่อมให้ความรู้สึกเป็นการพักผ่อนกายใจแก่คน ซึ่งในทุกวันนี้ต้องตรากตรำทำงานทั้งวันอยู่ในที่ห้อมล้อมไปด้วยสิ่งเคลื่อนไหวที่รวดเร็วและเร่งรีบ

การใช้สีแต่ละห้องนั้นควรทราบเสียก่อนว่า เป็นห้องอะไร เช่น เป็นห้องนอนจะใช้สีอย่างไร มิใช่นำสีสดใสร้อนแรงไปใช้กับสถานที่พยาบาล เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สะอาดสดใสสะดุดตาสีที่ใช้อาจเป็นสีอ่อนไม่ควรใช้สีมืดทึบ หรือสีที่สว่างมากเกินไปเพราะจะทำให้ผู้ใช้ห้องเกิดความรู้สึกเศร้าซึม อาจเป็นเหตุให้รับประทานอาหารไม่ลงก็ได้ แต่ถ้าผนังสีอ่อนสดใส ก็ช่วยให้บรรยากาศสดใสกระปรี้กระเปร่าขึ้นได้แปรได้ คือ เข้มขึ้นหรือสว่างขึ้นอาจจะมืดลงในที่สุดกฎสลัวเลือนลางจนกระทั่ง หายไปก็ได้

เพื่อมิให้เกิดข้อผิดพลาดจากปฏิกริยาของไฟดังกล่าว ก่อนที่จะวางโครงสีใด ๆ ควรจะคิดกำลังของสีเผื่อแสงไฟไว้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของไฟในสถานที่นั้น ๆ โดยวางโครงสีแล้วเอามาทดลองในแสงไฟแท้ ๆ ของมันเปรียบเทียบดูว่าจะเกิดผลตามที่ต้องการหรือไม่ ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดยิ่งกว่าจะมาคาดคะเนเอาเอง

ด้วยเหตุนี้จึงไม่ลำบากอะไรในการจัดสีสรรกับแสงไฟให้กลมกลืนกัน เพราะควรจะวางโครงสีในส่วนว่างจัดให้ถูกต้อง ให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลทั่วไปเพื่อความต้องการของตัวเอง คือเมื่อมีการติดตั้งไกล้จะสำเร็จ ควรจัดโครงสีให้มีความสัมพันธ์กับแสงสว่างของไฟในที่นั้นพร้อมกันไปด้วย

ถ้าแสงไฟที่ใช้เป็นไฟฟ้าธรรมดา การจัดสรรสีเพื่อให้เหมาะสมกลมกลืนกับแสงไฟมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- สีแดงจะถูกระจ่างสดใส ส่วนแดงเข้มจะมีสีคล้ำข้างไปทางสีแสด
- สีม่วงและสีม่วงเข้มเม็ดมะปรางผสมกับไฟฟ้าแล้วจะหนักไปทางสีแดง
- สีม่วงคราม จะออกมาเป็นสีม่วงครามจนดูคล้ำข้างเป็นสีเทา
- สีครามหรือสีน้ำเงินสดจะปรากฏสีของมันเด่นชัดขึ้น
- สีเหลืองจะเปลี่ยนเป็นสีสรรเล็กน้อย ถ้าแสงสว่างจัดสีเหลืองจะถูกกลืนหายไปเลยทีเดียว

ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นจะต้องสังเกตข้อแตกต่างในระหว่างสีต่างๆ ที่มีปฏิกิริยากับแสงไฟที่เกิดขึ้นกับฉากละครหรือเครื่องแต่งกายของตัวละครก็ดี เพราะผลที่เกิดขึ้น บางครั้งถ้าไม่ระวังอาจเกิดผลเสียหายคือไปเกิดจุดเด่นในสิ่งที่เราไม่พึงประสงค์จะให้เด่น

<u>ตัวอย่างสีที่มีปฏิกิริยาต่อความรู้สึกของมนุษย์โดยตรง</u>

สีเทา – ให้ความรู้สึก เคร่งขรึม สุภาพ ผู้ดี เรียบร้อย เงียบสงัด

สีดำ – ให้ความรู้สึก ลึกลับ มืด ทุกข์โศก น่ากลัว ให้ความแข็งแรง มีพลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีขาว – ให้ความรู้สึก สะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน เปิดเผย

สีแสด – ให้ความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจ สนุก อันตราย เบิกบาน ต้อนรับ อบอุ่น รบกวน ไม่สบายใจแทรกอยู่

สีเหลือง – ให้ความรู้สึก เปรี้ยว ร่าเริง ดีใจ มีอำนาจ ชักจูง ความมั่นคง

สีแดง – ให้ความรู้สึก มั่นคงสมบูรณ์ ความสวย ความสุข ดื้อรั้น หวาน ห้าหาย กระตุ้น ความอบอุ่น ความกระตือรือร้น ร้อน ดุร้าย แรงกล้า

สีน้ำเงิน – ให้ความรู้สึก สุภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม ปลอดภัย

สีม่วง – ให้ความรู้สึกในด้านของความรัก ความเศร้า สง่างาม มั่นคง คงสภาพ มีฐานันดรศักดิ์ ลึกลับ

สีเขียว – ให้ความรู้สึก ร่าเริง สดชื่น กระฉุ่มกระชวย สุขุม เยือกเย็น สันติ

<u>การศึกษาลักษณะของสี เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสีบางสีละเอียดกว่าเดิมเล็กน้อย</u>

สีแดง – ให้ความรู้สึกมั่นคงสมบูรณ์ ชวนฉุนหลง การใช้สกุลสีแดงแต่เพียงเล็กน้อยจะทำให้เป็นตัวเด่น สำหรับภายในอาคาร สีแดงไม่เพียงแต่ให้ความรู้สึกตื่นเต้นเท่านั้น แต่ยังให้ความรู้สึกเร้าใจได้เหมือนกัน นอกจากนี้ยังสามารถจะเป็นภัยทางด้านจิตวิทยาได้เช่น ดวงไฟสีแดงที่ใช้ในการอัดรูปจะมีความรู้สึกปวดศรีษะและตาลาย ไม่ว่าจะใช้อย่างถูกต้องและใช้เพียงเล็กน้อยก็ตามที

สีเหลือง – ให้ความรู้สึกร่าเริงสดใส สีเหลืองอ่อนจะให้ความรู้สึกของความสะอาด ความสว่าง สีเหลืองเข้มมากจะทำให้สมองเกิดความหงุดหงิดได้ สีเหลืองที่ใกล้ไปทางสีส้มจะมองดูแล้วคล้ายของเทียมและคล้ายกับของเล่นสมัยใหม่ที่ตกแต่งไว้เป็นที่เรียบร้อย จะใช้ได้เพียงจำนวนน้อย เช่น บานประตู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าของเด็ก ซึ่งผนังเป็นสีเทาอ่อนๆ

	สีเหลืองเนย	ทำให้ห้องมืดดูสว่างขึ้น
	สีเหลืองเขียว	ช่วยในด้านความเย็น

สีเขียว – ไม่ทำให้เกิดลวงตาในการมองดู จะไม่ใช้กลับกับสีแดงในจำนวนเท่ากัน สีเขียวให้ความสดชื่นกระชุ่มกระชวยเสมอและใช้พักสายตาได้ โดยธรรมชาติจะใช้สีเขียวเป็นสีที่ส่งเสริมทุกสีให้ดูสดใสขึ้น สีเขียวสมควรใช้ในการนำความหมายบางสิ่งจากส่วนต้นไม้ สีเทา สีมอๆ หรือสีเขียวแก่นั้นส่วนมากจะใช้ได้อย่างดีมากที่เดียวในการเน้นสีพื้นที่สำหรับเครื่องเรือน ทำด้วยไม้เมเบิลหรือไม้สักสีเขียวสดใส ให้ความรู้สึกสดชื่นขึ้น

สีน้ำเงิน – สีน้ำเงินเข้มให้ความรู้สึกสงบและลึกลับ น้ำเงินอ่อน เช่น สีฟ้าหรือสีน้ำเงิน มีความสดใสของสีเขียวอยู่ด้วย แม้ว่าจะปราศจากตัวสีเขียวก็ตาม สำหรับผนังและเฟอร์นิเจอร์ สีฟ้าและสีที่ใกล้เคียงหรือสีน้ำเงินที่ใช้มากเกินไปจะทำให้เกิดความไม่เบิกบานสีน้ำเงินอมเขียว ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เช่น แสงของโอปอล การแทนหางของนกยูงเป็นสีที่มีเสน่ห์งดงาม

สีกลมกลืน – เทา ขาว เรียกว่า สีเอกรงค์ ไม่ควรใช้รวมกันระหว่างเบสี (น้ำเงิน , เหลือง , แดง)

สีขาว – ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ ระวังการใช้ในห้องครัวที่เป็นสีขาวทั้งหมด หรือสีขาวทั้งหมดของห้องน้ำ

สีขาวที่จะใช้โครงงานระบายสีของความเรียบร้อยสดชื่น

สีดำ – การใช้สีดำบ้าง ขาวบ้างในพื้นที่รวมกับสีอื่นๆ จะทำให้เกิดความกระปรี้กระเปร่า และทำให้เกิดความมีชีวิตชีวาร่าเริง เมื่อสีดำและสีขาวมีความตัดกันนำมาใช้กับสีอื่น สีเทาสามารถจะใช้เป็นสีกลางได้โดยตลอดทุกสี สีเทาสามารถทำให้เกิดความกลมกลืนระหว่างสีอื่นๆ

<u>แนวทางในการใช้สีในการตกแต่ง</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีของวัสดุตกแต่ง	สีที่กลมกลืนกับวัสดุตกแต่ง	สีที่ตัดกันกับวัสดุตกแต่ง
1. สีเขียวใบไม้	สีเขียวน้ำทะเล, เหลือง	สีแดง (แม่สี)
	มะนาวหรือเขียวมะนาว	
2. สีเขียวน้ำทะเล	น้ำเงินหางนกยูง, เขียว	แดงอมส้ม
3. น้ำเงิน	ใบไม้, ม่วงคราม, ม่วง	สีแสด
4. ม่วงแดง	ม่วง, แดงอมน้ำตาล	เหลือง
5. แดงอมน้ำตาล	แดงกุหลาบ, ม่วงแดง	เขียวมะนาว
6. แดงอมส้ม	ส้มเปลวไฟ, แดง	เขียวน้ำทะเล
7. ส้ม	แดงอมส้ม, แสด	สีน้ำเงิน
8. สีแสด	เหลือง, ส้ม	ม่วง
9. เหลือง	เขียวมะนาว, แสด	ม่วงแดง
10. เขียวมะนาว	เขียวใบไม้, เหลือง	น้ำตาลแดง

ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อมองไปยังแหล่งกำเนิดแสงสีเขียวที่ล้อมรอบไปด้วยเพดานสีต่างๆ ดังตารางต่อไปนี้

สีของเพดาน	สีที่เกิดขึ้นบนแหล่งกำเนิดแสงสีเขียว
แดง	ขาวปนเขียว
เขียว	แดง
น้ำเงิน	เหลืองหรือแสด
เหลือง	ขาวอมฟ้า

ถ้าเพดานประกอบด้วยสีมากกว่า 2 สีขึ้นไป ก็จะมีผลต่อแหล่งกำเนิดแสงด้วยผลที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสีที่เกิดขึ้นนั้นก็เป็นสีตรงกันข้ามกับสีของเพดาน ปฏิกิริยาต่อต้านเช่นนี้จะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดเฉพาะในบริเวณสีขาวแคบ ๆ ที่ถูกล้อมรอบด้วยสีในเนื้อที่ใหญ่ ๆ ฉะนั้นการทำให้เกิดแสงสีต่างๆ จากแสงสีขาวนั้น กระทำได้หลายวิธี คือ

1. <u>การใช้ตัวกลางกรองแสงชนิดต่างๆ</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นวิธีธรรมดาที่สุดที่จะสร้างแสงสีขาวซึ่งแต่ละชนิดของตัวกลางจะยอมให้ความถี่ของแสงชนิดต่างๆ ผ่านไปได้ สีที่ทำให้เกิดสีตามต้องการได้ วัสดุที่ใช้เป็นตัวกลางกรองแสงมีดังนี้ คือ

1.1 เป็นวัสดุชนิดที่มีสีให้เลือกมากมายมีจุดสูง

1.2 ตัวกลางกรองแสงชนิดที่เป็นกระจกสามารถให้ผิวที่ผิวเรียบมีความคงทนถาวรและใช้ชนิดที่ได้กว้างขวางกว่าการหล่อแบบกลม ให้ขนาดต่างๆ กัน สามารถให้แสงสีแดง เขียว ชมพู ฟ้า ซึ่งมีคุณภาพของการกระจายแสงดังนี้ คือ

สีแดง	8 – 17%
สีเขียว	10 – 17%
สีน้ำเงิน	3 – 5%

1.3 ได้แก่การประกอบกระจกสีหลาย ๆ ชั้น ในกรอบโลหะ ซึ่งผลิตให้มีน้ำหนักเบา มีสีให้เลือกมากมาย

1.4 พลาสติกสีเหล่านี้ส่วนมากใช้กับหลอดไฟชนิดฟลูออเรสเซ็นต์ ซึ่งตัวกลางชนิดพลาสติกไม่เหมาะสมที่จะใช้กับหลอดไฟฟ้าไส้ร้อย เนื่องจากสภาพของพลาสติกที่ไม่สามารถทนความร้อนได้มาก

ถ้าหากเป็นหลอดไฟที่ร้อนมากกว่า 50 วัตต์ เหมาะที่จะใช้ตัวกลางชนิดของเหลวมากกว่าชนิดอื่น

2. <u>ตัวกลางชนิดที่กึ่งสะท้อนแสง</u> เป็นตัวกลางชนิดที่ทำหน้าที่สะท้อนแสงและกระจายแสงในขณะเดียวกัน คุณภาพในการกระจายแสงย่อมขึ้นอยู่กับความหนาของตัวกลางถ้าหนามากการกระจายแสงจะมีคุณภาพต่ำและมีคุณภาพในการสะท้อนสูง

3. <u>แผ่นสะท้อนแสง</u> แผ่นสะท้อนแสงสามารถเคลือบผิวและควบคุมแสงที่ต้องการเป็นแสงสะท้อนล้วน ๆ โดยตัดแสงโดยตรงจากแหล่งกำเนิดแสงออกซึ่งอาจใช้เพดานเป็นตัวสะท้อนแสงโดยใช้สีของเพดานตามชนิดที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีสำหรับภายในที่มืดและสว่าง

การจะวางโครงสีสำหรับตกแต่งภายในสถานที่ของอาคารบ้านเรือนนั้นจำเป็นจะต้องคำนึงถึงว่าห้อง ๆ นั้นมีแสงสว่างเข้าได้มากน้อย เราจำเป็นต้องช่วยด้วยการใช้สีสดๆ จะช่วยให้ห้องมีชีวิตชีวาขึ้น หากใช้สีทึบๆ ก็จะมืดทึบชวนให้หดหู่ในขณะเดียวกันห้องที่แสงส่องเข้าได้เต็มที่ ถ้าใช้สีสดใสเกินไปก็ไม่เหมาะสมจึงควรใช้สีสด ความสดใสหรือสีที่เป็นกลางๆ จะให้ความรู้สึกละมุนละมัยดีกว่าสีสดๆ ตัวอย่างภาพเขียนโบราณ เช่น ของอียิปต์ หรือ ภาพเขียนโรมันที่เมืองปอมเปอีล้วนแต่ใช้สีสดๆ ทั้งนั้น เพราะภาพเขียนเหล่านี้อยู่ในสถานที่มีแสงสว่างเข้าได้น้อยมากการใช้สีสดใสจึงช่วยให้ภาพเขียนปรากฏเด่นชัดออกมาจากที่สลัว ๆ หากว่าใช้โครงสีหม่น เช่น สีดำหรือสีเทา ย่อมทำให้มืดทึบ ขาดชีวิตชีวา ดังนั้นจึงเห็นว่าการวางโครงสีสำหรับที่มืดหรือที่สว่างนั้นจำเป็นจะต้องเลือกสีให้ถูกกาลเทศะด้วย

การใช้สีสดใสในที่มีแสงสว่างน้อยจะช่วยให้ห้องนั้นมีความสว่างพอดีกับความต้องการเพราะสีของความมืดอันเป็นสีจางๆ เข้าไปมีบทบาททำให้สีสดๆ ลดความสดใสลงไปเอง การวางโครงสีใสที่สว่างมาก ควรวางโครงสีให้มีความผสานกลมกลืนกันในจุดพอดี เพราะแสงสว่างย่อมไม่ทำให้คุณภาพของสีเสียไปแต่อย่างไร

อย่างไรก็ดีการวางโครงสีภายในสถานที่สำหรับอาคารในงานมหกรรมหรืองานเฉลิมฉลองใดๆ จะใช้สีโฉ่งฉ่างได้อย่างเต็มที่ เพราะเป็นสถานที่ชั่วคราว ผู้คนผ่านเข้ามาชมเพียงครู่เดียว ย่อมจะไม่รู้สึกระคายตาในสีสดใสแต่อย่างใดกลับจะเป็นผลดีเสียอีก เพราะสีสดใสช่วยกระตุ้นทุกคนให้เกิดความปีติและเร้าใจให้เกิดความรื่นเริงบันเทิงใจ

ในด้านการตกแต่งภายในกับภายนอกนั้น มีหลักไม่เหมือนกันในด้านของสีแต่ก็เป็นสีที่จำเป็นจะต้องทราบถึงอิทธิพลของสีด้วยกันทั้งคู่ สำหรับภายนอกอาคารจะต้องรู้ถึงอำนาจของสีที่แสดงถึงระยะใกล้ไกลอีกด้วย เช่น สีแดง เมื่ออยู่ระยะพอสมควรก็จะพุ่งเด่นออกมา สีน้ำเงินอ่อนหรือเข้มปานกลางกลับดูเหมือนว่าถอยห่างออกไป ดังนั้นการออกแบบอาคารจึงจำเป็นต้องนึกถึงอิทธิพลของสีเพราะถ้าวางสีผิดที่อาจเป็นผลทำลายโครงสร้างของสถาปัตยกรรมให้ด้อยไปได้

โครงสีสำหรับกลางแจ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสีสำหรับอาคารหรือสิ่งตกแต่งกลางแจ้งย่อมมีหลักการตรงกันกับโครงสีภายในสถานที่ในประเทศตะวันออก มักจะใช้สีสดใสประดับภายนอกอาคารหรือสิ่งต่างๆ ดังเช่น สถาปัตยกรรมไทย มุงหลังคาด้วยสีเขียว เหลือง แดง และน้ำเงินสดใส ท่ามกลางแสงแดดอันร้อนแรง ซึ่งให้ผลงานเพราะสีเหล่านี้หากเราใช้สีสดใสลดลง เช่น สีเทา

4. ระบบปรับอากาศ

จุดประสงค์ของการปรับอากาศ คือ การทำให้ภาวะอากาศคงที่ที่อุณหภูมิและความชื้นที่ต้องการ และให้อากาศสะอาดและกระจายทั่วบริเวณที่ปรับอากาศจึงได้มีการออกแบบและใช้ระบบการทำความเย็น ระบบการทำความร้อนและระบบถ่ายเทอากาศหลายแบบ หลายชนิด ในปัจจุบันระบบถ่ายเทอากาศหลายแบบหลายชนิด ในปัจจุบันระบบปรับอากาศที่ใช้กันอยู่ทั่วไปมีดังต่อไปนี้

1. ระบบปรับอากาศทั้งหมด
2. ระบบน้ำและอากาศ
3. ระบบน้ำทั้งหมด
4. ระบบปรับอากาศแบบหน่วยเดียว

1. ระบบปรับอากาศทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ระบบ

1.1 ระบบท่อลมเดียว เป็นระบบปรับอากาศที่ใช้กันแพร่หลายมาก อากาศภายนอกและลมกลับผสมกันแล้วถูกปรับให้มีอุณหภูมิและความชื้นตามที่ต้องการแล้วส่งผ่านท่อลมเข้าไปในห้องปรับอากาศแล้วอากาศส่วนหนึ่งจะถูกใช้ไปผ่านครัว ห้องทำน้ำร้อน ห้องน้ำและห้องส้วมและบางส่วนถูกระบายออกไปภายนอก ผ่านช่องว่างของหน้าต่างและประตู

ข้อได้เปรียบของระบบนี้มีดังนี้

- เป็นระบบที่ง่าย สามารถออกแบบติดตั้งใช้งานและบำรุงรักษาได้สะดวกและง่าย
- เป็นระบบที่ต้องลงทุนค่อนข้างต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสียเปรียบของระบบนี้มีดังนี้

– เนื่องจากใช้เครื่องปรับอากาศ เครื่องเดียวสำหรับปรับอากาศห้องหลาย ๆ ห้องที่มีภาวะความร้อนต่าง ๆ กัน จึงเป็นการยากที่จะควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในห้องที่ปรับอากาศเหล่านั้นที่ภาวะที่ต้องการ

– ท่อลมประธาน มีขนาดใหญ่และกินเนื้อที่มาก ระบบควบคุมเบื้องต้นของระบบท่อลมเดียวอาศัยอุณหภูมิของอากาศที่ผ่านบริเวณของท่อลมประธานในการปรับอัตราการไหลของน้ำเย็น น้ำร้อน หรือไอน้ำไปยังขดท่อแล้วอุณหภูมิของอากาศที่ออกไป จึงเปลี่ยนระบบแบบนี้เรียกว่าระบบปริมาตรคงที่ อุณหภูมิเปลี่ยนแปร และเป็นระบบที่ใช้กันแพร่หลายเช่นกัน

การใช้ระบบปรับอากาศแบบนี้กับที่ที่ประกอบด้วย ห้องหลายห้องที่มีภาวะความร้อนต่างกัน จะทำให้ไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิ และความชื้นภายในห้องให้เป็นไปตามที่ต้องการทั้งหมดจะควบคุมได้ก็เฉพาะในบริเวณที่สำคัญเท่านั้น การแก้ไขอาจทำได้โดยการใช้เครื่องปรับอากาศส่วนกลางเครื่องเดียว ปรับอากาศบริเวณหรือห้องที่มีภาวะความร้อนคล้ายๆ กัน

พื้นที่ปรับอากาศแบ่งเป็น 2 เขต เขตที่ติดกับผนังด้านนอก และเขตที่อยู่ภายใน เขตภายนอก อาจแบ่งย่อยลงไปอีกโดยจุดสำคัญ

บริเวณเหล่านี้ให้ปรับอากาศโดยเครื่องปรับอากาศแยกบริเวณละชุด ระบบนี้เรียกว่า ระบบแบ่งเขตอาจทำโดยแบ่งเขตเวลา โดยอาศัยลักษณะในการใช้ห้อง

อีกแบบหนึ่งของการแบ่งเป็นระบบใช้เครื่อง แต่ละชั้นของอาคาร แต่ละชั้นมีภาวะความร้อนต่างๆ กัน และให้มีเครื่องปรับอากาศสำหรับแต่ละชั้นเองในระยะที่ใช้เครื่องแต่ละชั้นของอาคารภายนอกถูกนำเข้ามาให้กับทุก ๆ ชั้นพร้อมกันและลมกลับจากทุก ๆ ชั้น จะถูกปรับภาวะพร้อมกันแล้วแยกจ่ายไปยังเครื่องปรับอากาศในแต่ละชั้นก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบท่อลมเดียวอีกระบบ คือ ระบบการให้ความร้อนซ้ำ

ในระบบนี้ลมจ่ายที่แรกจะมีอุณหภูมิต่ำที่สุด ลมนี้จะถูกให้ความร้อนซ้ำให้มีอุณหภูมิสอดคล้องกับอุณหภูมิของห้องที่จ่ายลมไป โดยใช้เครื่องให้ความร้อนซ้ำในท่อลมแยก เพื่อให้สามารถควบคุมอุณหภูมิในห้องปรับอากาศได้อย่างแน่นตรง ระบบนี้เรียกว่าระบบให้ความร้อนซ้ำปลายทาง

เป็นระบบที่ใช้กันแพร่หลาย ในห้องส่วนตัว อาคารสำนักงานใหญ่ๆ

ระบบท่อลมเดียวอีกระบบหนึ่ง คือ ระบบเปลี่ยนปริมาตรลม เป็นระบบที่ปริมาตรของการไหลลดลง เมื่อภาวะความร้อนห้องลดลงการเปลี่ยนปริมาตรของการไหลอาศัยอุปกรณ์ปรับลม หรือเครื่อง ซึ่งมีมากมายหลายชนิดในเครื่องนี้ใช้อุปกรณ์ควบคุมการไหล 2 อย่าง

1. สำหรับเปลี่ยนปริมาตรของการไหล เธอร์โมสตัทหรืออุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิ

2. สำหรับให้คงรักษาระดับการจ่ายปริมาตรลมต่ำสุดไว้ การปรับปริมาตรลมที่จะจ่ายออกไป อาศัยความดันของลม กระทำขนมานของอุปกรณ์ปรับปริมาตรคงที่ และโดยแรงสปริงปริมาตรที่ทำให้มีการกระจายของลมในห้องที่ปรับอากาศลมพอสมควรในขณะที่การถ่ายเทอากาศมีน้อยที่สุด ปริมาตรของลมที่จ่ายจะต้องลดลงด้วย เมื่อภาวะความร้อนลดลงและเมื่อปริมาตรลมลดลงต่ำกว่าปริมาตรลมที่จ่ายต่ำสุด อุณหภูมิของลมที่จ่ายก็จะเปลี่ยน

ในระบบปริมาตรเปลี่ยนแปรนี้ การทำงานของพัดลมจะเปลี่ยนแปรไปตามการควบคุมความเร็วของพัดลมหรือตามการควบคุมเครื่องช่องพัดลม

เพื่อให้สัมพันธ์กับปริมาตรของลมที่จ่าย ระบบควบคุมความเร็วของพัดลมกำลังที่จะใช้ขับพัดลมที่ภาวะบางส่วน

1.2 <u>ระบบท่อลมคู่</u>

เพื่อแก้ปัญหาขัดข้องของระบบท่อลมเดียว ในระบบนี้อากาศร้อนและอากาศเย็นถูกเตรียมแยกจากกัน แล้วผสมกันตามสัดส่วนที่พอเหมาะ ตามภาวะความต้องการของห้องก่อนจ่ายเข้าไปในห้องปรับอากาศ ระบบนี้เรียกว่า ระบบท่อลมคู่ อุปกรณ์ในระบบท่อลมคู่ที่ใช้ผสมอากาศเย็นและอากาศร้อน และควบคุมปริมาตรการไหล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกไปนี้เรียกว่าเครื่องผสม ระบบท่อลมคู่ช่วยให้สามารถควบคุมภาวะแต่ละตำแหน่งได้ดี แต่เป็นระบบที่ต้องใช้ความร้อนมากกว่าและค่าลงทุนครั้งแรกมากกว่าระบบอื่น ระบบท่อคู่อาจแบ่งเป็น 2 แบบคือ แบบปริมาตรคงที่ และแบบปริมาตรเปลี่ยนแปลง

ระบบท่อลมคู่นั้นมีการปรับปรุงแก้ไข โดยการจัดวางเครื่องทำลมเย็นและเครื่องทำลมร้อนแบบขนานในเครื่องปรับอากาศ เพื่อให้ลมเย็นและลมร้อนผสมกันโดยเครื่องควบคุมลมให้พอดีกับภาวะความร้อนของแต่ละเขต แล้วจึงจ่ายแยกไปตามเขตต่างๆ ระบบนี้เรียกว่าระบบเครื่องหลายเขต

เครื่องปรับอากาศนี้เรียกว่า เครื่องหลายเขต

2. <u>ระบบน้ำและอากาศ</u>

ระบบการปรับอากาศส่วนกลางในระบบนี้ เครื่องชุดท่อและพัดลมเติดตั้งอยู่ในห้องปรับอากาศ น้ำเย็น (ในกรณีทำความเย็น) หรือน้ำร้อน (ในกรณีทำน้ำร้อน) จะถูกจ่ายเข้าไปชุดท่อของเครื่องในขณะเดียวกันกับที่อากาศไหลเข้าไปภายในเครื่องเพื่อให้เย็นลงหรือร้อนขึ้น แล้วจ่ายเข้าไปในห้องปรับอากาศ สำหรับการถ่ายเทอากาศภายนอกที่ถูกทำให้เย็นลงและแห้งแล้ว หรือที่ถูกทำให้ร้อนขึ้น ก็จะถูกจ่ายไปจากเครื่องปรับอากาศส่วนกลางเข้าไปในห้องปรับอากาศ

น้ำมีค่าความร้อนจำเพาะและน้ำหนักจำเพาะสูงกว่าอากาศจึงต้องการขนาดที่เล็กกว่า และกำลังที่น้อยกว่าในการส่งถ่ายปริมาตรความร้อนที่เท่ากัน ฉะนั้นในการปรับภาวะความร้อนจึงต้องการปริมาตร อากาศจากเครื่องปรับอากาศส่วนกลางน้อยลงทำให้ต้องใช้ที่สำหรับท่อลมน้อยลง ขนาดของเครื่องปรับอากาศส่วนกลางเล็กลงและกำลังสำหรับถ่ายเทความร้อนน้อยลงกว่าในระบบอากาศทั้งหมด

ในระบบนี้ ปริมาตรอากาศที่จ่ายให้กับห้อง โดยทั่วไปแล้วจะมีค่าเท่ากับปริมาตรของอากาศภายนอกสำหรับการถ่ายเทอากาศหรือปริมาตรอากาศที่ระบายไปภายนอก ถูกทำให้เย็นและแห้ง หรือถูกทำให้ร้อนขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งในการทำความเย็นหรือความร้อนในห้อง อากาศส่วนนี้เรียกว่า อากาศเบื้องต้น โดยทั่วไปความร้อนสัมพันธ์ของห้องส่วนหนึ่งจะถูกแยกออกไปโดยเครื่องปรับอากาศในห้อง

ส่วนประกอบของระบบปรับอากาศแบบนี้ ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เครื่องผลายทาง ซึ่งจะติดตั้งภายในห้องมี 2 แบบ คือ

- เครื่องชดท่อและพัดลม
- เครื่องดูดลม

ภายในห้อง มีชดท่ออยู่ภายในกล่องเล็กๆ น้ำเย็นหรือน้ำร้อนจะไหลภายในชดท่อใน เครื่องชดท่อและพัดลม อากาศในห้องจะถูกจ่ายผ่านพัดลมที่อยู่ภายในเครื่องในเครื่องดูดลมอากาศเบื้องต้นที่มีความเร็วสูงถูกดูดผ่านหัวฉีด จำนวนมากของเครื่อง ผลจากการดูดของอากาศเบื้องต้น อากาศในห้องจะถูกดูดเข้าไปในเครื่องซึ่งจะทำให้เย็น หรือร้อนโดยชดท่อแล้วหมุนเวียนเข้าไปในห้องปรับอากาศเครื่องทั้งสองแบบแตกต่างกันในด้านการออกแบบและการทำงานมีข้อดีและข้อเสียด้วยกันเครื่องทั้งสองแบบแตกต่างกันในด้านการออกแบบและการทำงานนี้สามารถปรับได้ดีมากพอ ๆกับเครื่องชดท่อ และพัดลมซึ่งมีพัดลมสามารถดูดอากาศภายในห้องได้โดยสะดวกและยังสามารถขจัดฝุ่นละอองในอากาศโดยการเพิ่มความดัน สถิตย์พัดลมเล็กน้อยและโดยให้อากาศผ่านแผ่นกรองอากาศอย่างง่ายๆ ที่ติดตั้งอยู่ทางที่ลมเข้า ความร้อนจากเครื่องสามารถควบคุมได้โดยการปรับรอบของพัดลม การบำรุงรักษาและการตรวจเป็นงานที่ค่อนข้างใช้เวลามากเพราะพัดลมมอเตอร์และชิ้นส่วนทางไฟฟ้ามีอยู่ในทุก ๆ เครื่อง เครื่องดูดลม ต่างจากเครื่องชดท่อและดันลมตรงที่ไม่มีส่วนที่เคลื่อนไหวและง่ายต่อการบำรุงรักษา เครื่องดูดลม ดูดอากาศจากห้องโดยอากาศแรงดูดอันเกิดจากกระแสลมที่มีความร้อนสูง ผ่านหัวฉีดเท่านั้น ไม่มีแผ่นกรองอากาศในเครื่อง การปรับอากาศได้กระทำโดยการทำให้อากาศในห้องที่มีฝุ่นละอองอยู่ปั่นป่วนและกระจายเมื่อผ่านเครื่องเกี่ยวกับเครื่องชนิดนี้ ถ้าการออกแบบไม่สมบูรณ์แล้ว จะมีผลให้แรงดูดน้อยลงได้มาก

2. <u>ท่อน้ำ</u> ระบบจ่ายน้ำเย็นหรือน้ำร้อนไปสู่ชดท่อของเครื่องชดท่อและพัดลมหรือของเครื่องดูดลม มี 3 แบบ คือ แบบสองท่อ , สามท่อ , และสี่ท่อ

ระบบที่ใช้แบบสามท่อ มีท่อส่งน้ำเย็น ท่อส่งน้ำร้อน และท่อน้ำกลับร่วมกัน โดยอาศัยกำลัง 3 ทางในระบบนี้ น้ำเย็นหรือน้ำร้อนจะถูกจ่ายเข้าไปในชดท่อให้พอเหมาะกับภาวะความร้อนห้อง ท่อน้ำกลับหาน้ำเย็นและน้ำร้อนผสมกันออกไป การผสมกันนี้ทำให้สูญเสียพลังงานไป

ระบบแบบสี่ท่อ มีท่อส่งน้ำและท่อน้ำกลับสำหรับทั้งน้ำเย็นและน้ำร้อน โดยอาศัยกำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามทาง น้ำเย็นหรือน้ำร้อนจะถูกจ่ายเข้าไปในขดท่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนภาวะความร้อนในระบบนี้ จะมีการสูญเสียพลังงานจากการผสมกันของน้ำเย็นและน้ำร้อนซึ่งเป็นระบบที่สามารถปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปรภาวะความร้อนใดๆ

เกี่ยวกับเครื่องกลลมแบบสองท่อ ระบบที่ใช้มีน้ำเย็นส่งเข้าไปในท่ออุณหภูมิของอากาศเบื้องต้น จะถูกทำให้สูงขึ้น ขณะเมื่ออุณหภูมิภายนอกลดต่ำ ทั้งนี้เพื่อผลิตลมเย็นหรือลมร้อน ระบบเหล่านี้เรียกว่าระบบไม่เปลี่ยนสลับ

ระบบให้เลือกอีกระบบหนึ่งคือระบบเปลี่ยนสลับ

ในระบบนี้ท่ออุณหภูมิของน้ำเย็นที่กำหนดในการทำความเย็นอุณหภูมิของอากาศเบื้องต้นถูกทำให้สูงขึ้นในขณะที่ภาวะการทำความเย็นลดลง เมื่ออากาศรอบๆ มีอุณหภูมิ 10 –15 อากาศเบื้องต้นจะทำหน้าที่เป็นอากาศเย็นและในการที่อุณหภูมิภายนอกลดลงน้ำร้อนที่อุณหภูมิสูงกว่าจะไหลผ่านขดท่อ ระบบเปลี่ยนสลับใช้อากาศภายนอกเป็นอากาศเย็น ในช่วงระหว่างฤดูกาลทำได้ยากกว่าระบบไม่เปลี่ยนสลับมาก

<u>ระบบแผงอากาศ</u>

ตั้งแต่สมัยโบราณมาแล้ว ได้มีการใช้ขดท่อฝังในพื้น ฝ้าเพดานหรือผนังของอาคารสำหรับการให้ความร้อน น้ำร้อนไหลผ่านขดท่อทำให้อุณหภูมิผิวหน้าของโครงสร้างสูงขึ้นและให้ความร้อนกับห้อง โดยการแผ่รังสีจากผิวหน้า ห้องระบบนี้เรียกว่าการทำความร้อนโดยการแผ่รังสีหรือการทำความร้อนโดยใช้เผา

พื้นฝ้า เพดานหรือผนังที่มีขดท่อฝังอยู่เรียกว่า ระบบการทำความเย็นโดยการแผ่รังสี หรือการทำความเย็นโดยใช้แผง มีน้ำเย็นไหลผ่านขดท่อในแผง เพื่อดูดเอาความร้อนที่ห้องได้รับการทำความเย็นและทำความร้อนโดยการแผ่รังสี ให้ความสุขสบายกับผู้อยู่อาศัยกว่าระบบลมที่นิยมใช้กัน

ในระบบการทำความเย็น โดยการแผ่รังสี อุณหภูมิของแผงจะต้องสูงกว่าอุณหภูมิของจุดน้ำค้างของอากาศในห้อง เพื่อว่าไอน้ำจะได้ไม่ควบแน่นบนผิวของแผง เนื่องจากภาวะความร้อนสัมพันธ์ของห้องบางส่วนเท่านั้นที่ถูกดูดไป จำต้องจ่ายอากาศที่เย็นและแห้งเข้าไปในห้องเป็นการเพิ่มเติม เพื่อดูดความร้อนสัมพันธ์ความร้อนแฝงที่ยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้างอยู่จะให้มีการถ่ายเทอากาศระบบนี้เรียกว่า ระบบแผงอากาศ

ในระบบการความร้อนโดยใช้แผงอากาศอุณหภูมิ ผิวของแผงจะอยู่ในระหว่าง 30 – 40 ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่อยู่และมีอากาศที่มีอุณหภูมิสูงและจ่ายเข้าไปในห้องปรับอากาศด้วย

ระบบแผงอากาศดังกล่าวข้างต้นให้ความสบายมากกว่าและต้องการอากาศเบื้องต้นน้อยกว่าจึงใช้เครื่องปรับอากาศ และท่อลมที่เล็กกว่าระบบปรับอากาศอื่นๆ แต่เนื่องจากต้องมีผิวท่อในโครงสร้างของอาคาร ระบบนี้จึงมีข้อเสียหลายอย่าง คือราคาค่อนข้างสูง ต้องการเวลาในการทำให้เย็นลง และทำให้ร้อนขึ้นยาวกว่าอาจมีการรั่วไหลของน้ำจากท่อ และยากที่จะซ่อมแซม

3. <u>ระบบน้ำทั้งหมด</u>

ระบบน้ำทั้งหมดเป็นระบบที่มีน้ำเย็นไหลผ่านเครื่องขดท่อและพัดลมสำหรับการปรับอากาศ (ส่วนระบบน้ำและอากาศใช้อากาศเบื้องต้น)

อากาศสำหรับการถ่ายเทถูกนำเข้ามาจากการรั่วไหลผ่านช่องว่างของประตูหรือหน้าต่าง หรือดูดอากาศภายนอกเข้ามาโดยตรงโดยผ่านช่องในผนังหลังเครื่องขดท่อและพัดลม ซึ่งเป็นการถ่ายเทอากาศไม่ดี เพื่อหลีกเลี่ยงความยุ่งยาก ในบางกรณีจึงเอาอากาศเพื่อการถ่ายเทเข้ามาในห้องปรับอากาศผ่านท่อลมเข้ามาโดยตรง เพราะคุณสมบัติในการทำงานของขดท่อลมในเครื่องเป่าลม ระบบน้ำทั้งหมดเป็นระบบที่ควบคุมความชื้นได้ไม่ดี ในฤดูร้อนจะลดความชื้นไม่ได้เพียงพอส่วนในฤดูหนาวจะลดความชื้นมากเกินไป

ระบบนี้เหมาะที่จะใช้ในงาน ที่แบ่งเป็นห้องหลาย ๆ ห้องและสำนักงานที่ห้องเล็ก ๆ แม้ว่าค่าลงทุนจำต่ำก็ตาม

4. <u>ระบบเครื่องปรับอากาศแบบหน่วยเดียว</u>

ระบบเครื่องปรับอากาศแบบนี้ประกอบด้วย พัดลม ขดท่อ ทำให้มีอากาศเย็นและเครื่องทำความเย็น อยู่เปลือกหุ้มเดียวกัน และมีท่อน้ำและสายไฟฟ้าพร้อมที่จะต่อเข้าใช้งานได้ทันที ระบบเครื่องปรับอากาศนี้แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เครื่องปรับอากาศแบบชุด
- เครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่าง
- เครื่องปรับอากาศแบบติดตั้งบนหลังคา
- เครื่องปรับอากาศแบบตั้งพื้น

เครื่องทำความเย็นที่ประกอบอยู่ในเครื่องอาจมีเครื่องควบแน่นระบายความร้อนด้วยน้ำ หรือเครื่องควบแน่นระบายความร้อนด้วยอากาศ ในระบบแยกส่วน

เครื่องควบแน่นระบายความร้อนด้วยอากาศจะอยู่แยกจากเครื่องปรับอากาศ โดยมีท่อต่อระหว่างกัน

โดยทั่วไปแล้ว เครื่องปรับอากาศแบบหน่วยเดียวจะประกอบสำเร็จจากโรงงานแล้วส่งมายังที่ติดตั้ง แล้วเดินท่อและสายไฟพร้อมที่จะใช้งานได้และเป็นที่นิยมใช้ สำหรับการทำความเย็นเท่านั้น พร้อมด้วยเครื่องทำความร้อนด้วยไฟฟ้าขดท่อน้ำร้อนและเครื่องทำให้อากาศชื้น ระบบดังกล่าวอาจใช้สำหรับการทำความร้อนด้วยการเปลี่ยนสลับวงจรทำความเย็นของเครื่องทำความเย็นทำงานเป็นชื้นความร้อนแทน

ความสามารถในการทำความเย็นของเครื่องปรับอากาศแต่ละ - เครื่องอยู่ระหว่างน้อยกว่า 1 ตัน ความเย็นถึงมากกว่า 100 ตัน ความเย็น

การผลิตเครื่องปรับอากาศแบบหน่วยเดียวทำเป็นจำนวนมากและใช้อุปกรณ์และชิ้นส่วนมาตรฐานจึงทำให้ราคาถูก ใช้งานได้ง่ายและบำรุงรักษาง่าย

การปรับความสามารถในการทำความเย็นของเครื่องทำความเย็นแบบนี้ทำเป็นขั้นๆ ไม่สามารถที่จะให้ความเย็นตามที่ต้องการเสมอ นั่นคือ เมื่ออุณหภูมิห้องต่ำมากๆ หรือเมื่อภาวะความร้อนแฝงสูงมาก

ระบบเครื่องปรับอากาศแบบหน่วยเดียว จึงใช้แพร่หลายเฉพาะสำหรับบ้านอยู่อาศัย โกดังเก็บสินค้า โรงงาน และอาคารทั่วไปที่ไม่ต้องการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นที่ละเอียดและใช้เป็นเครื่องทำงานแทนภายหลังที่ได้หยุดระบบเครื่องปรับอากาศประธานส่วนประกอบเบื้องต้นของระบบปรับอากาศ

<u>ส่วนประกอบที่สำคัญ</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ระบบผลิตความร้อน มีเครื่องจักรทำความเย็น ห้องทำน้ำเย็น และห้องหม้อน้ำ

2. ระบบท่อ มีท่อน้ำ ท่อไอน้ำ ท่อสารทำความเย็นและปั๊ม

3. เครื่องปรับอากาศ มีเครื่องกรองอากาศเครื่องทำให้อากาศเย็นเครื่องทำให้อากาศร้อน และเครื่องทำให้อากาศชื้น

4. ระบบท่อลม มีพัดลมและหัวจ่ายลม

<u>เครื่องทำให้อากาศชื้นมี 3 แบบ</u>

- แบบฉีดไอน้ำ
- แบบฉีดน้ำ
- แบบกะทะร้อน

<u>ระบบเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในโครงการ</u>

เนื่องจากโรงแรมมีการใช้เครื่องปรับอากาศในหลายๆ ส่วน ซึ่งแต่ละส่วนจะมีเวลาของการใช้แตกต่างกันออกไป เช่น ในบริเวณห้องพักแขก ซึ่งมีเวลาของการใช้เครื่องปรับอากาศคนละเวลา หรือบางบริเวณ ซึ่งเปิดทำเนินการเป็นช่วงเวลาหรือมีการใช้งานเป็นครั้งคราวบ่อยครั้งไม่แน่นอน การที่มีลักษณะการใช้งานกันคนละเวลานี้ทำให้การจัดระบบการปรับอากาศจำเป็นต้องสามารถความต้องการของการใช้นั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบที่นิยมคือระบบน้ำและอากาศที่ใช้เครื่องขดท่อ และพัดลม หรือเครื่องกูดลม หรือ เครื่องปรับอากาศแบบ ก็สามารถใช้กับห้องรับแขกได้เพราะสามารถเปิดปิดแต่ละเครื่องได้ต่างเวลากัน แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าการลงทุนเบื้องต้นของเครื่องแบบนี้จะต่ำก็ตาม ก็มีปัญหาในการบำรุงรักษาเป็นอันมาก และขนาดของเครื่องก็มีจำกัดไม่สามารถใช้กับเนื้อที่ใหญ่ ๆ ได้ต้องเพิ่มหลาย ๆ เครื่อง นอกเหนือจากนั้นเสียงอันเกิดจากตัวเครื่องก็เป็นปัญหาต่อเนื้อที่ใช้สอย สำหรับเป็นห้องรับแขก

5. <u>ระบบการติดต่อควบคุมโทรศัพท์</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ระบบโทรศัพท์</u>

ระบบโทรศัพท์ที่ใช้กันในโรงแรมโดยทั่วไปมี 4 ระบบ คือ

ก. <u>ระบบโทรศัพท์ติดต่อระหว่างภายในและภายนอก</u> โดยผ่านตู้สาขา

สามารถขยายได้ 50 สาย สำหรับภายใน และ 10 สาย (หมายเลข) สำหรับต่อออกภายนอกโดยปกติต้องมีพนักงานประจำ 2 คน

<u>ตำแหน่งที่ติดตั้ง</u> ติดตั้งตามห้องพักแขก ห้องผู้จัดการ ห้องกรรมการอำนวยการ โต๊ะผู้จัดการบาร์และภัตตาคาร สมุหบัญชี แผนกต้อนรับ เคาน์เตอร์พนักงานต้อนรับ โดยเฉพาะแผนกสั่งจองห้องและบริเวณโถงต้อนรับ สำหรับจำนวนตู้สาขานั้นขึ้นอยู่กับจำนวนห้องพักแขก

ข. <u>ระบบโทรศัพท์สายตรง</u> สามารถติดต่อโดยตรงระหว่างภายในและภายนอกได้โดยอัตโนมัติกำลังขยายมากกว่า 50 เลขหมายโดยไม่ต้องผ่านโอเปอเรเตอร์

<u>ตำแหน่งที่ติดตั้ง</u> โต๊ะทำงานแผนกจองห้อง แผนกต้อนรับ โต๊ะผู้จัดการ โต๊ะผู้อำนวยการ

ค. <u>ระบบที่แยกจากสาธารณะ</u> ใช้เชื่อมต่อระหว่างสายภายใน โทรศัพท์ชนิดนี้ใช้ติดต่อออกภายนอกไม่ได้ โดยหมุนหมายเลขเดียวบนหน้าปัทม์เพียง 1 หรือ 2 เบอร์

<u>ตำแหน่งที่ติดตั้ง</u> แผนกต้อนรับ แผนกการเงิน แผนกบิลล์ แผนกบัญชี แผนกแม่บ้าน แผนกบริการ แผนกซักรีด ห้องผู้จัดการ กรรมการผู้อำนวยการ แผนกบาร์และภัตตาคาร แผนกเก็บของ และอื่นๆ ที่จำเป็น

ง. <u>ระบบติดต่อภายในโดยตรง</u> ใช้ติดต่อระหว่างส่วนต่างๆ เช่น ภายในแผนกต้อนรับในส่วนบริหาร หรือระหว่างห้องผู้จัดการกับแผนกต่างๆ ภายใน

<u>ตำแหน่งที่ควรติดตั้งโทรศัพท์</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สามารถกันฝุ่นได้พื้นห้องจะต้องบุด้วย หรือ

- ผนังควรเป็นผนังเรียบและทาสีสว่างๆ
- อุณหภูมิในห้องควรจะอยู่ในระดับ 15.5–18.5 องศาเซลเซียส (60–65 องศาฟาเรนไฮต์) และสามารถถ่ายเทอากาศได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ
- แบตเตอรี่สำหรับโทรศัพท์นั้นอาจไว้ด้วยกัน หรือแยกต่างหากกับห้องโอเปอเรเตอร์ ก็ได้
- ที่ประตูทางเข้าห้องโอเปอเรเตอร์ ควรมีคำเตือนติดไว้

ลักษณะการเดินสาย

แบ่งเป็น 2 ระบบ คือ ตามแนวนอนและแนวตั้ง

ตามแนวนอน

- ตามช่องเพดาน
- ตามราง
-
- ใต้พื้น
- เดินใน (ฝังในกำแพง)

ตามแนวตั้ง

โดยทางช่องเดินท่อ และ

ส่วนบริการทางอิเลคโทรนิค

ก. เสียงเพลงในโรงแรมและระบบกระจายเสียง

ระบบกระจายเสียง, ประชาสัมพันธ์ และเสียงเพลง ซึ่งเปิดจากสถานีวิทยุ, เครื่องเล่นเสียง หรือเทปไปยังส่วนต่างๆ ของโรงแรม สำหรับระบบที่ใช้แยกเป็น

- โดยทั่วไป ได้แก่ ส่วนของแขก และส่วนทำงานเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งที่ควรติดตั้งต่างๆ ควรจะคำนึงถึงการใช้ในยามฉุกเฉิน และการบำรุงรักษาได้สะดวกเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่

- ในลิฟท์ (ลิฟท์แขก และลิฟท์บริการ)
- ห้องเครื่องลิฟท์
- ส่วนเครื่องต่าง ๆ
- ห้องครัว, ภัตตาคาร , บาร์ ที่เตรียมอาหารและห้องเก็บของ
- ห้องวิทยุและโทรทัศน์
- ทุก ๆ 3-4 ชั้น ในบริการชานพักบันไดหนีไฟ

ตำแหน่งที่ติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ

- โถงต้อนรับ
- ห้องโถงจัดเลี้ยง
- ส่วนพักผ่อนต่าง ๆ
- ห้องพักพนักงานและส่วนทานอาหาร

ลักษณะการติดตั้งและพื้นที่ใช้สอย

โทรศัพท์สาธารณะที่ติดตั้งในโถงต้อนรับ และส่วนอื่นๆ อาจติดตั้งโดยแยกเดี่ยวแบ่งโดยใช้แผงกั้นหรือทำเป็นซอกซึ่งสามารถกันเสียงรบกวนได้

	กว้าง	ลึก	สูง
ขนาดที่วางพอดีกับโทรศัพท์	850 มม.	850 มม.	2,100 มม.
1. เครื่องและการใช้งาน	34 นิ้ว	34 นิ้ว	83 นิ้ว

ลักษณะความต้องการพื้นที่ใช้สอยสำหรับห้อง

ก.

- เพดานสูงไม่น้อยกว่า 2.82 ซม. (9 ฟุต 2 นิ้ว)
- พื้นสามารถรับน้ำหนักได้ 450 กก./ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

– เฉพาะส่วน ได้แก่ บริเวณโถงเข้า ของส่วนห้องสัมมนา ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง และนิทรรศการ และทั้งสองส่วนนี้อาจจะต่อเข้าระบบเดียวกันได้

ตำแหน่งติดตั้งลำโพงกระจายเสียง

ระบบ	ส่วนบริเวณเชก	ส่วนเจ้าหน้าที่
ทั่วไป	โถงต้อนรับ	ห้องพักพนักงานโทรศัพท์
	โถงลิฟท์แต่ละชั้น, บาร์	และห้องอาหารที่ทำงาน
	ภัตตาคาร	เจ้าหน้าที่
เฉพาะส่วน	นิทรรศการ, สระว่ายน้ำ และส่วนพักผ่อนต่าง ๆ	

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้